

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Yıl 7 / Sayı 79 / 31 Mayıs 1989 / 2.50 DM

Türk egemenliği Botan'da can çekişiyor

ERUH VE ŞIRNAK'TA SAVAŞ ŞİDDETLENDİ

● Cudi, Gabar, Herekol ve Çırav'da muharebeler devam ediyor.

● İlk 5 günlük muharebelerde 250'nin üzerinde sömürgeci ordu mensubu subay, özel tim ve asker cezalandırıldı. Yüzlerce yaralının olduğu muharebelerde, sayısız asker firar ederken birçoğu da savaşamaz duruma geldi. 3 helikopterin düşürüldüğü muharebelerde, ARGK gerillaları 4 şehit verdi. 5 sömürgeci subayın esir alındığı muharebeler bütün şiddetiyle devam ediyor.

Kürdistan'daki gelişmelerle ilgili olarak PKK-Avrupa Temsilciliği bir bildiri yayınladı. Bildiri metnini yayınlıyoruz.

BOTAN'DA SAVAŞ ŞİDDETLENDİ

5. sayfada

'89 Bahar Atılımı, yerini yaz dönemi atılımına bırakırken, ulusal kurtuluş mücadelemiz de tarihinin en önemli gelişmelerini yaşıyor. Bahar döneminde ülkemizin dört bir yanında ulusal kurtuluş mücadelemizin ateşi gürleşirken, Şırnak-Eruh alanlarındaysa yoğun bir savaş ortamına ulaşıldı. Mayıs ayı sonlarında yoğunlaşan muharebelerde faşist sömürgeci birliklere ağır kayıplar verdirildi. Günlerce aralıksız bir şekilde devam eden muharebelerden ARGK gerillaları üstün bir başarı ile çıktılar.

ARGK gerilla kuvvetlerinin, düşmanın onbinlerce sayılık askeri gücüne karşı, gösterdikleri üstün muharebe yeteneği düşman ordusunu hem sayısal güç bakımından ve hem de komuta kademesi bakımından felce uğrattı. Ordu kuvvetlerinin yetmezliğinin açığa çıkması üzerine, düşman alana yeni güç sevkiyatı yaparak, bizzat Genelkurmaylık düzeyinde savaşın komutasını üstlendi.

Birbiri ardı sıra gelişen bu yoğun olaylar, **Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesini** yaygın bir gerilla savaşı aşamasına ulaştırdı.

Savaş haberleri 3 ve 4. sayfada

Faşist rejimin saldırıları artıyor Cezaevlerinde durum gergin

●Bayrampaşa, Nazilli ve Erzincan cezaevlerinde yeniden gündeme konulan hak gasplarıyla, 1 Ağustos Genelgesi yeniden dayatılmak ve insanlık dışı uygulamalar egemen kılınmak isteniyor. Devrimci tutsakların bu uygulamalara karşı direnişleri yükseliyor. Bayrampaşa, Erzincan ve Nazilli'de açlık grevleri sürüyor.

Bir yıl aradan sonra faşist Türk rejimi, cezaevlerinde baskı ve işkence uygulamalarını resmileştiren 1 Ağustos Genelgesi'ni yeniden cezaevlerine dayatmaya başladı. Bu kez 1 Ağustos Genelgesi adı kullanılmadan, genelgede yer alan yaptırımlar çeşitli gerekçeler ileri sürülerek uygulamaya konulmak isteniyor.

İnsanlık dışı uygulamaların aralıksız sürdüğü cezaevleri devrimci tutsakların direnişleri

Devamı 12. sayfada

Hakkari'de "İntifada"

Mayıs ayı ortalarında Hakkari'de halk ayaklandı. Sömürgeci işgal güçlerinin alçakça baskı ve zulümlerini had safhaya vardırarak buna bir de halkın namus değerlerine dil uzatmayı eklemesi üzerine sabır taşı çatladı ve halkımız yıllardır yüreğinde biriktirdiği sömürgeciliğe kin ve nefreti eyleme döktü.

Gazetemize ulaşan haberlere göre olayların gelişimi şöyledir: Toplu halde piknikten dönen lise 1. sınıf öğrencilerinden bir grup, sarhoş TC subaylarının önce sözlü, daha sonra da fiili saldırısına uğrar. Öğrencileri arabayla takip eden üç sömürgeci subay kız öğrencilerine sözlü sarkıntılıkta bulunurlar. Kız ve erkek öğrencilerin karşı koyması üzerine, arabadan inen personel Astsubay Üst Çavuş Mustafa Selçuk, Komando Destek Kıta Astsubay Üst Çavuş Reşat Görgün ve Havan Bölüğü Astsubay Yusuf Toksöz öğrencilere saldırarak kıyasıya döver, kafalarında bira şişeleri kırarlar.

Tedavi için hastaneye giden öğrenciler çıkışta yine subayların yumruklu, silahlı saldırısına uğrarlar. Olay yerine gelen sömürgeci polisler Songül Karadiz, Nilüfer Ümit, Ali Korkmaz, Halit Karadiz, Mehmet Kılıç, Mustafa Taş ve M. Salih Elmas isimli öğrencileri gözaltına alırlar, sabaha kadar karakolda bekletirler.

Öğrencilere yönelik saldırıyı ve gözaltına alındıklarını duyan halk kitleleri, ilkokuldan liseye

Devamı 5. sayfada

YURTSEVER BİRLİKLER KONGRELERİNİ YAPTILAR

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesine paralel olarak cephe örgütlerinin kuruluşuna da gidilerek, Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği —YKWK—, Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği —YJWK—, Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği —YXK— adlarıyla yurtsever birlikler kuruldu. 1987 yılında kuruluş kongrelerini toplayan birlikler, Kürdistanlı işçi, kadın ve gençleri örgütlemede önemli mesafeler aldılar.

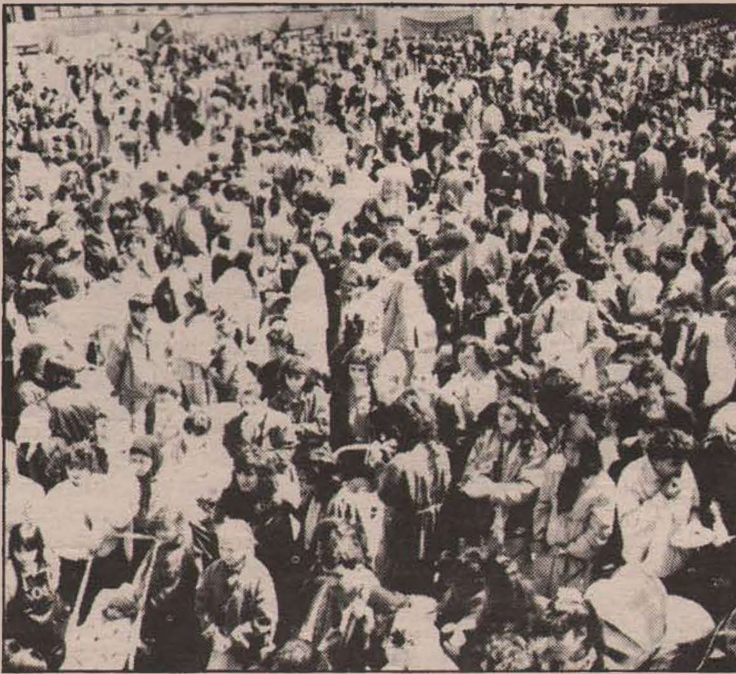
ERNK'nin örgütlenmesinin daha ivedi olarak kendisini dayattığı günümüzde, yurtsever birliklere düşen görevler de önemlidir. Yurtdışındaki emekçi kitlemizin mücadeleye daha aktif olarak katılma talebine karşılık vermek, bunun için örgütleme düzeyini yetkinleştirmek, bu birliklerimizin yerine getirmesi gereken en önemli görevleri arasındadır. Bugün gerek ülke içerisinde ve gerekse de ülke dışında cephe saflarına halkımızın çeşitli kesimlerinden büyük bir akın vardır. Kitleler bugün daha fazla cephe saflarında savaşmak ve örgütlenmek istiyorlar. Kitlelerin bu yoğun ihtiyacına cevap verecek olan da öz örgütleri olan yurtsever birliklerdir.

Devamı 9. sayfada

Yargılayanlar, yargılanıyor

PKK DAVASI BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK DAVASIDIR

● Alman hükümetinin anti-demokratik ve insanlık dışı uygulamalarına karşı PKK davası tutuklularının giriştikleri açlık grevi ve ölüm orucu eylemleri sürüyor. 40 günü aşkın süredir devam eden açlık grevi ve ölüm orucu eylemlerinde birçok tutuklu yurtsever politikacının durumu ağırlaştı.

Alman hükümeti çoğu 1 yılı aşkın bir süredir tutuklu bulundurduğu Kürt politikacılarına karşı anti-demokratik ve insanlık dışı uygulamalarını sürdürüyor. Bu uygulamalara karşı PKK davası tutuklularının başlattığı açlık grevi ve ölüm orucu eylemleri devam ediyor. 40. gününü dolduran eylemlerde birçok Kürt politikacının durumu ağırlaşarak hayatları tehlikeye girdi.

Selahattin Erdem, Meral Kıdır, Ali Haydar Kaytan, İbrahim Kadah ve Hasan Hayri Güler'in ölüm orucu şeklinde devam ettirdikleri eylem karşısında, Alman Federal Savcılığı'nın anti-demokratik tutumu bir kez daha açığa çıktı. Daha önce söz vermelerine rağmen, yerine getirmedikleri istekleri kabul etmemekte ısrarlı davranan Federal Savcılık, tutukluları psikolojik işkence altına alarak bazılarını akıl hastanelerine sevk

Devamı 6. sayfada

Düsseldorf'da 10.000 yurtsever yürüdü

13 Mayıs 1989 tarihinde F. Alman devletinin Kürdistanlı tutuklu politikacılara ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı uygulamalarını protesto amacıyla Almanya'nın Düsseldorf şehrinde onbine yakın Kürdistanlı yurtseverin katıldığı bir yürüyüş ve miting düzenlendi. Yürüyüş ve mitinge büyük bir katılımın gerçekleşmesi, Kürdistanlı yurtsever emekçilerin Alman Hükümetinin anti-demokratik ve hukuk dışı uygulamalarına karşı Kürt politikacılarının yanında olduğunu bir kez daha netçe gözler önüne serdi.

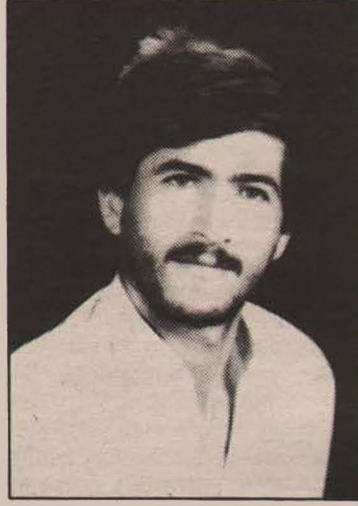
Almanya'nın çeşitli şehirlerinde bulunan Kürdistanlı emekçiler yürüyüş günü sabah saat 8'den itibaren alanda toplanmaya başladılar. Yürüyüşün başlama saati olan 11.30'a kadar sloganlar atan, türküler söyleyip halaylar çeken yurtseverler, Alman kamuoyuna yönelik olarak bildiri ve yayın dağıtımını da yürüttüler. Daha ilk saatlerinden itibaren miting Alman kamuoyu tarafından oldukça ilgi gördü.

Devamı 6. sayfada

Sabır SAKİN:

"Her Kürt gencinin görevi kendi ülkesini kurtarmak için düşmana karşı savaşmaktır"

Kürdistan'ın üç parçasını birleştiren ve Kürdistan'ın kalbi özelliğini taşıyan Hakkari bölgemizin bir parçası olan Şemdinli, gerçekten şirin bir alandır. Dağıyla, suyuyla, yurtsever halkıyla, tarihten beri düşmana karşı boyun eğmeyen ve sürekli Kürtlüğü koruyan bir özelliğe sahiptir. Sömürgecilik her ne kadar Kürdistan'ın diğer alanlarında olduğu gibi burada da asimilasyon vb. sömürgeci politikalarını geliştirmiş ise de, Şemdinli'de düşmanın bu politikası fazla tutmamıştır. Diğer yandan Güney Kürdistan'da Kürtlük adına yola çıkan ilkel milliyetçilik, Şemdinli üzerinde de çok oyunlar oynamış ve büyük tahribatlar yaratmış olmasına rağmen, bu alandaki halkımız Kürtlük onurunu koruyabilmiştir.

Bu alana, ancak 1982 yılında Partimiz önderliğindeki ulusal kurtuluş hareketimiz müdahale edebilmiştir. Bu tarihten itibaren mücadelemizin alanda gelişmesiyle birlikte, sömürgeciliğin ve ilkel milliyetçiliğin yaratmış olduğu umutsuzluk ve güvensizlik çemberi kırılabilmiştir. Bu alandaki halkımızın yurtsever öze sahip olması nedeniyle, Partimizin geliştirdiği mücadeleye kısa dönemde eğilim duyması ve katılım sağlaması zor olmamıştır. 1984 yılında gerçekleştirilen 15 Ağustos tarihi hamlesiyle birlikte halkımızın bu destek ve katılımı daha da artmıştır. Gerçekleştirilen bu eylemi halkımız bir Newroz bayramı gibi kutlamış, umutsuzluk umuda, güvensizlik güven duymaya dönüşmüştür. Bu tarihte kuruluşu ilan edilen HRK saflarına akınlar başlamıştır. Devrimci ulusal kurtuluş savaşı saflarına ilk gelenler arasında **Ahmet SAKİN, Cihangir SAKİN, Abdulmecit YILMAZ (Rubar), Recep TEKİN (Kahraman), Fehim ÖPENGİN (Ferik), Sabır SAKİN (Şoreş)** yoldaşları sayabiliriz.

Bu yoldaşlar gerçek kurtuluşu en erken PKK önderliğinde geliştirilen ulusal kurtuluş mücadelesinde görmüş, yıllarca baskı ve sömürüsünü yaşadıkları TC ve yerel gericiliğe karşı duydukları kin ve nefreti kusmak için adeta sabırsızdılar ve acele ediyorlardı. Bu yoldaşların ateşli yurtseverlikleri ve askeri savaşçı özellikleri, Parti saflarında sınıfsal bilinçle donatılınca, önü alınmaz bir sel gibi coşuyordu.

Bu alandaki şehitler zincirinin son halkasını oluşturan **Şoreş** yoldaş; 1960 yılında Şemdinli'nin Gırana (Ömürlü) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Babası eski eğitmenlerden olduğu için alanda kültürlü-aydın bir aile olarak tanınmaktadırlar. **Sabır SAKİN** yoldaş böyle yurtsever-aydın bir zeminde büyüdüğü için devrimci mücadelemize kısa sürede ısınmış ve bütünleşmek için yoğun çaba sarfetmiştir. **Şoreş** yoldaş daha küçük yaşta iken ailenin geçim yüküne sırtını vermiş; bu nedenle çobanlık ve çiftçilik yaparak katkıda bulunmuştur. 15 yaşlarına vardığında ailesinin sunduğu elverişli ortamın avantajı ile, sömürgecilerin ve yerli işbirlikçi, feodal-aşiret reislerinin sömürü ve zulümlerini erkenden görmüş ve tepki duymaya başlamıştır. 1982'lere gelindiğinde ve Parti ile temasa geçtiğinde bu tepki hızla bilinçli mücadeleye dönüşmeye başlar. Bu konuda tüm ailesinin olduğu gibi, ağabeyleri **Ahmet** ve **Cihangir**'in büyük desteğini alır. Parti ile ilişkileri geliştikçe yurtsever özü sınıfsal bilinçle pekişmeye başlıyor; bilinçlendikçe de mücadele etme azmi bileniyor ve bir an önce elde silah HRK saflarında halk savaşımıza fiilen katılım sağlamak için sabırsızlanıyordu. Ve 1984'te artık **Şoreş** yoldaş arzuladığını bulmuş yiğit bir HRK savaşçısıdır. Bu dönemdeki Kürt gençliğinin görevini şöyle dile getirir, *"Her Kürt gencinin görevi kendi ülkesini kurtarmak için düşmana karşı savaşmaktır. Ben kendi açımdan söylersem; bu konuda geç kaldığımı, bunun için Partime ve halkıma borçlu olduğumu söyleyebilirim."*

Şoreş yoldaş düşmana karşı kinle doluydu; aynı oranda da Kürdistan'ın aşığıydı. Parti saflarında bu özelliklerini geliştirmek, yetkinleştirmek ve pratik mücadeleye dönüştürmek için aktif bir çabanın sahibiydi. 1986 yılında askeri ve siyasi eğitimini tamamlamak üzere Parti kamplarına alınır ve bir senelik eğitimini görür. Eğitimde büyük başarı sağlar ve örnek bir kişilik kazanır. 1987'de tekrar pratik savaş alanına, Şemdinli'ye döner ve mücadeleyi geliştirmek için ARGK birliğinin içinde yer alarak Bahar Atılımını gerçekleştirmek üzere harekete geçer. **Şoreş** yoldaş, bu seneki pratik faaliyetlerde Birliğin gözü ve aktif savaşçısı konumunda olmuş ve manga komutanlığı görevini de üstlenmiştir. Bu dönemdeki tasfiyeciliğe ve provokasyona karşı da devrimci tavırla karşılık vermiştir.

Partimizin 1988 kış sürecinde tasfiyeciliğin tahribatlarına karşı yaptığı müdahaleyle gerçekleştirilen Botan ve Serhed Eyaletleri 1. Konferansı'na ve ardından gerçekleştirilen **Mahsum Korkmaz Akademisi-Botan Şubesi Şehit Mehmet Sevgat (Bedran) Eğitim Devresi**'ne katılmıştır. Devrimci tavır, ahlak ve girişkenliğiyle bu sürece güçlü katılım sağlamış ve süreçten başarılı çıkmıştır. Eğitim devresi sonunda yapılan diploma töreninde, yüksek başarı puanı alırken; yaptığı konuşmada, *"1988 pratiğine yürürken, kendime çok güveniyorum ve bir birliği yönetebilecek seviyeye gelmişim diyebilirim. Bu konuda inancım ve güvenim sonsuzdur..."* diyordu. **Şoreş** arkadaşın söylediği bu sözler bütün arkadaşlara güven ve cesaret veriyordu. Pratikte gerçekten de verdiği sözlerin sahibi olduğunu fazlasıyla ispatlamıştır. Yine, Konferans ve eğitim devresi döneminde yoldaşlarına yönelik geliştirdiği saygı ve seviyeli eleştiriler, geliştirici özellik taşıyordu. Arkadaşların olumsuzluklarına karşı eleştiri geliştirirken kendi olumsuzluklarına karşı da aynı tarzda samimi ve ciddi olduğu verdiği özeleştirisinde açıkça görülüyordu. O bu tavrı ile tüm yoldaşlar arasında büyük bir sevgi ve saygınlık kazanmıştı.

Şoreş yoldaşın güçlü özelliklerinden biri de halkla ilişkiler konusundaki devrimci yaklaşımıydı. Halkı mücadeleye çekebilen, açık, iknacı ve tatlı bir dile sahip olduğundan propandacı ve örgütleyici yönü etkiliydi. Güçlü olan diğer özelliği ise, cesur ve atik bir savaşçı, askeri taktikleri iyi bilen bir komutandı. Araziyi tanıma kabiliyeti yüksek olduğundan öncülük ve keşiflerde başarılıydı. Heybetli ve sağlıklı fiziki yapısı, fedakar kişiliği ile birleşince düşmanına korku, arkadaşlarına ise güven ve cesaret veriyordu.

Şoreş yoldaşın ilkin savaşçı, sonra komutan olarak bizzat içinde yeraldığı ve genelde başarılı olduğu bazı eylemleri şöyle sıralayabiliriz: 1984'te Rubarok-Gırana arasındaki yolda, — Partinin kuruluş yıldönümü olması münasebetiyle— iki düşman aracına darbe vurup imha etmiştir. 1985'te belirtilen aynı alanda düşman askerinin yoluna mayın döşemiş ve patlama sonucunda çok sayıda asker ölmüştür. 1987-88 yıllarında Şemdinli alanında çete başları ve devlet güçlerine yönelik eylemlerin hemen hemen tümüne katılmıştır.

Şoreş yoldaş, normal devrimci yaşamda olduğu gibi, devrimci savaş (çatışma) alanında da cesareti ve fedakarlığıyla tanınmaktadır. Çok sayıda çatışmaya girmiş, düşmana büyük darbeler vurmuş, çok defa arkadaşlarına kendini siper etmiş, yaralı arkadaşlarını kurtarma yüceliğini göstermiştir. Aynı şekilde cesaret ve fedakarlıkta örnek bir kişiliğe sahip olan yakın silah arkadaşı, mücadele yoldaşı **Kahraman (Recep TEKİN')**in yüce devrimci meziyetlerine ulaşabilmiş ve kanının son damlasına kadar onun bıraktığı devrimci geleneğe sahip çıkabilmiş ve bu ünvana layık olduğunu devrimci pratiği ile ispatlamıştır. Tüm devrimci yaşamı boyunca Partiye, Parti Önderliğine ve halka bağlılığın gereklerini yerine getirmiştir. Savaş alanlarında birkaç sefer arkadaşlarından ayrı düşüp, günlerce tek başına aç-susuz ve yalınayak kalmış olmasına rağmen düşmanla savaşı sürdürmeyi bilmiş, bir an bile umutsuzluk ve kararsızlığa düşmeden tekrar arkadaşlarıyla buluşmayı sağlayabilmiştir. Yani, her şart altında güçlü bir devrimci irade sahibi idi. Bunun en bariz örneği Benevok direnişinde göstermiş olduğu destansı kahramanlığıydı. Vatanını kurtarma inancı ve enerjisi ile dolu olan **Şoreş** yoldaş, kesin zafer coşkusuyla düşman üzerine yürüyordu. Düşmanın top, havan, bazuka, lav, MG-3 ve tam teçhizatlı konumu, çok sayıda helikopteri ve binlerce kişilik askeri gücü karşısında, en ufak bir cesaretsizlik emaresi göstermeden ve adeta düşmanla alay edercesine savaşmasını bilmiştir.

Benevok direnişinden kısa süre sonra gerekli hazırlıklarını tamamlayarak ve büyük bir devrimci intikam ruhuyla birliğinde manga komutanı görevini üstlenerek tekrar faaliyet alanına yönelirken, I-KDP'nin komplosuyla karşı karşıya kalır. Bu yiğit komutanımızı çok acıklı bir tarzda bu komploda yitirmiş bulunuyoruz. 16.06.1988 tarihinde **Şoreş** yoldaşın şahsında Kürdistan devrimine, Kürt ihanetçileri tarafından sıkılan bu kurşunlar, Kürtlük adına ortaya çıkan yerli ihanetin gerçek yüzünü netçe ortaya koymuştur. I-KDP gerçekleştirdiği bu saldırıyla sömürgeci Türk devletine büyük bir hizmet sunmuştur. Çünkü TC'nin bütün askeri gücünü harekete geçirerek, gerçekleştirmede zorluk çektiği böyle bir komployu, I-KDP, Kürtlük ve dostluk adı altında kolayca gerçekleştirmiş ve gerçek dostu olan TC'ye sadakatini ispatlamıştır. Onlarca sefer düşmanla göğüs göğüse çatışan, düşmana büyük darbeler vuran ve düşmanın saldırı ve komplolarını boşa çıkaran **Şoreş** gibi bir komutanımızı bu şekilde katletmenin hesabının halkımız tarafından mutlaka sorulacağı bilinmelidir. I-KDP halkımıza bu hesabı vermek zorundadır.

Şoreş yoldaş, arkadaşlarıyla yaptığı bir sohbet sırasında; *"TC'nin binlerce kurşununa maruz kalıp ölmediğime göre, bundan böyle artık kurşunların bana işleyemeyeceğini söyleyebilirim. Ama tek endişem, bir gün Kürt-ihanetçilerinin kurşunlarıyla ölmemdir."* derken, davaya olan inancını, TC'nin kofluğunu ve yerel ihanetin sinsi oyun ve komplolarının ciddiyetini ve bunun karşısında duyarlı olmak gerektiğini ifade ediyordu.

Bütün devrim şehitlerimiz gibi **Şoreş** yoldaşın da manevi olarak sürekli içimizde olduğunu, onların devrimci meziyetlerini kendimize rehber edineceğimizi, manevi komutanlıkları altında yürüyeceğimizi, özlemleri olan bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratana dek kanımızın son damlasına kadar mücadeleyi sürdüreceğimizi, onların manevi huzurunda bir kez daha belirtiyoruz. Anıları mücadelemize önderdir.

Bir Silah Arkadaşı

Türk egemenliği Botan'da can çekişiyor

ŞIRNAK'TA YAYGIN SAVAŞA YOĞUN EYLEMLİLİKLE VARILDI

Şırnak, '89 Bahar Atılımı döneminde mücadelemizin en fazla yoğunlaştığı ve savaşımızın şiddetlendiği alanların başında geliyor. Mayıs ayının yarısından sonra Şırnak'taki eylemlilik yoğunlaşarak, yoğun savaş boyutuna ulaştı. Şırnak alanında savaşımızın ulaştığı en gelişmiş zirveyi yaşamasında, alanın özelliklerinden çok, burada 3. Kongre çizgisinin başarıyla temsil edilmesinin önemi büyüktür.

Şırnak alanı gerek coğrafik koşulları bakımından, gerekse de nüfus özellikleri açısından ulusal kurtuluş savaşımızda son derece önemli rol oynayabilecek bir yapıya sahiptir. Ulusal kurtuluş savaşımızda belirleyici bir öneme sahip olan Botan alanının adeta kalbinde yeralması da Şırnak'ın önemini kat kat arttırmaktadır.

Şırnak '89 atılımında da daha önceki yıllarda olduğu gibi savaşımızın en ileri temsilciliğini yapıyor. Şırnak daha önceki atılım dönemlerinde de ulusal kurtuluş mücadelemizin ileri bir temsilciliğini yapmıştır. Mücadelemizin yoğunlaştığı bir alan haline gelmesi, Şırnak'ın ulusal kurtuluş savaşımızdaki yerinin önemini birkaç kat daha arttırdı.

Faşist sömürgeci düşman alanın bu özelliğini çok iyi bildiğinden buraya önemli bir güç yığınağı yaptı. Daha 1985 yılında Şırnak'taki taburun gücü tugay düzeyine çıkarıldı. Bundan sonraki yıllardaysa faşist düşman Şırnak'a yeni güç takviyesinde bulundu. Özel komando kolordusunun, özel timlerin ve diğer birliklerin önemli bir bölümü de Şırnak'ta üslendirildi. Belli bir sayıdaki köy korucularını da bu rakamlara eklediğimizde, düşmanın alandaki gücünün sayısal olarak büyük rakama ulaştığını görmekteyiz. Düşmanın yaptığı bütün bu hazırlıklar, ulusal kurtuluş savaşımızın Şırnak'ta gelişmesini engelleme çabalarıydı.

Düşmanın alana yığdığı büyük gücüne rağmen, ulusal kurtuluş savaşımız Şırnak'ta da önemli bir gelişme gösterdi. Düşman özel savaş uygulamalarının her çeşidini burada uyguladı. Öyle ki bagajında var olan her türlü yöntemi uygulayan düşman, özel savaşı en son sınırına kadar tırmandırdı. '89 baharına doğru gelindiğinde bütün Kürdistan'da olduğu gibi, Şırnak'ta da faşist düşman hazırlıklarını hızlandırdı. '89 Bahar Atılımının önünü kesmek için Şırnak'da da olağanüstü tedbirlere başvurdu.

'89 Bahar Atılımı ile birlikte, Şırnak'ta yoğunlaşan ulusal kurtuluş savaşımız, düşmanın bütün bu uygulamalarını boşa çıkardı. Şırnak'ta ARGK gerillalarının savaşı şiddetlendirip, yaygınlaştırmasıyla birlikte, düşmanın tüm uygulamaları iflas etti.

Şırnak Kömür Ocakları İşletmelerinin basılması, 20 gencin ARGK saflarına alınması ve bir saat aradan sonra Şırnak şehir merkezinin basılarak şehrin 3 saat süreyle ARGK gerillalarının elinde bulundurulması, bu alandaki mücadelemizin ulaştığı düzeyin çok açık bir göstergesidir. Düşmanın aldığı o kadar yoğun tedbire rağmen, peşpeşe gerçekleştirilen baskınlar ve Şırnak şehir merkezinde ilk belirlemelere göre 20 askerin öldürülmesi, 35'i'nin de ağır yaralanması ulusal kurtuluş güçlerimizin önemli gelişmeler kaydettiklerini göstermektedir.

Kömür Ocakları ve şehir merkezi baskınlarını kayıp vermeden tamamlayan ARGK birliği geri çekilirken, Şırnak-Yoğurtçular köyüne de uğradı. Burada da 8 genci saflarına alan ARGK müfrezesi, sağlam bir şekilde üs alanlarına çekildi.

Sonraki günlerde de Şırnak'ta peşpeşe yeni eylemler gelişti. Gerçekleştirilen eylemlerin çapı büyüdüğü gibi, daha uzun süre düşmanla girişilen muharebeler de meydana geldi. Bu yoğun gelişmelerle birlikte mücadelemiz, tek tek eylemler ve çarpışmalar boyutunu aşarak ve günlük olarak sürekli bir şekilde devam eden muharebelere ulaşarak, yaygın gerilla savaşı gerçekliğine kavuştu.

Bu baskınların ardından Cudi Dağı eteklerindeki Cevizdüzü mevkiinde bir operasyon birliği pusuya düşürüldü. Sömürgeciler kayıplarını 5 ölü olarak açıkladılar. Ancak, pusunun gelişme biçimi ölü ve yaralı kaybının oldukça fazla olduğunu göstermektedir.

Cudi, Herekol, Gabar ve Çırav dağlarında sürekli bir şekilde düşman birlikleriyle muharebelere giren ARGK gerillaları düşmanın kayıp miktarını oldukça yükselttiler. Yine, ARGK gerillaları bu yoğun savaş içerisinde ajan ve ihbarcılara yönelik eylemler de gerçekleştiriyorlar. Şırnak şehir merkezinde ajan İsmail Kuran'a karşı gerçekleştirilen eylemle ARGK birlikleri, çeteciliğin yaşatılmayacağını bir kez daha gösterdiler. Ajanın evine yönelik olarak yapılan eylemde, evde büyük bir hasar meydana geldi.

Şırnak-Topköyü yol ayrımında gerçekleştirilen diğer bir eylemdeyse, sömürgeci orduya yiyecek taşıyan 6 traktör yakılarak, yiyeceklerin bir kısmına el konuldu.

Şırnak odun deposundan Ballıkaya köyünde üslenmiş olan sömürgeci ordu birliğine yiyecek taşıyan traktörler Tepeköyü yol ayrımında durduruldu. Traktör şoförlerini ARGK saflarına katan gerillalar, yanlarında götüremedikleri yiyeceklerle birlikte devlete ait olan traktörleri de yaktılar.

27 Mayıs günü Şırnak Kömür Ocakları işletmelerine yönelik bir eylem daha gerçekleştirildi. Kömür Ocaklarına ait servis otobüsüne yönelik olarak gerçekleştirilen eylemde 3 kişi ağır bir şekilde yaralandı.

Daha önce Kömür Ocaklarına yönelik olarak gerçekleştirilen eylem neticesinde, sömürgecilerin ekonomik kaynaklarımızı sömürme politikasına önemli bir darbe indirilmiştir. Nitekim sömürgeciler yeterli güvenlik önlemleri alamadıklarından ocağı kapatacaklarını açıkladılar. Son gerçekleştirilen eylemle birlikte, sömürgecilerin politikası daha da işlemez kılındı.

Şırnak alanında yoğun savaş durumu sürerken, köy korucularına ve ajanlarına yönelik eylemler de devam ediyor. Düşman birlikleriyle Cudi Dağı'nda yoğun muharebeler ortamında gerçekleştirilen bu eylemler, mücadelemizin yüksek boyutlarını ve eylem inisiyatifimizi göstermektedir.

Düşmanın Cudi Dağına onbinlerce sayıdaki askeri gücünü yığmasına rağmen, ARGK gerillalarının gerçekleştirdikleri eylemler durmaksızın devam etmektedir.

Cudi Dağı eteklerinde bulunan Anılmış köyüne 29 Mayıs akşamı baskın düzenleyen ARGK gerilla takımı, burada düşmana ajanlık yapan 3 haini cezalandırdı.

Aynı baskında köy halkı ile bir toplantı düzenleyen ARGK gerillaları köyden 8 genci de askere aldılar; 2'si bayan olan gençlerin katılımıyla, ARGK birliklerindeki sayısal artış daha da ivme kazandı.

ERUH'TA YOĞUN MUHAREBE

Ulusal kurtuluş savaşımızın yoğunlaştığı diğer bir alan da Eruh'tur. Son günler içerisinde Eruh alanında ulusal kurtuluş savaşımız büyük bir atılım gösterdi. Yoğun bir eylemliliğin sonucunda, savaş bu alanda da doruğuna çıkarak, günlük olarak devam eden muharebeler halini aldı.

Mayıs sonlarına doğru Gabar, Çırav dışında Şeyh Ömer Dağı'nda da büyük bir muharebe meydana geldi. Bu muharebe, Eruh alanında ulusal kurtuluş mücadelemizin büyük bir gelişme göstererek, yaygın gerilla savaşı düzeyine yükselmesini birlikte getirdi.

Şeyh Ömer Dağı'nda saatlerce süren muharebe neticesinde, düşman birliğine büyük bir kayıp verdirildi. Sabah saat 7 sıralarında başlayan muharebe bütün gün boyunca, yoğun bir ateş altında devam etti. Havanın kararmasıyla birlikte, sömürgeci birliklerdeki korku ve panik grafiği yükseldi ve çatışamaz duruma geldiler.

Bu durumdan ve gece karanlığından yararlanan ARGK birliği yeni bir manevra yaparak, ikinci bir muharebeye hazırlandı. Gece başlayan ve diğer güne kadar devam eden muharebede düşman birliği ölü ve yaralı olarak büyük bir kayıp verdi. Aynı çarpışmada ARGK birliği de 4 yiğit savaşçısını şehit verdi.

Daha sonraki günlerde de Eruh'ta yoğunlaşan savaş sürdü. Yola döşenen mayına çarpan bir ajan ölürken, Toptepe köyünde ise, 2 ajan ölümle cezalandırıldı.

OVACİK'TA DÜŞMANA BAHAR DARBESİ

Ovacık'ta bahar dönemiyle birlikte ulusal kurtuluş savaşımız yoğun olarak gelişmeye başladı. İşbirlikçilere ve ajanlara yönelik eylemlerle açılan bahar dönemi, faşist ordu ve polis güçlerine yönelik seri eylemlilikle devam ediyor.

Ovacık'a bağlı Atlıca, Dolubibek ve Garipuşağı köyleri yakınlarındaki dağlık alanda ARGK gerillaları tarafından düşmanın özel tim birliklerine karşı bir pusu eylemi gerçekleştirildi. ARGK gerillalarının yoğun ateş altında tutarak hareket etmesine bile imkan tanımadığı özel tim birliğinden 4 polis ölürken, çoğunluğu da ağır bir şekilde yaralandı. Özel timi taşıyan cemse ise imha edildi.

Ovacık'ta gerçekleştirilen diğer bir eylemdeyse, sömürgeci ordu birliğine ait karakol basıldı. Karakol baskını sonucunda, çok sayıda asker öldü ve yaralandı.

Düşmana seri bir şekilde indirilen bahar darbesi, bir ajanın hakkettiği sona uğratılmasıyla hızını daha da artırdı.

Ovacık'ta düşmana seri bir şekilde indirilen bahar darbesi, ulusal kurtuluş mücadelemizin Dersim alanında da büyük bir atılım kaydetmesine yol açtı. Ovacık ve çevresinde yoğunlaşan eylemlilik, ulusal kurtuluş mücadelemizin kitle desteğinin diğer alanlarda olduğu gibi, bu alanda da güçlenmesine ve hızlı bir kitle akışının başlamasına yol açtı.

ELBİSTAN VE PAZARCIK'TA İKİ AJAN CEZALANDIRILDI

Elbistan ve Pazarcık'ta, uzun süreden bu yana düşmana ajanlık yapan iki hain ölümle cezalandırıldı.

Her iki ajan da 12 Eylül faşist cuntasından önce de devrimcileri ihbar ederek, yakalanmalarına ve katledilmelerine sebebiyet vermişlerdi. 12 Eylül sonrasında da aynı çalışmalarını sürdüren bu ajanlar daha da azgınlaşmış ve halka karşı daha fazla suç işler hale gelmişlerdi.

Ulusal kurtuluş güçlerimizin alana müdahale etmesiyle birlikte, bu iki ajanın durumu daha da açığa çıkmış ve işledikleri suçların sayısını daha da arttırmışlardır. Bu durum üzerine işledikleri suçların karşılığı olarak, Elbistan'da İbrahim ..., Pazarcık'ta ise Çiçekalan köyü eski muhtarı Yusuf Dilek ölümle cezalandırılmıştır.

Elbistan ve Pazarcık alanlarında da '89 Bahar atılımında eylemliliğin gelişmesi, bu her iki alanda da mücadelemizin önemli bir gelişme kaydettiğini göstermektedir.

Faşist Türk sömürgecileri, Türkiye ile sınır olan şehirlerde mücadelemizin gelişmesini engellemek için askeri tedbirlerin yanısıra, bir dizi başkaca önleme de başvurdu. Özellikle de gençliği yoğun bir şekilde Avrupa metropollerine sürdü. Böylece ulusal kurtuluş mücadelemizin bu alanlarda da taban bulmasını engellemek istedi.

Ajanlara yönelik olarak eylemliliğin bu alana da sıçraması, ülkemizin girilmedik köşesini bırakmazken, düşmanın Kürt gençliğini sürgün politikasına da önemli bir darbedir. Kürt gençleri, mücadelemizin bu alanda gelişmesi ve yaygınlaşması ile birlikte, ulusal kurtuluş silahına daha fazla sarılacak ve düşmanın sürgün politikasını boşa çıkaracaklardır. Bu bakımdan da, bu alanda gelişen eylemlilik son derece önemlidir.

Bu alanda giderek daha fazla temel bulan mücadelemiz, yaygın gelişmeleri de ortaya çıkaracaktır.

ŞEMDİNLİ'DE MUHAREBELER KESİNTİSİZ SÜRÜYOR

Savaşın şiddetlenip, yaygınlaştığı diğer bir alan ise Botan eyaletimizin uç mıntıkası Şemdinli'dir. Şemdinli, birçok bakımdan Botan'ın fethedilmesinde ve Kürdistan'ın tümden bağımsızlaştırılmasında son derece önemli rol üstlenen bir alanımızdır.

Şemdinli alanında yoğunlaşan ulusal kurtuluş savaşımız düşmana önemli darbeler indirirken, birçok alanda hareket edemez duruma gelmesine de yol açtı. Dağların büyük bir bölümü gece olduğu kadar, gündüzleri de ARGK birliklerinin denetimi altına girdi. Hatta, Olağanüstü Hal Bölge Valiliği bu gerçeği itiraf etmek zorunda kaldı.

'89 Bahar Atılımı ile birlikte ulusal kurtuluş mücadelemiz Şemdinli'de de yaygın savaş boyutuna ulaştı. Şemdinli ilçesine yakın dağlık alanda sömürgeci ordu birliğiyle saatlerce süren muharebeler aralıksız bir şekilde peşpeşe gündeme geldi.

Gündüz başlayan muharebe, aralıksız şekilde devam ederken, dağın çeşitli mıntıkalarına kayarak, gece boyunca da devam etti. Daha sonraki günlerde de Şemdinli'deki muharebeler aralıksız olarak devam etti. 26 Mayıs'ta başlayan muharebeler, gazetemiz yayına girdiğinde alanın değişik bölgelerinde sürmekteydi.

Sömürgeciler yenilgilerini önlemek için, Şemdinli'ye de büyük bir askeri güç sevkiyatına giriştiler. Helikopterler desteğinde bölgeye önemli bir askeri güç yığınağı yaptılar. Buna rağmen, muharebelerde aleyhlerine olan durumu düzeltemediler. Çatışmada sömürgeci ordu birliği artan sayıda kayıp vermeye devam etti.

Muharebelerin halen yoğun bir şekilde devam ettiği Şemdinli'den aldığımız ilk haberlere göre sömürgeciler onlarca subay, asker ölü verirken, bir o kadarını da yaralı olarak kayıp verdi. Düşmanla aralarındaki olağanüstü teknik güç dengesizliğine rağmen, üstün bir muharebe gücü gösteren ARGK birliği bu çarpışmalarda 7 değerli savaşçısını şehit verdi.

PAZARCIK-GÖKTEPE KÖYÜNDE ÇATIŞMA

Pazarcık'ta gelişme gösteren silahlı direniş mücadelemiz, yeni hedeflere yönelik olarak eylemliliğini sürdürüyor.

Göktepe köyünde, düşmana ajanlık yapan köy muhtarıyla, köy korucularına yönelik eylem gerçekleştirmek isteyen ARGK gerilla mangası ile köy korucuları arasında çatışma çıktı. Çatışma alanına sömürgeci birliklerin de gelmesi ile bir süre daha devam eden çatışma ardından ARGK mangası geri çekildi. Çatışmada köy korucularından ölü ve yaralı olup olmadığı tespit edilemedi.

NİZİP'TE EYLEM

Kürdistan işçi sınıfının önemli bir merkezi olan Nizip'te de ulusal kurtuluş mücadelemiz büyük bir hareketlilik kazandı. İşçilerin yoğun olduğu bu ilçemiz, 12 Eylül öncesinde de Partimiz PKK önderliğindeki mücadelemizin güçlü gelişmeler kaydettiği alanların en önemlilerindendi.

12 Eylül faşist darbesi ardından ulusal kurtuluş güçlerimiz alana çeşitli seferler müdahalede bulunmuş ve yeniden toparlanmayı sağlamak için çalışmalarını yoğunlaştırmışlardır. '89 Bahar Atılımı öncesinde Nizip alanında da ulusal kurtuluş mücadelemiz önemli gelişmeler sağladı.

Yürütülen bu çalışmalar neticesinde şehir merkezinde ve kırsal alanda işçiler, köylüler ve gençler arasında mücadelemiz önemli bir taraftar kitlesine kavuştu. Bu gelişmeler karşısında faşist düşman da karşı-devrimci çabalarını yoğunlaştırarak, işbirlikçilerini ve ajanlarını harekete geçirdi.

Mücadelemizin bu alanda kökleşmesini ve giderek genişlemesini önlemeye yönelik olarak geliştirilen bu saldırılara karşı ARGK birliği de eylemlerini yoğunlaştırdı. Şehir merkezinde bir grup azılı faşist ve ihbarcıya karşı gerçekleştirilen eylem düşmanın bu oyununa darbe indirdi.

Aralarında Belkıs mahallesi muhtarının da bulunduğu 3 kişi ölürken, 7 kişi de eylemde yaralandı. Eylemin hedefi olan ajanlar, 12 Eylül faşist cuntası öncesinde de mücadelemize karşı suç işlemiş ögelerdi. Bu bakımdan bu ajanların cezalandırılması kitleler üzerinde büyük bir etki bıraktı.

15 Ağustos 1984'te başlayan silahlı direnişimizin düşmanın bütün engelleme çabalarına rağmen, güçlü bir eylemlilikle Nizip, Pazarcık, Elbistan gibi Türkiye'yle sınır alanlara da yansıması, mücadelemizin bütün ülke çapında yayıldığını göstermektedir. Bu da, mücadelemizin ülkemizin dört bir yanında direniş ateşini sönmeyecek şekilde tutuşturduğunun bir kanıtı olmaktadır.

ARGK'YE KATILIM ARTIYOR ÇETECİLİK ÇÖKÜYOR

Türk sömürgeciliğinin mücadelemize karşı oluşturmak istediği çetecilik silahının parçalanması hızlandı. ARGK gerilla birliklerinin '89 Bahar Atılımı ile birlikte çeteciliği de önemli bir hedef olarak seçmesi üzerine, bu karşı-devrimci yapı ciddi darbeler alarak çökmeye başladı.

İdil'de çeteciliği örgütleyen bir ağaya karşı gerçekleştirilen eylemle birlikte, çetecilik bu alanda hızlı bir çöküşe girdi. 15 çete ARGK gerillaları tarafından silahsızlandırılırken onlarcası da silah bıraktı.

Yine son olarak Hakkari-Başkale çevresinde de 70'e yakın korucu silah bıraktı. Bunun yanısıra, Beytüşşebap'da Tahir Adıyaman'ın çetelerine karşı eylem gerçekleştirildi. Tahir Adıyaman'ın çetelerinin konumlandığı yaylaya gelen ARGK birliği, çetelerle çatışmaya girdi. Çatışma sonucu, İbrahim Adıyaman adlı çete öldürülürken, birçoğu da ağır yaralandı. Ayrıca çetelere ait mal varlığı da tahrip edilerek, bu çetelere milyonlarca lira zarar verdirildi.

Köy koruculuğu yoğun bir şekilde çöküşü yaşarken, ülkemizin her alanında ARGK saflarına katılım da artıyor Çatak'ta, Şırnak'ta, Pervari'de, Eruh'ta Silopi'de ve ülkemizin hemen her alanında gençler yoğun olarak ARGK saflarında katılıyorlar.

PKK'Lİ SAVAŞ ESİRLERİ KÜRTÇE SAVUNMA YAPIYOR

Ceyhan özel tip cezaevinde tutuklu bulunan PKK'li savaş esirleri Kürtçe savunma yapmaya başladılar. Ancak tutukluların Kürtçe savunma yapmalarına karşı çıkan sömürgeci mahkeme, Türkçenin dışında başka bir dil kullanılmasının yasak olduğunu açıkladı. Bununla da yetinmeyen faşist yöneticiler, yargıtaya savunmalarının Kürtçe metnini gönderen PKK'li savaş esirleri hakkında ek bir dava daha açtılar.

Kürtçe'nin görüşmelerde serbest bırakılmasını Şubat 88 direnişinde kabul ettiren PKK'li savaş esirleri, mahkemelerde de Kürtçe savunma yapmaya başladılar. Buna karşı sömürgeci mahkemeler savaş esirlerinin en doğal hakkı olan savunma haklarını engelleyerek, davaları gıyaplarında sürdürdüler. Buna rağmen, PKK'li savaş esirleri mahkemeye çıkarılsalar da çıkarılmasalar da yazılı savunma yoluyla, Kürtçe savunmalarını sürdürdüler.

En son, Ceyhan Cezaevine sürgün edilmiş bulunan PKK'li savaş esirlerinden **M. Selim Çürükkaya, Fevzi Yetkin, M. İzzet Baykal, Abuzer Dehşet, Mehmet Tanboğa, Bedrettin Kavak, Mustafa Karasu, İrfan Güler, Ramazan Ödemiş, M. Fahri Çiftkuş, Salih Ağaç, Süleyman Güneli** ve **Yılmaz Uzun** savunmalarını Kürtçe olarak yapmayı sürdürdüler. Yazılı yapılan savunmaya karşı Cumhuriyet Savcısı 2932 sayılı yasayı ihlal etmekten dava açtı.

Kürtçe savunmaya ilişkin, **İrfan Güler** adlı savaş esirinin bir mektubu gazetemize ulaştı. Konuyu direkt, tanıklarının gözleminden veren mektubun ilgili bölümünü olduğu gibi yayınlıyoruz.

"Yaklaşık ön gün önce Avrupa Konseyi'nden Feller Mayer'le bir heyet, cezaevine gelerek bizimle görüştü. İçinde bulunduğumuz konum üzerinde kendisiyle uzun uzun konuşularak, savunmamızla ilgili size gönderdiğimiz belgelerin tümünü o kişiye verdik. Onlar da TC'nin politikasının anlaşılamaz olduğunu söyleyip konuyla yakından ilgileneceklerini belirttiler.

Daha önce belirttiğimiz gibi, yargıtaya gönderdiğimiz savunmadan ötürü hakkımızda dava açılmıştı. 27 Nisan'da sözkonusu davanın ilk duruşması yapıldı. Duruşmaya hepimizi birden götürme yerine üç gruba ayırarak grup grup götürüldük. En son grupta benimle birlikte dört arkadaş duruşmaya götürüldük. Bizden önce duruşmaya götürülen ilk iki grup, tercüman aracılığıyla kimlik tespitinde bulunduktan sonra, Türkçe bilip bilmedikleri sorulmuş, Türkçe bildiklerini, ama savunmalarını ana dilleri olan Kürtçeyle yapacaklarını söyleyen arkadaşlara; 'Anayasanın 2932 sayılı kanununa göre, devlet kuruluşlarında Türkçe dışında bir dil kullanılmasının yasak olduğu' söylenerek savunma yapmaları engellenmiş. Bunu öğrendikten sonra duruşmaya çıkan bizler; tamamen Kürtçe konuşarak; insanları insan yapanın dilleri olduğunu, dilinin yasaklanmasıyla insanların hayvani bir yaşama terkedildiğini, kendi anadilimizle konuşmanın, mahkemelerde savunma yapmanın insani ve doğal bir hakkımız olduğunu; kutsal olan savunma hakkımız engellenip dilimiz yasaklanarak cinayet işlendiğini; TC'nin de altına imzasını attığı uluslararası anlaşmaların ayaklar altına alınıp çiğnendiğini söyleyip mahkemeyi protesto ettiğimizi ve savunma hakkımız verilinceye kadar kimlik tespitinde bulunmayacağımızı söyledik.

Tercüman aracılığıyla uzun bir tartışmadan sonra, mahkeme geri adım atarak biz dört kişiye Kürtçe savunma izni verdi. Bunun üzerine kimlik tesbitinde bulunarak neden Kürtçe savunma yaptığımızı açıkladık. Gerek tercümanın yeterince Kürtçe bilmemesi, gerekse söylediklerimizi Kürtçe tercüme etme cesaretini göstermemesi, tam bir trajedi-komedi olaya dönüştü."

BERXWEDAN OKUYUCULARI VE DAĞITICILARINA;

Gazetemiz **Berxwedan'a abone olma, abone bulma kampanyasına** güçlü katılalım!

Gazetemizi en geniş çevrelere en erkenden ulaştırmak için gücümüzü seferber edelim.

Kürdistan'daki son gelişmelerle ilgili olarak PKK-Avrupa Temsilciliği bir bildiri yayınladı. Bildiri metnini yayınlıyoruz.

BOTAN'DA SAVAŞ ŞİDDETLENDİ

ARGK birlikleri sömürgeci düşmanı adım adım Botan'dan sürüyor, Botan'ı özgürleştirme harekatı büyük başarılar kaydediyor

Son dönemlerde Kürdistan'da büyük ve anlamlı gelişmeler yaşanıyor. Sömürgeci-faşist düzeni telaşa boğan, önüne geçilemeyen ve yankısını —her türlü sansüre rağmen— dünya kamuoyunda da bulan gelişmeler bunlar. Bir halkın bağımsızlık ve özgürlük kavgasının boyutlanışına tanık oluyoruz. Kürdistan halkı savaşını yükseltiyor, bizzat savaş içinde yer almaya başladığını ortaya koyuyor ve zaferi yakalamaktaki kararlılığını dost-düşman herkese haykırıyor.

Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi tarihinin en önemli ve başarılı bir evresinden geçiyor. 1989 yılı Bahar Atılımı Kürdistan'da bugüne dek görülmemiş boyutta gelişmeleri ortaya çıkardı. Atılım kaydeden gerilla savaşımız hızla yaygınlaşıp kökleşiyor; gerilla güçlerimiz sayısal ve niteliksel bir büyüme içinde bulunuyor. Dört bir yanda yükselen mücadelemiz özellikle Botan'da yoğunlaşıyor. Botan kapsamlı ve zorlu bir savaşı yaşıyor. Kürdistan halkı ve sömürgeci Türk egemenliğinin kaderi Botan'da belirleniyor; Botan tarihi sözünü söylemeye hazırlanıyor.

Evet, Bahar Atılımımızın ortaya çıkardığı son dönem gelişmeleri bir kez daha Botan'ı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kalbi haline getirdi. Tüm Kürdistan halkının kalbi Botan'da atıyor; çünkü, **Botan özgürleşiyor!** Özgür bir parça vatan toprağı yaratma şiarımız Botan'da günbegün gerçekliğe dönüşüyor; ete-kemiğe bürünüyor. Botan, sömürgeci-faşist zor güçleri için en büyük tuzak haline dönüşmüş bulunuyor. Sömürgeci ordu burada en büyük darbeleri yiyor; hareket ve barınma güvenliğini tümden yitirmeyle karşı karşıya gelmiş bulunuyor.

Bahar Atılımını en üst boyutlara vardıran ARGK gerillaları Botan'da yaktıkları özgürlük ateşini Kürdistan'ın dört bir yanına taşırıyor. Silopi şehir merkezinin basılmasıyla boyutlanan ARGK atakları, Şırnak Kömür Ocakları ve şehir merkezi baskını, Cizre, Şırnak, Eruh, Uludere, Çukurca, İdil, Beytüşşebap, Ağrı, Pervari, Çatak, Elbistan, Pazarcık, Dersim-Çiçekli, Ovacık, Karakoçan ve diğer birçok merkezde sömürgeci ordu güçleri, özel tim elemanları, köy korucuları ve ajanlara vurulan darbelerle daha da büyük gelişme kaydetti. Silahlı savaşımızın en yoğun ve en başarılı bir dönemi bu temelde yaratıldı.

Ancak Bahar Atılımının zirvesini teşkil eden gelişmeler Mayıs ayının son haftasında Eruh ve Şırnak alanlarında meydana gelen geniş çaplı çarpışmalarla ortaya çıktı. Son günlerde bu alanda büyük bir savaş yaşanıyor. Sömürgeci orduya ve işbirlikçilerine peşpeşe vurulan darbelerle sömürgeci egemenliğin otoritesinin yerle bir edilmesi düşmanı büyük bir ordu gücünü alana taşırarak geniş çaplı bir harekata girişmeye götürdü. 2. Ordu birlikleri ile birlikte tanklarını, helikopterlerini ve elindeki tüm ağır silahları devreye sokarak karadan ve havadan büyük bir saldırıya girişen sömürgeciler, daha ilk adımda aldıkları darbelerle büyük bir paniğe sürüklendiler. Cudi, Gabar, Herekol, Çırav, Şeyh Ömer dağları vd. alanlarda peşpeşe yaşanan muharebelerde sömürgecilere ulusal kurtuluş tarihimizin en büyük kayıpları verdirildi. İlk beş günlük muharebelerde, düşman gücüne karşı atak üstüne atak geliştiren ARGK gerillaları, aralarında subay ve özel tim elemanlarının çoğunlukta bulunduğu 250'ye yakın sömürgeci askeri imha ederek, 3 helikopteri düşürdüler ve onlarca subayı esir aldılar. ARGK'nin 4 şehit verdiği çarpışmalar halen tüm şiddeti ile sürmekteyken, sömürgeci ordu saflarında ağır bir bunalım yaşanıyor; firar eden, çıldıran, savaşmak istemeyen askerlerin sayısı hızla artıyor.

Dağlarda savaş en üst boyutlara sıçrayıp kıran kırana sürerken kent merkezlerinde de halkımız sömürgeci işgal güçlerine karşı eyleme geçmeye başladı. 1989 yılı başında Cizre halkının sömürgecilere karşı yükselttiği direniş bugün Hakkari merkezinde bir kez daha yaşanıyor. Hakkari şehir merkezinde sömürgeci subayların ahlakdışı ve faşist uygulamalarına daha fazla boyun eğmeyi reddeden halk kitleleri sömürgecilerin askeri karargahına yürüdüler, sömürgecileri taşa tuttular ve sloganlar haykırarak onların topraklarımızı daha fazla kirletmeden defolup gitmelerini istediler.

Silahlı ordu güçlerimiz ve halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinde ortaya koydukları bu gelişmeler sömürgeci devletin en üst düzeyde büyük bir panik ve telaşa sürüklenmesine yolaçtı. Özel savaş yönetiminin iflasını artık gizleyemez hale gelen sömürgeciler, savaşta yaşadıkları çıkmazın yönetim düzeyinde de kendisini ortaya koyması üzerine, Kürdistan'a Genelkurmaylık düzeyinde müdahale etmek zorunda kaldılar. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necip Torumtay, 2. Ordu Komutanı, 7. Kolordu Komutanı ve Özel Kolordu Komutanı Şırnak ve Eruh'a giderek savaşın yönetimini ele aldılar. Ulusal kurtuluş savaşımızın başlamasından bu yana ilk kez TC Genelkurmay Başkanı savaşın komutasını bizzat savaş alanına giderek üstlenmektedir. Bu, Kürdistan'da yaşanan savaşın bugüne kadarki en üst boyutlarına ulaşmasının ifadesi olduğu gibi, TC'nin bu savaşın boyutları karşısında tüm olanak ve güçlerini en üst düzeyde seferber etmek zorunda kaldığını ve büyük bir zorlanmayı yaşadığını da ortaya koyuyor.

Savaş alanından her gün gelen yeni haberler savaşın günden güne daha da yüksek boyutlara tırmandığını, bütün güçlerini seferber eden sömürgecilerin ağır kayıplar vermekten kurtulamadıklarını, buna karşılık ARGK birliklerinin üstün savaş ve moral gücü ile inisiyatif üstünlüğünü elde tuttuklarını ortaya koyuyor. Botan'da yaşanan savaş ulusal kurtuluş mücadelemiz için bir dönüm noktası niteliğini taşıyor. Güçlerini büyüten ve alanda kitlelerden güçlü bir destek kazanmış bulunan silahlı ordu birliklerimizin savaşı daha üst aşamalara ulaştırma yeteneğini kazandıkları ortaya çıkıyor. Botan'da kırsal alan her gün bir parça daha düşman otoritesinden arındırılarak özgür vatan toprağı için sağlam temeller atılıyor. Giderek daha çok şehir merkezlerine sıkışmaya zorlanan, buralarda da geliştirilen yaygın eylemlerle darbe üstüne darbe yiyen sömürgeciler artık Kürdistan'dan sökülüp atılmalarının bir gerçeklik olacağını daha açık görmeye başlıyorlar. Yerli ihanete; emperyalizmin, sömürgeciliğin her türlü saldırısına; küçük-burjuvaların, ilkel milliyetçilerin ve provokatörlerin her türlü saldırı, komplo ve engelleme çabalarına rağmen ulusal kurtuluş savaşımızın zaferi yakınlaşıyor. Botan'da yaşanan bu son gelişmeler aynı zamanda PKK III. Kongre çizgisinin zaferinin de kanıtı oluyor. III. Kongre çizgisinin yetkin uygulanması durumunda ortaya çıkabilecek gelişmelerin boyutu bugün Botan'da ve diğer alanlarda yaşanan gelişmelerle çok açık bir şekilde görülüyor.

Evet, Kürdistan halkı, önderi PKK, cephesi ERNK ve ordusu ARGK saflarında tarihinin en büyük ayağa kalkışını yaşıyor. Dünyanın sağır kulaklarına, görmeyen gözlerine ve tutulmuş dillerine karşın bağımsızlık ve özgürlük yolundaki savaş kararlılığını ve kazanma azmini haykırıyor ve saygınlığını kazanıyor. Etrafında dönen oyunları, itinayla hazırlanan komploları ve imha saldırılarını bizzat savaşarak ve kazanarak yerle bir ediyor. Kendi kaderini tayin hakkını sonuna kadar ve bağımsızlık hedefi doğrultusunda kullanacağını ortaya koyuyor. Kendisine devrimciyim, ilericiyim, sosyalistim diyen, ancak bu yüce sıfatların gereklerini yerine getirmekten uzak olanlara, devrimciliğin, ilericiliğin, sosyalistliğin ölçülerini öğretiyor; bu yüce değerleri en önde temsil etmenin gururunu yaşıyor. Marksizm-Leninizm ve ulusal kurtuluş bayrağını özgücüyle en yükseklerde dalgalandırmanın, bundan ne pahasına olursa olsun taviz vermemenin ve kendisini bu temelde yeniden yaratmanın tarihsel onurunu taşıyor. Bu onuru paylaşmak isteyenleri göreve ve sorumluluğa çağırıyor, devrimi yüceltiyor.

Tüm yurtseverler, ilericiler, demokratlar!

Kürdistan'da yaşanan savaşa kulak verin! Halkımızın bu haklı kavgasında, ona, yurtseverlik, ilericilik ve demokratlığın gerekleri olan yükümlülüklerinizi yerine getirerek omuz verin! Sömürgeci-faşist Türk devletinin yenilginin verdiği çılgınca ruh haliyle kitle katliamlarına girişmesine karşı sesinizi yükseltin! Yeniden yaratılan bir halkın varoluş kavgasında onun yanında yer alın; tarihe ve insanlığa karşı görevlerinizi en iyi şekilde yerine getirin!

—Yaşasın Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!
—Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
—Yaşasın halk savaşımız!
—Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden gericilik!

PKK-Avrupa Temsilciliği
30 Mayıs 1989

Hakkari'de "İntifada"

Hakkari halkı taşlarla sloganlarla sömürgeci işgal güçlerinin üzerine yürüdü

Baştarafı 1. sayfada

kadar tüm okul öğrencileri ile birlikte 14 Mayıs günü ellerinde taşlarla Merkez Karakolu'una doğru yürüyüşe geçerler. Bunun üzerine alarma geçen sömürgeci kolluk kuvvetleri şehrin giriş-çıkışlarını ve önemli noktaları tutarlar. Ağır silahlarla donatılmış panzerler resmi binaların etrafında mevzilenirler. Özel timden çevik kuvvete, polisten askere kadar tüm sömürgeci güçler harekete geçerler; polis ve askere ait binaların etrafında birkaç kat kordon oluşturup korumaya alırlar.

"Kahrolsun faşizm!", "Kahrolsun sömürgecilik!", "Polislere ölüm!", "Subaylara ölüm!" sloganlarıyla yürüyüşe başlayan halk kitleleri ile çevik kuvvet güçleri arasında çatışma çıkar; coplarla birçok kişi yaralanır. Ardından müdahale eden polislere karşı halk hep bir ağızdan haykırdığı Kürtçe-Türkçe sloganlar ve taşlarla direnir. Polisler halkın üzerine ateş açarlar; yaralananlar olur. 100 kişilik bir grubun daha katılımıyla sayısı 500'ü aşan halk kitleleri subay lojmanları ve Merkez Karakolu'na yürürler. Bu suç merkezlerini, polisin silahlı-coplu saldırısına rağmen, taş yağmuruna tutup camlarını yere indirirler. Ayaklanan kitle bu arada İl Jandarma Alay Komutanı Albay Enver Poyraz ve koruyucularıyla da çatışır. Onlarca kişi gözaltına alınır. Sömürgeci güçler caddelere barikatlar kurup sokağa çıkma yasağı ilan ederler; yeni tutuklamalara girişirler.

Olayların bir çığ gibi gelişmesi ve halk ayaklanması boyutlarına varması sömürgecilerde büyük bir paniğe yol açar. Başlangıçta, tehdit ederek, alttan alarak öğrencileri susturmaya çalışan sömürgeciler, daha sonra halkın isyana kalkması ile birlikte büyük bir panik ve korku içine düşerler. Halk kitlelerinin zaptedilmez öfkesi ve gücünün ağırlığını iliklerinde duyarlar. Biriken kin ve öfkenin daha üst boyutlara ulaşmaması için, tutukladıkları öğrenciler ve halktan kişileri peşpeşe salıvererek olayı kapatmaya çalışırlar. Çok anlamlı bir başkaldırı niteliğinde olan halkın tutumunu ve gelişen olayları basından gizlemek, kamuoyuna yansımasını engellemek için ellerinden geleni yaparlar. Olayı basit bir namus sorunu ve hatta "aslında düğüne giden kalabalığın yürüyüş yaptığının zannedilmesi" şeklinde bir "yanlış anlama"(!) olarak açıklamaya çalışırlar. Sonuçta, "o bir pazar günüydü, geçti gitti" diyerek meseleyi büsbütün kapanmış göstermeye çaba sarfederler.

Peki, gerçekte Hakkari'de olup biten nedir? Yaşanan olaylar ne anlama gelmektedir?

Hakkari artık korku duvarının yıkıldığının en somut ifadesidir. Sömürgeci baskı ve zulüm karşısında sinen, savunmada olan bir halkın artık atağa geçtiğinin, güç ve otoritenin el değiştirdiğinin, saldırıda olanların savunmaya, savunmada olanların saldırıya geçmeye başladığının ortaya konuluşudur. Halk savaşımızın gerçek temellerine oturmaya başlayarak halkın topyekün ayağa kalkışının zeminini yarattığının ve gerillanın savaş bayrağının kitlelerce de yükseltildiğinin ilanıdır. 1989 yılı başlarında Cizre'de ayak sesleri duyulmaya başlayan "Kürt intifadası"nın Hakkari'de alenen patlak vermesinin ifadesidir. Kısacası, Kürdistan'ın işgal altındaki Filistin'e dönüşmesidir.

Evet, 14 Mayıs 1989 Pazar günü Hakkari'de yaşananlar tüm bu gerçeklerin topyekün ifadesidir ve tarihi önemdedir. Kürdistan tarihi boyunca isyanların ve direnişin merkezi olmuş Hakkari bir kez daha tarihsel özelliğini konuşturuyor. Ve halkın isyan alevi en erkenden burada yükseliyor. Sömürgeciliğe karşı nihai savaşımızın ekilen tohumları burada ürüne dönüşüyor. Kürdistan halkı ulusal kurtuluş mücadelesine salt destek vermekle kalmayıp bu mücadelenin en temel ögelerinden biri olduğunu ve savaşmaya karar verdiğini pratikte gözler önüne seriyor; sömürgecilerin yüreğine en büyük korkuyu salıyor.

Hakkari "intifada"sı sömürgecilerin, Kürdistan'daki savaşı salt silahlı militan güçlerin savaşı olarak gösterme çabalarını nihai olarak mahkum eden, en küçük bir inandırıcılık payı bırakmayan çarpıcı bir gerçekliktir.

Yürüyüş sırasında kadın-erkek, çocuk-yaşlı tüm bir halkın sömürgeci zor güçlerinin silahlı saldırılarına, coplarına, tekme ve tokatlarına karşı tek silahları olan taşlarla direnmesi, zor güçlerinin merkezlerinin üzerine yürümesi ve attıkları sloganlar, ulusal kurtuluş savaşına bilinçli ve yürekli katılan bir halk gerçeğini açık ve görkemli bir şekilde gözler önüne sermiştir. Burada temsil edilen, yüzyılların köleliğine ve sömürgeciliğine karşı dinmez bir kin ve öfkedir. Bu kin ve öfkenin artık eyleme dönüşmesi Kürdistan'da büyük gelişmelerin yaşandığının ve gelecek dönemin tüm dünyayı sarsacak gelişmelere gebe olduğunun ifadesidir.

İşte bu nedenle diyoruz ki, Hakkari'de yaşananlar bir dönüm noktası, bir manifestodur. Bu manifestoya kulak verin! Hakkari bir başlangıçtır; Kürdistan'da halk savaşı gerçek temeline dayanarak yeri-göğü sarsmaya başlamıştır. Bu nihai bir sarsıntının ilk adımlarından biridir ama sarsıntının boyutlarını ve sonuçlarını görmek için yeterince ipucu vermektedir!

Avrupa'nın dörtbir yanında Kürdistanlı yurtseverlerin sesi yankılandı:

"Emperyalizm Kürdistan halkını ve mücadelesini yargılayamaz!"

Yargılayanlar, yargılanıyor

PKK DAVASI BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK DAVASIDIR

Baştarafı 1. sayfada

etti. Ali Haydar Kaytan'ı belli bir süreden bu yana son derece insanlık dışı bir uygulamayla psikolojik işkence altında böyle bir hastaneye kapatan Federal Savcılık bu tür uygulamalarla, tutukluları demoralize etmeyi amaçlıyor. Kısa bir süre önce hayati tehlike ile yüzyüze gelen Ali Haydar Kaytan, eylemini sonuçlandırdıktan sonra F. Alman hükümetinin insanlık dışı bir uygulamayla kendisini akıl hastanesine koyma girişimine karşı yeniden açlık grevi eylemine başladı.

1 yılı aşkın bir süre tutuklu olmalarına rağmen, haklarında mahkeme açmayı bilinçli olarak geciktiren Federal Savcılık devrimcilerin tutukluluk süresini kanunsuz bir şekilde uzatıyor. İddianame, ekleriyle birlikte 1988 yılı sonunda hazır olmasına rağmen, Federal Savcılık, yeni soruşturmalar yapıldığı gerekçesiyle süreyi keyfi bir şekilde uzatmaktadır.

Hukuk adına hukuksuzluğun daniskasını sergileyen Federal Savcılık, uyguladığı bu yöntemle devrimci Kürt politikacılarını daha fazla elinde tutmayı hedefliyor. Bu şekilde de faşist Türk rejimine sunduğu desteğini daha da arttırmak istiyor. Bir çoğunu uyduruk gerekçe ve asılsız iddialarla tutuklayan Alman Hükümeti açılacak bir mahkemenin aleyhine sonuçlanacağını çok iyi bildiğinden süreyi mümkün olduğu kadar uzatmaya çaba gösteriyor. Böylece de arkasına sığındığı sahte ve asılsız gerekçelerini daha uzun bir süre devam ettirme şansına sahip olacağını hesaplıyor.

Haklarında dava açtığı devrimcilerin bırakalım ortak savunmayı, bireysel bir savunma hazırlığı yapmalarını bile engelleyen, her türlü kitap, yayın ihtiyaçlarına yasak koyan Federal Savcılık, hukuk adına çağımızın en büyük komedisini de sergiliyor. Bir yandan bir dizi uluslararası sözleşmeye imza atarken, diğer yandan hiçbir meşru gerekçeye dayandırılmayacak bir şekilde, insanlık dışı uygulamalarını PKK Davası tutukluları üzerinde sergiliyor. Bu tutumuyla da kendi imzasının da altında bulunduğu bütün hukuk kurallarını çiğniyor.

Federal Savcılık, faşist Türk devletine destek olmak için açmak istediği davada büyük bir batağa saplandı. Faşist Türk rejimi doğrultusunda PKK'yi, temsil ettiği Kürdistan halkını ve bağımsızlık mücadelesini yargılamak isteyen Alman Hükümeti, bu tutumuyla asıl yargılanan haline gelecektir. Her türlü insanlık dışı uygulamaya alabildiğine başvurması da, yargılamak isteyenlerin yargılanır hale geldiklerinin açık bir göstergesidir.

Kürt politik tutuklularının açlık grevi ve ölüm orucu eylemleriyle dayanışma amacıyla Batı Avrupa'nın çeşitli kentlerinde, sayısız yürüyüş, miting, açlık grevi, toplantı ve işgal eylemi gerçekleştirildi. Kürdistanlı emekçilerin gösterdiği dayanışma bütün yoğunluğuyla devam ediyor. Bu yoğun eylemlilik, emekçi halkımızın ulusal kurtuluş mücadelemize yönelen her türlü saldırı karşısında, tavırsız kalmayacağının somut bir örneğidir.

DÜSSELDORF'TA 10.000 YURTSEVER YÜRÜDÜ

Baştarafı 1. sayfada

Toplanma alanında kortejin düzülmesiyle birlikte kalabalık kitle grubu, haykırdığı sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. En önde PKK, ERNK ve ARGK bayraklarını taşıyan 150 kişilik bir kalabalık bulunuyordu. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın büyük boy posterini taşıyan bir grup bayrakların ardından harekete geçti. Daha sonra sırasıyla PKK-MK üyesi şehitlerin posterlerini taşıyan ve tüm şehitlerin resimlerinin üzerinde olduğu gömlekleri giyen kitle yürüyüşe geçti. Peşinden ise, Hunerkom, milli giysililer, çocuklar, YKWK, Kürt Halkının Dostları, SVP, YJWK ve YXK kortejleri yürüyüşe başladılar.

Yürüyüş korteji, Düsseldorf'un şehir merkezinden geçtikten sonra Düsseldorf Eyalet Yüksek Mahkemesi önüne geldi. Federal Savcılığın Kürt politikacılar hakkında açtığı davayı protesto eden siyah bir çelenk burada Düsseldorf Eyalet Mahkemesi önüne bırakıldı.

11.30'da yürüyüşe geçen kortej saat 13.00 sıralarında miting alanına girdi. Gruplar düzenli bir şekilde yerini aldıktan sonra, saygı duruşuyla miting başlatıldı. Türkçe, Kürtçe ve Almanca miting ve yürüyüşün amacını açıklayan konuşmaların yanısıra, kültür programı da sergilendi. Türkü, folklor ve bir skecin sergilendiği kültür programı miting alanındaki coşkuyu daha da yükseltti.

Toplu olarak içilen Cephe Andından sonra miting saat 16.00'da sonuçlandırıldı.

Protesto miting ve yürüyüşüne RTL ve WDR televizyonu yayınlarında yer verirken, Alman basını da yürüyüş haberini resimleriyle birlikte yayınladı.

PARİS'TE MİTİNG

13 Mayıs günü Paris'te de Almanya cezaevlerinde devam eden açlık grevi eylemiyle dayanışma ve anti-demokratik uygulamaları protesto etmek için bir miting düzenlendi.

Eyfel Kulesi yakınındaki Trocadero meydanında düzenlenen mitinge yaklaşık 500 kişi katıldı. Binlerce bildiri ve yüzlerce yayının dağıtıldığı mitingde Türkçe ve Fransızca konuşmalar yapılarak, kitleler eylemin amacı hakkında bilgilendirildi.

Turistik bir meydanda yapılan gösteriye olan ilgi büyüktü. Yabancı turistler eylemin amacı hakkında bilgi almaya çalıştılar. Ayrıca Fransızlar'ın da yoğun ilgi gösterdiği gözlendi. Saat 18.00'e kadar devam eden mitingde zaman zaman yapılan folklor gösterisi de ilginin artmasına yolaçtı.

HANNOVER'DE İŞGAL

23 Mayıs günü Yeşiller Hannover bürosunu işgal eden Kürdistanlı yurtseverler, Bayrampaşa cezaevindeki faşist saldırıları ve Alman cezaevlerindeki anti-demokratik uygulamaları protesto ettiler.

Cezaevlerindeki devrimci tutuklularla dayanışma içerisinde olduklarını açıklayan yurtsever, Nidersachsen Eyalet Parlamentosu üyesi Yeşiller Partisi milletvekilleriyle de ayrıca görüştüler.

Ayrıca, İstanbul ve Ankara'daki İnsan Hakları Derneği ve Birleşmiş Milletler Komisyonuyla da görüşen yurtseverler, son gelişmeler hakkında bilgi aldılar.

Saat 10.30'dan 14.30'a kadar süren eylemin amacı telefaxla DPA, yerel basın, 2000'e Doğru ve Nokta dergisi ile tüm Türk basınına iletildi. Ayrıca Başbakan Turgut Özal ve Adalet Bakanı Mahmut Oltan Sungurlu'ya da protesto telgrafları gönderildi.

STOCKHOLM'DE AÇLIK GREVİ

13 Mayıs 1989 günü, Stockholm'de 7 Kürdistanlı yurtsever açlık grevine başladı. Açlık grevi süresince, faşist TC ile Alman emperyalizminin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı geliştirdikleri işbirliği teşhir edildi.

Eylem boyunca yoğun bir şekilde bildiriler ve broşürler dağıtıldı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimini dile getiren ve buna yönelen karşı-devrimci saldırıları teşhir eden yayınlara, İsveç kamuoyunun ilgisi büyük oldu.

İsveç-Kürt Kültür Derneği çocuk folklor ekibi de, Kürdistan halk oyunlarından çeşitli

örnekler sundu. Halk kitlelerinin, bu oyunlara oldukça ilgi gösterdikleri gözlendi.

19 Mayıs Cuma günüyse, açlık grevi eylemcileri ve yaklaşık 100 kişi dolayındaki kitle Almanya'nın Stockholm Elçiliğine doğru bir yürüyüş yaptı. Yürüyüş korteji elçilik önüne geldiğinde kapısına siyah bir çelenk bıraktı. Bu arada kalabalığa yönelik olarak, yürüyüşün amacını açıklayan bir konuşma da yapıldı.

MİTİNG VE YÜRÜYÜŞ TERTIP KOMİTESİ TUTUKLULARIN İSTEKLERİYLE DAYANIŞMA İÇERİSİNDE OLDUĞUNU AÇIKLADI

Miting alanında yürüyüş ve miting tertip komitesi adına yapılan konuşmada, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yönelen saldırılar teşhir edildi. Alman devletinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik olarak yaptığı "terörizm" suçlamasının ardındaki nedenlere değinen konuşmacı, Alman ve Türk hükümetlerinin son dönemlerde yoğunlaştırdığı işbirliğine de değindi.

Faşist Türk sömürgeciliğinin insanlık dışı uygulamalarına hız verdiği bir dönemde, Alman Hükümetinin Kürt yurtsever-devrimci politikacılarını tutuklamakla, bu uygulamalara destek verdiğini belirten konuşmacı, tüm ilerici demokratik kamuoyunu Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesiyle dayanışmaya çağırdı.

Kürt politikacılarının Alman cezaevlerinde başlattıkları açlık grevi ve ölüm orucu eylemiyle dayanışma içerisinde olduklarını belirten konuşmacı, sözlerini, Alman hükümetinin ve Federal Savcılığın anti-demokratik uygulamalarından örnekler vererek sürdürdü. Konuşmacı, yurtsever-devrimci Kürt politikacıların istekleri olan talepleri bir kez daha yineledi.

Kürt politikacılar üzerindeki uygulamaları sıralayan konuşmacı uygulamaları şöyle özetledi:

"**—Tutuklular tecrit hücrelerine kapatılarak dışarı ile olan tüm bağları kesilmiştir,**

—Psikolojik baskı ve işkencelere tabi tutulmaktadırlar,

—Havalandırma hakları dahi gaspedilmiştir,

—Dışarı çıkışlarında zincir ve parangaya vurulmaktadırlar,

—Kitap, gazete, radyo vb. gibi basın-yayın araçlarından mahrum bırakılmışlardır,

—Görüşme hakları kısıtlanmakta, görüşmeler cam duvarlar arkasından yaptırılmakta ve konuşmaların anlaşmasına olanak verilmemektedir; görüşmecilere her türlü zorluklar çıkarılmaktadır,

—Arama bahanesiyle her gün çırılçıplak soyundurulmakta ve bu yönlü psikolojik işkencelere de maruz bırakılmaktadırlar,

—Her gün saat 17.00'den sonra ışıklar söndürülmekte, karanlıkta bırakılmakta ve ışık bile işkencenin bir aracı olarak kullanılmaktadır,

—Savunma hakları gaspedilmekte, savunma için gerekli araçlar verilmemekte ve bir şey verildiğinde de Almanca olarak verilmektedir; böylece anlama olanağı büsbütün ortadan kaldırılmaktadır,

—Mahkemeler uzun süre sürüncemede bırakılarak bezdirme ve yıpratma metodları uygulanmaktadır."

Bu insanlık dışı uygulamaların kaldırılmasını ve tutuklulara insanca yaşam koşullarının tanınmasını isteyen konuşmacı sözlerini şu şekilde bağladı.

"Kendi geçmişi ile övünen Federal Alman yönetiminin nasıl bir geçmişe sahip olduğu tüm dünya halkları tarafından çok iyi bilinmektedir. Dünyaya egemen olmak isteyen faşist Hitler'in nasıl dünyayı kana buladığı, insanları bir kobay olarak kullanıp, bunlar üzerinde ölüm deneyleri yaptığı, fırınlarda yaktığı, akıl almaz işkencelerle diri diri toplu mezarlara gömerek insanlar üzerinde nasıl katliamlar gerçekleştirdiği, en ufak bir düşünce özgürlüğüne bile müsaade etmeyerek bunların tarihe nasıl kara bir sayfa açtığı, halen bunlara günümüzde nasıl lanet okunduğu da bilinmektedir. Yine halkların kararlı mücadeleleri sonucu, bu faşist despotların nasıl bir sonla karşılaştığı ve bunların kendi halkının alnına sürdükleri bu kara lekenin derin izleri halen canlı olarak görülmektedir. Şimdi bunlar bu sefer halkımıza ve onun öncüsü Partimize karşı tekrarlanmak isteniyor. Rosa Lüxemburglar'ın Karl Liebknechtler'in kafasına kurşun sıkan eller, bu sefer Kürdistan halkının boğazına yapışmak istiyor. Ama nafile! Şunu bir kez daha hatırlatalım ki, geçmişiniz son derece olumsuz ve eli kanlıdır. Bunun için sonuç alamaz, olsa olsa tarihe yeni kirli sayfalar eklersiniz!

O halde faşist terörü artmayacak türden saldırılarla mücadelemize ve halk varlığımıza yönelen Alman Devleti ve sözcülerinin bütün düzmece ve karalama kampanyaları fiyaskoyla sonuçlanmaya mahkumdur. Yıllardır her türlü insanlık dışı uygulamalara rağmen direnişi yükselterek, sesini bütün dünyaya duyuran Kürdistan halkı, her geçen gün dostunu ve düşmanını daha iyi tanımakta, mücadelesini sürekli geliştirmekte, bununla da dostlarını sevince boğarken, düşmanlarını ise çılgına çevirmektedir. Bunun için Federal Alman devletinin asılsız, düzmece karalama kampanyalarına rağmen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin meşruluğunu daha şimdiden kabul eden Alman halkı da, Kürdistan halkıyla dayanışmasını gösterecek ve egemen Alman burjuvazisinin dayatıcılarını mahkum edecektir. Türk ve Federal Alman devletlerinin ortaklaşa geliştirdikleri terörü başarısız kalacak ve halkımız mücadelesini yükselterek, bu güçlere hakkettikleri cevabı verecektir.

Kardeş Türk proletaryasının her türlü faşist yasağa rağmen, yaptığı cesur çıkışları, 1 Mayıs'ta sınıf kavgasını yükseltmesini çoşkuyla selamlıyor, anti-faşist, anti-emperyalist, demokratik devrim mücadelesinde yanında olduğumuzu bir kez daha haykırıyoruz.

Yurtseverler, değerli dostlar!

Tutuklu Kürt politikacıları Alman zindanlarındaki zulmü yıkmak ve insanlık onurunu korumak için, açlık grevi yapmaktadırlar. Tüm ilericileri, demokratları ve devrimcileri Federal Alman Hükümetini protesto ederek, tutuklu yurtseverlerin eylemlerini desteklemeye çağırıyoruz!

Alman hükümeti, tutuklulara zulmetmekten vazgeç! Halkımıza ve onun öncüsü PKK'ye karşı daha fazla suç işleme!

Hiçbir saldırı, provokasyon, karalama Kürdistan halkının haklı bağımsızlık mücadelesine gölge düşüremez!"

Miting ve yürüyüş eylemine gönderilen mesajlar:

KÜRT POLİTİK TUTUKLULARLA DAYANIŞMA MİTİNGİNE

Değerli yurtsever Kürdistanlı kardeşlerimiz,

Sosyalist Vatan Partisi adına, mitinginizi coşkuyla selamlar, mitinginize, ulusal kurtuluş mücadelenize katkıda bulunması dileğiyle başarılar dileriz.

Şu veya bu sebeple, ülkelerimizden ayrı düşürülmüş insanlar olarak, hepimizin kalbi ülkelerimizin, yurtsever devrimcileri ile birlikte atıyor. Çok uzakta olmamıza rağmen, ülkelerimizdeki mücadelelerimize yardımcı olmak için çırpınıyoruz.

Daha düne kadar, ulus olarak varlığınızı tümden inkar eden düşmanlarınız mücadeleniz sayesinde, bugün artık bu sahtekarlığı yapamıyorlar. Emperyalizm artık taktik değiştiriyor. Bu aşamada Kürt ulusunun varlığını tümden inkar etmenin fayda vermeyeceğini biliyor. Bundan böyle, Kürt ulusuna birtakım siyasal ve kültürel haklar verdirmeyi, özerk bir Kürdistan'ı kabul ettirebilmeyi planlayarak, Kürt ulusunun gözünü boyayıp, sizleri bağımsız Kürdistan hedefinden saptırmak istiyor. Emperyalizm, Ortadoğu gibi çok önemli bir bölgede, Bağımsız-Demokratik Kürdistan Devletinin kurulmasını engellemek için, çeşitli sözcüleri vasıtasıyla, Kürt ulusunun bağımsızlık yoluna tuzaklar kuruyor. Çeşitli Kürt ve Türk solcuları da, niyetleri ne olursa olsun, emperyalizmin bu oyununa alet oluyor.

Emperyalizm, bir yandan geleceğe yönelik bu sinsi planları hazırlarken, diğer yandan da, ulusal kurtuluş mücadelenizi ta başından boğmak, ezmek için her türlü baskıyı, saldırıyı yapıyor. Faşist-sömürgeci TC devletinin insanlık dışı katliam, terör ve işkencesini gizli ya da açık destekliyor. Bu yetmiyormuş gibi, Federal Almanya devleti eliyle, Almanya'daki ulusal kurtuluşçu yurtsever Kürtlere hukuk dışı baskılar yapılıyor. Asılsız suç iddiaları ile, yurtsever Kürt politikacılar, cezaevlerine atılıyor, insanlık dışı uygulamalara uğratılıyor.

—Selam Kürt ulusunu yeniden dirilten ERNK'li şehitlerimize!
—Yaşasın özgür, bağımsız ve demokratik Kürdistan!
—Yaşasın devrimci-demokratik Türkiye!
—Yaşasın Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi!
—Yaşasın tutuklu yurtsever Kürt politikacılarıyla dayanışmamız!

Sosyalist Vatan Partisi
Batı-Almanya taraftarları

YÜRÜYÜŞ KOMİTESİNE;

Bizler, Birleşik Sosyalist Parti (Vereingten Sozialistischen Partei) olarak yürüyüşün tüm amaçlarını destekliyor ve Batı Almanya cezaevlerinde bulunan Kürt politik tutuklularla dayanışma içerisinde olduğumuzu belirtiyoruz.

Batı Alman devletinin saldırıları mutlaka cevabını almalıdır. Bunun için:

—Tutukluların işkence ve baskı görmesine, savunma haklarının gaspedilmesine seyirci kalamayız,

—129a maddesinin ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı kullanılmasını kabul edemeyiz,

—Hukukçular tarafından gerekçesiz, politika hukuku açısından tehlikeli ve saçma iddialara mahkemenin onay vermesini kabul edemeyiz.

Tüm bu uygulamalara karşı sonuna kadar sizi destekliyor, bunu anti-emperyalist mücadelenin bir koşulu olarak görüyoruz. Çünkü Batı Alman devletinin saldırıları, emperyalist ve sömürücü çıkarlar temeline dayanıyor. Batı Alman devleti ülkenize saldırmakla Türk devletine tam desteğini dile getiriyor. Bu durumda Batı Alman devletine karşı koyma, bizim vazgeçilmez görevlerimizdendir.

—Kahrolsun emperyalizm!
—Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!
—Tüm politik tutuklulara özgürlük!
—Yaşasın uluslararası dayanışma!

VSP Vereinigte Sozialistische Partei
(Birleşik Sosyalist Partisi)
Köln, 12.5.1989

YOLDAŞLAR

Çağımız proletarya devrimleri ve ulusal kurtuluş mücadeleleri çağıdır. Doğaldır ki, her ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında emperyalizmi ve dünya gericiliğini bulmaktadır.

Alman emperyalizmi de, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini hiç olmazsa, Almanya'da mahkum edebilmek için, yaptığı saldırıların bir devamı olarak; geçtiğimiz yıl onüç yurtsever Kürt politikacısını tutuklamıştır.

Devrimciler için TC faşizminin zindanları ile, Alman emperyalizminin zindanları arasında fark yoktur. Yöntemleri farklı da olsa işkence yine işkencedir.

Halen açlık grevinde bulunan Ali Haydar Kaytan, H. Hayri Güler, Selahattin Çelik, İbrahim Kadah, Salman Arslan, Selahattin Erdem, Erol Kedik, Yasemin Gedik ve Ali Aktaş ile diğer yoldaşlarımızı destekliyor ve Alman emperyalizminin oyunlarını boşa çıkaracaklarına inanıyoruz.

—Yurtsever Kürt politikacılar serbest bırakılsın!
—Direnmek yaşamaktır!
—Berxwedan jiyane!
—Bîji Berxwedan!

Toplumsal Kurtuluş
Avrupa taraftarları

YURTSEVER KÜRDİSTANLILAR'A,

Mücadeleci Kürt halkını ve onun devrimci örgütlerini tüm coşkumuzla selamlarız.

Türk ve Batı Alman devletlerinin zindanlarında bulunan Kürt devrimcilerini selamlarız.

Dostlar,

Biz Saarbrücken kentinden geliyoruz. Kürt İşçi ve Kültür Derneği'nin bulunduğu bina içerisinde, Açlık Grevleri Enformasyon Bürosunu açmış bulunuyoruz. Bundan dolayı da hemen hemen her gün Kürt insanları ile beraberiz.

Bugün gerçekleşen bu büyük yürüyüş, emperyalistlerin baskılarına, onların Kürt yurtseverlerine yönelik saldırılarına karşı, Batı Almanya'da Kürtlerin bir isyanı ve mücadelelerinin bir parçasıdır.

Kürt politik tutukluların serbest bırakılmasını istiyoruz ve bunun için mücadele etmeye hazırız. Çünkü Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi haklı ve meşrudur. Burada bulunan Kürtlerin ülkede savaşan kardeşleri için mücadele içerisinde bulunmalarının büyük önemini kavrıyor ve dayanışma içerisinde olduğumuzu belirtiyoruz.

Saarbrücken Açlık Grevi Bürosu'nda çalışan Alman dostlar

YJWK (Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği)'nin mesajı:

'87'lerde faşist Kenan Evren'in çağrısına en açık cevabı Alman emperyalizmi veriyordu. İlişkileri Moltke ile başlayıp günümüze kadar devam eden, Kürdistan'daki baskı ve katliamlardan sorumlu olan Alman emperyalizmi, kendi çıkarlarını korumak için bu çağrıya canıgönülden ve açıktan cevap vermiştir.

Fakat şu açık olan bir şeydir ki, Alman emperyalizminin kan ve can vermek istediği halkların düşmanı faşist Türk sömürgecileridir. Kürdistan halkının iradesi 14 yoldaşın şahsında somutlaşarak mahkeme alanlarını Alman emperyalizmini yargılama alanlarına çevirmesini bilecektir.

Kürdistan Yurtsever Öğrenciler Birliği Moskova'da Newrozu kutladı

BERXWEDAN Moskova Muhabiri (Nûbar Zaza) bildiriyor.

Uzun süren bir hazırlık çalışmasından sonra 18 Mart günü Newroz, Sovyetler Birliği'nin başkenti Moskova'da YXWK (Kürdistan Yurtsever Gençler Birliği)'nin düzenlediği bir gece ile kutlandı. Geceye Sovyetler Birliği'nde bulunan çok sayıda Kürt öğrenci ve Sovyetler Birliği halklarından misafirler katıldı.

Newroz'un anlamı ve önemi, ERNK'nin kuruluşu ve **çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN**'ın anısı gecenin siyasal bölümünde geniş bir konuşma ile ele alındı. PKK'nin yükselttiği ulusal kurtuluş mücadelesi genişçe anlatıldı. İlkel milliyetçi ve reformist güçlerin durumu izah edildi.

Moskova'da kutlanan Newroz çok coşkulu geçti. Geceye katılan Kürt öğrencileri gecenin başlamasından bitimine kadar coşkulu sloganları ile gece programına eşlik ettiler. Kutlama salonu şehitlerin resimleri, Parti yayınları ve afişleri ile süslenmişti. Güney Kürdistan'dan dost bir ozan türküleriyle programa dayanışmacı olarak katıldı. Gelen misafirlere de Kürt yemekleri ikram edildi.

YXWK çalışmaları için bağış toplandı. Geceye ilişkin olarak 2 ayrı bildiri basılıp dağıtıldı. Bildiriler Kürtçe, Arapça ve Rusça olarak hazırlanmıştı. Sahne ERNK bayrağı ve "Yaşasın Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemiz" sloganıyla donatılmıştı.

Daha sonra çıkarılmış olan bildiriler, gelen misafirlerin aracılığıyla tüm Sovyetler Birliği kentlerine gönderildi.

Gece genel olarak iki bölümden oluşmuştu; biri politik, diğeri kültürel. Newroz gece programı Kürdistan devrim şehitlerini anma ve saygı duruşu ile başladı. Devrimci şiirler ve marşlar okundu. Yapılan siyasi konuşmanın kapsamı kısaca şuydu: Sovyetler Birliği'nde bulunan Kürt öğrencilerin neden mücadeleye sahip çıkmaları gerektiği, Newroz'un Kürt halkının tarihindeki yeri ve anlamı, Kürdistan'ın genel durumu, 15 Ağustos'tan sonra devrimci mücadelenin yarattığı gelişmeler, PKK'nin genel mücadelesi ve amaçları.

Yapılan konuşmada Sovyetler Birliği'nin Ortadoğu'ya yönelik barış politikası üzerinde de durularak, Ortadoğu'da bu yönlü barış çabalarının yer edinmesinin mümkün olamayacağı açıklandı. Özellikle Kürdistan'da Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin her şeye rağmen hızla devam edeceği ve bunun dikkate alınması gerektiği izah edildi.

Konuşmanın son bölümünde YXWK'nin amaçları ve politikası üzerinde duruldu. Konuşma coşkun sloganlarla son buldu. Ortadoğu Komünist Partileri adına bir mesaj da geceye iletildi. Filistinli Öğrenciler Birliği de geceye bir mesaj sundu.

Gecenin siyasi bölümünün sona ermesinden sonra, geceye kültür programı ile devam edildi. Kürt öğrencileri devrimci-direnişçi türkülerini sundular. Leningrad'dan bir müzik grubu da geceye katıldı ve geceyi kültürel yönden zenginleştirdi. Peşmergelerin yaşamından kesitleri yansıtan bir video filmi de gösterildi. Önderimiz **Abdullah ÖCALAN**'ın konuşması videodan gösterildiğinde aniden tüm salon şenlendi.

Gece başarıyla son buldu.

Gecenin bitiminden bir gün sonra Kürt Öğrencilerin kurduğu "Kamonda Kürdistan" spor grubu bir spor karşılaşması düzenledi. Davet edilen çok sayıda spor grubunun gelmesi üzerine, bir Newroz-spor şenliği biçiminde karşılaşmalar yeniden düzenlendi. Ortadoğu'dan ve Sovyetler Birliği spor gruplarından 12 takım şenliğe katıldı. Karşılaşmalar başlamadan önce YKWK adına bir açılış konuşması yapıldı ve Newroz'un siyasal anlamına dikkatler çekildi.

YUGOSLAVYA'DA NEWROZ KUTLANDI

Yugoslavya'da bulunan Kürt öğrencileri ilk kez bu yıl bir Newroz kutlama gecesi düzenlediler. Geceye çok sayıda Kürt öğrencisi ve Yugoslavyalı dost katıldı. Gece 29.3.1989 tarihinde gerçekleşti.

Kürt halkının direniş geleneği Newroz gecesinde siyasi konuşma, devrimci şiirler ve türküler sunuldu. Newroz gecesi, "direniş gecesi" parolası etrafında örgütlenmişti.

ERNK ile dayanışmayı da dile getiren Newroz gecesi programı, dünya ve Kürdistan devrim şehitlerini anma ile başladı. Daha sonra Kürtçe ve Yugoslavya dilinde siyasi konuşmalar yapıldı. Konuşma metninin özeti kısaca şöyleydi: Direniş sembolü Newroz'un Kürt halkı açısından anlam ve önemi, çağdaş Kawa **Mazlum DOĞAN**'ın Newroz günündeki direnişi ve Newroz'un bu temeldeki yeni anlamı, halkımızın PKK, ERNK ve ARGK bayrağı altında ayağa kalkışı.

Gece salonu şehitlerin posterleri ve resimleri ile donatılmıştı. Ayrıca gece esnasında çok sayıda şehit posteri ve afiş misafirlere ve yurtseverlere dağıtıldı.

Gecenin kültür bölümünde devrimci direnişçi mücadelemizi dile getiren marşlar, türküler ve şiirler sunuldu.

Gece bitiminden sonra geniş bir şekilde bildiri dağıtıldı. Bildiriler Kürtçe, Arapça ve Yugoslavya dilinde hazırlanmıştı. Newroz gecesi kutlandıktan bir gün sonra, Yugoslavya'da YXWK (Kürdistan yurtsever gençler birliği) şubesinin kurulması gerektiği sonucuna varıldı.

Yugoslavya'dan ERNK taraftarları

İSVİÇRE-BİEL'DE BİLGİLENDİRME GECESİ

26 Nisan 1989 tarihinde İsviçre'nin Biel şehrinde iltica komitesinin hazırladığı "Kürdistanlı Tutuklularla Dayanışma ve Bilgilendirme Gecesi"ne 300'e yakın yabancı ve Kürdistanlı katıldı. Dayanışma ve bilgilendirme gecesinde ilk söz hakkı araştırmacı Anne-Marie'ye verildi. Bayan Anne-Marie Kürdistan tarihi, Kürdistan'ın sömürge statüsü ve ekonomik alanda sömürgeciliğin talanına geniş yer verdikten sonra, Kürdistan halkının meşru mücadelesine saygı duyduğunu ve desteklediğini belirtti.

İkinci konuşmacı Papaz Victor Brun, hazırladıkları gecenin cezaevlerindeki tutuklularla dayanışma amaçlı olduğunu vurguladıktan sonra, tüm dostları dayanışmaya davet ederek sözü Kürdistan Komite sözcüsüne bıraktı.

Kürdistan Komite sözcüsü konuşmasında, Kürdistan tarihi, ulusal kurtuluş mücadelesi tarihi, Kürdistan'daki son gelişmelerde faşist Türk sömürgeciliğinin özel savaş uygulamaları ve faşist ordunun operasyonlarından örneklere yer verdi. Kürdistan Komite sözcüsü, Avrupa ülkelerinin TC ile olan ekonomik ve politik ilişkilerine de değinerek Alman emperyalizminin bir yıldan fazla bir süredir delilsiz-sebepsiz tutukladığı 14 Kürt politikacısının üzerlerindeki insanlık dışı uygulamaları ve cezaevi koşullarını da dile getirdi.

Daha sonra davetlilerin sorularını cevaplandıran sözcü, konuşmaları Türkçeye de çevirerek Kürdistanlı kitlelere son gelişmeleri aktardı.

Programın ikinci bölümü bir bütün olarak kültür ve müzik gösterilerine ayrıldı. Büyük beğeni toplayan folklor ve müzik gösterileri Basel Hunerkom Şubesi tarafından sergilendi.

ALMAN POLİSİNİN PROVOKASYONU MÜNİH'TE DAYANIŞMA TOPLANTISINI ENGELLEYEMEDİ

Feyka-Kurdistan'ın 5 Mayıs günü düzenlediği bilgilendirme toplantısı, Batı Alman emperyalizminin saldırılarının teşhir edilmesinin zemini oldu.

Münih'te benzer içerikte daha önce de 3 toplantı düzenlenmek istenmişti. Ancak, her üç toplantı da "terörist bir örgütün propagandası yapılıyor" gerekçesiyle polis tarafından iptal edilmişti. Bu kez mahkemeye başvuran Feyka-Kurdistan yetkilileri, mehkeme kararıyla toplantıyı gerçekleştirdiler.

Bu karara rağmen, polis provokasyonunu sürdürdü. Toplantıyı baştan sona 7 polisin izleyeceğini ve konuşmaları teybe alacağını açıklayan polis yetkilileri, aksi durumda mahkeme kararını dinlemeyip, toplantıyı dağıtacaklarını açıkladılar. Böyle bir tavır, Alman polisinin kendi mahkeme kararlarını bile hiçbir gerekçe göstermeden ayaklar altına aldığını göstermektedir. O çok ağızlarına doladıkları, demokrasi ve kendi hukuk kurallarını bile, çıkarları için rafa kaldırmada hiçbir sakınca görmeyen polis, amacına ulaşamayacağını görünce bu kez salonun iptal edilmesi yoluna başvurdu.

Toplantının gerçekleştirilmesi için büyük çaba harcayan ve Kürt Halkının Dostları adı ile faaliyetlerini sürdüren Alman ilericileri, yeni bir salon bularak toplantıyı yeni yere taşırdılar. Polisin tüm engellemelerine rağmen, toplantıya 50'nin üzerinde Alman ilerici katıldı. Ayrıca DGB, IG-Metal, Yeşiller, DKP temsilcileri ve bir grup gazeteci de toplantıyı izledi.

Feyka Kurdistan temsilcisi yaptığı konuşmada emperyalizmin ve faşist Türk devletinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yöneltti̇ği özel savaş uygulamalarına değindi. Polisin salonda bulunmasına rağmen, tartışma bölümü de oldukça canlı geçti.

Sonuç olarak, toplantıda bizzat Alman hükümeti ve polisinin anti-demokratik uygulamalarına tanık olan ilericiler bilgilendirildiler. Toplantıya katılanlar, bu tür toplantıların sürekli̇leştirilmesini de istediler.

FAŞİST TÜRK DEVLETİNİN 1 MAYIS KATLİAMI PROTESTO EDİLDİ

Batı Avrupa'nın çeşitli kentlerinde bulunan Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçiler, 1 Mayıs'ta İstanbul'da yapılan katliamı protesto etmek için çeşitli gösteriler düzenlediler; bildiriler dağıttılar ve afişler astılar.

Çeşitli alanlarda yapılan protesto gösterileri, faşist rejimin katliamlarını kamuoyuna duyurmada önemli bir rol oynadı. 1 Mayıs mitinglerine bu yıl Devrimci Birlik Platformu adına katılan Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçiler, katliam haberlerinin ulaşmasıyla birlikte protestolarını da arttırdılar.

Avrupa'nın çeşitli alanlarında yapılan protesto eylemlerinden Düsseldorf alanındaki faaliyetlilik gazetemize ayrıntılarıyla ulaştı. Aldığımız habere göre, ERNK, TKP(B), SVP, ve Direniş Hareketi taraftarları 5 Mayıs günü, Düsseldorf şehir merkezindeki THY bürosunu işgal ettiler.

Eylem alanına gelen DPA, WAZ, Bild, Düsseldorf-Express ajans ve gazete muhabirlerine önceden hazırlanmış bulunan basın açıklaması verildi.

Arnheim KKKH'nin açılışı yapıldı

Arnheim BERXWEDAN muhabiri

15 Mayıs 1989 tarihinde KKKH (Komela Karkêrên Kurd li Hollanda) adıyla, Arnehim'de yeni bir dernek açılışı yapıldı.

Açılış toplantısına 250'nin üzerinde kitle katıldı. PDVA (Hollanda İşçi Partisi) üyesi encümenler ve kilise temsilcilerinin yanısıra, çok sayıda Hollandalı ilericinin katıldığı toplantı büyük coşku içerisinde geçti.

Davetlilere Kürdistan yemekleri sunuldu. Yemeklerin yenilmesi ardından programa geçildi. Günün anlamını belirten ve 3 dilden yapılan konuşmalardan sonra kültür gösterilerine geçildi.

Geçtiğimiz Mart ayında Kürdistanlı genç kızlardan oluşturulan Botan folklor ekibinin sunduğu folklor gösterileri ilgiyle izlenirken, Koma Zilan ve Ozan Zınar'ın sundukları direnişçi türküler de büyük bir beğeni topladı. Saat 23.00'e kadar devam eden program, "Apo Hate Hilvanê" türküsü eşliğinde çekilen halayla son buldu.

YABANCI DÜŞMANLIĞI PROTESTO EDİLDİ

B.Berlin BERXWEDAN muhabiri

12 Mayıs'ta Alman neo-nazilerce katledilen Ufuk Şahin adlı işçinin katlini protesto etmek için Batı Berlin'de 20 Mayıs günü bir protesto yürüyüşü düzenlendi.

Batı Berlin'de Republikaner Partisi'nin Eyalet Meclisine girmesiyle birlikte yabancı işçilere yönelik saldırılarda da bir artış meydana geldi.

Alman ilericilerinin bu olayı kınamak için düzenlediği yürüyüşe ERNK taraftarları da katılarak, protestoda bulundular.

SARCELLE FESTİVALİNE KKWK DE ATILDI

Fransa'nın Sarcelle yerleşim alanında geleneksel olarak düzenlenen festivale bu yıl KKWK de davet edildi. Festivale folklor grubu ile katılan KKWK 1,5 saatlik bir program sundu.

Birbirinden güzel oyunlar sergileyen folklor grubu, Kürdistan'da gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin bugünkü düzeyini tanıtan bir yazıyı da izleyicilere okudu. Büyük beğeni kazanan çocuk folklor ekibi süresinin dolmasına rağmen, bir kez daha sahneye izleyicilerin yoğun isteğiyle çağrıldı.

Folklor programı ve açılan serginin yoğun ilgi görmesi, Fransız kamuoyunun ulusal kurtuluş mücadelemize ilgisinin arttığını da gösteriyor.

YURTSEVER BİRLİKLER KONGRELERİNİ YAPTILAR

Baştarafı 1. sayfada

Cephe yurtsever birliklerinin kuruluşu üzerinden 1 yıl gibi bir süre geçmesine ve bu sürede önemli bir mesafe katedilmesine rağmen aşması gereken yetersizlikler de vardır. Birliklerin gerek merkezi yönetim ve gerekse de yerel yönetimler düzeyinde daha örgütlü bir çalışmaya kavuşması en başta çözümlenmesi gereken sorunlar arasındadır. Birlik yönetimlerinin pratikte yeterli bir işleyişe kavuşmamış olması, örgütlenme, denetim ve yönlendirmede içerisine düştükleri yetersizlikler, görevlerini yeterince yapmalarını da engelleyen bir neden olmuştur.

Önümüzdeki dönem, üzerinde en fazla durulması gereken görevlerin başında, kitlelerin bu birlikler içerisinde savaşa her düzeyde katılabilecek bir seviyeye getirilmeleri gelmektedir. Dar bir öncü grubun mücadelesi, yerini geniş kitlelerin cephe birliklerinde örgütlenip harekete geçirildiği bir mücadeleye bırakmıştır. Bu da topyekün halkın katılımıyla sürdürülen halk savaşıdır. Böylesi savaşan bir halk gerçeğine ulaşmak, cephe birliklerinin görevlerini yerine getirmeleriyle mümkündür.

Kürdistan'da, özellikle de son bir ay içerisinde Botan'da yoğunlaşan ulusal kurtuluş mücadelemiz, yaygın gerilla savaşı aşamasına ulaşmıştır. Bu ise, kitlelerin savaşa aktif katılımını ve desteğini daha da arttırmayı gerekli kılıyor. Kitlelerin önünü açacak ve mücadelenin bugünkü düzeyine uygun görevleri gerçekleştirmelerini sağlayacak olan cephe birlikleridir.

II. Olağan Kongrelerini toplayan YKWK, YJWK, ve YXK'nin önümüzdeki dönemde, görevlerini daha iyi bir şekilde yerine getireceklerine olan güvenimiz tamdır. Kongreler bu görevleri başarmada gereken güç ve perspektifi kazandırmıştır. Bu temelde, yurtsever birliklerin II. Olağan Kongrelerini selamlıyor; ve tüm emekçi halkımızı ERNK'nin yurtsever birliklerinde örgütlenmeye ve bağımsızlık mücadelemize daha aktif katılmaya çağırıyoruz.

YKWK TÜM İŞÇİLERİ SAFLARINDA BİRLEŞMEYE ÇAĞIRIYOR

Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği (Yekitiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan)'ın II. Olağan Kongresi 15-16 Nisan tarihlerinde toplandı. YKWK Kürdistan'da savaşın yoğun olarak yaşandığı bir dönemde kongresini gerçekleştirdi. Bu gelişmeler, kongreye yüklenen görevleri daha da ağırlaştırdığı gibi, görevlere sahip çıkılmasının gereğini de dayattı.

II. Olağan Kongre, bir yıllık faaliyetlerin değerlendirilmesi temelinde yeni dönem görevlerini saptayarak, yeni kararlar aldı. Şehitlerin anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından oluşturulan gündem maddelerinin görüşülmesine geçildi.

Bir yıllık faaliyetlerin değerlendirilmesi gündeminde, şimdiye kadar ortaya çıkan eksiklik ve yetersizlikler değerlendirildi. Faaliyetlerin istenilen seviyeye ulaştırılamamasının temelinde yatan nedenler ortaya çıkarılarak, çözüm yolları berraklaştırıldı. Sorunların tartışılmasına tüm delegeler katılmış ve doğru çözüm yollarının bulunması için çaba sarfetmişlerdir.

Kongre, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve sorunlarını da tartışmış, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine daha aktif katılımın gereğini ifade etmiştir. PKK'nin Kürdistan işçi sınıfının öz örgütü olarak, büyük bir gelişme sağladığı bir kez daha vurgulandıktan sonra, bu mücadelenin başta ERNK olmak üzere tüm cephe yurtsever birliklerinin kurulmasına da temel olduğu belirtilmiştir.

YKWK II. Olağan Kongresi, Kürdistan işçi sınıfının, özeldeyse yurtdışındaki Kürdistanlı emekçilerin temel görevlerini de saptayarak, çağrıda bulunmuştur. "Bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan yaratmak için, siyasal ve silahlı mücadeleye katılmak" çağrısını bir kez daha yineleyen YKWK II. olağan kongresi nerede olursa olsun tüm emekçilerin bu şiara bağlı kalmasını istedi.

Yurtsever emekçilerin, YKWK'nin örgütlenmesini geliştirmek için yoğun çaba sarfetmesi gerektiğini vurgulayan Kongre, emekçilerin daha aktif görev üstlenerek, geleceğin yönetim organlarını şimdiden oluşturmalarını da kararlaştırdı. Bunların yanısıra yurtsever emekçilerin kendi örgütleri olan YKWK saflarından öncü militanlar ve savaşçılar çıkararak PKK ve ARGK'ye sürekli güç vermesi gereğini de belirten Kongre, tüm Kürdistanlı emekçileri, saflarında birleşmeye çağırdı.

Kongre'de yürütülen yoğun tartışmalar neticesinde önümüzdeki dönem açısından son derece önemli ve güçlü kararlar alındı. Yurtdışındaki Kürdistanlı emekçileri temsilen delegelerin katıldığı Kongre, aynı zamanda Kürdistan işçi sınıfını da temsil eden bir bileşime sahipti. Sayı olarak belli bir kesim temsil edilse de tartışılan sorunlar ve ele alınan konular bakımından Kongre, Avrupa'daki Kürdistanlı emekçiler şahsında bütün Kürdistan işçi sınıfını temsil eden bir konumdaydı. Bu anlamda YKWK II. Olağan Kongresi, Kürdistan işçi sınıfının mücadele tarihinde önemli bir yere sahiptir.

YXK, TÜM GENÇLİĞİ SAVAŞ İÇERİSİNE MİLİTANLAŞMAYA ÇAĞIRIYOR

Kürdistan Yurtsever-Devrimci Gençlik Birliği (Yekitiya Xorten Şoreşgerên Welatparêzên Kürdistan) II. Olağan Kongresi'ni 22-23 Nisan tarihleri arasında gerçekleştirdi. Kongre'ye çeşitli bölgelerden gençlik örgütlerini temsilen 45 delege katıldı.

Kongre, devrim şehitlerinin anısına düzenlenen bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunda tüm delegeler bir ağızdan *"Bı can, bı xwin em bı terene ey Serok"* şiarını haykırdılar.

Kongre, son siyasal gelişmeleri ve geçmiş bir yıllık faaliyetleri değerlendiren birinci gündem maddesiyle devam etti. Kongre'ye sunulan politik rapor üzerine delegeler görüşlerini belirterek değerlendirmeleri güçlendirdiler.

Daha sonra, I. Kongre'de seçilen merkez yönetiminin sunduğu raporun görüşülmesine geçildi. Tüm delegeler sunulan rapor ve çalışmalar hakkında eleştiri ve önerilerini belirterek, eksik ve yetersizliklerin açığa çıkarılmasına büyük bir çaba harcadılar. Yoğun tartışmalar neticesinde eksik ve yetersizlikler mahkum edilerek, doğru yaklaşım daha da netleştirildi. Ayrıca, geçmiş pratik süreçte önemli oranda eksikliklerin görüldüğü merkezileşme sorunu üzerinde de durularak, bu meseleye doğru yaklaşımın ne olması gerektiği netleştirildi.

Bölgesel çalışmaların değerlendirilmesi de yine eleştirisel temelde ele alınarak, eksiklik ve yetersizlikler bütün yönleriyle ortaya çıkarıldı. Bu konuda da yanlış yaklaşımlar ortaya konularak, doğru yaklaşımın ne olması gerektiği açıklığa kavuşturuldu.

Geçmiş faaliyetlerin değerlendirilmesi ardından, yeni dönem çalışmalarına ilişkin olarak kararların görüşülmesi gündem maddesine geçildi. Komisyonların hazırladıkları karar tasarıları görüşülerek, güçlendirilip karar altına alındı.

Yeni merkez yönetimin seçilmesi ve delegelerin kararlılık sözlerini vermesi ardından, Parti Önderliğine, şehitlere ve zindan direnişçilerine bağlılık mesajları okundu.

Kongre kapanış konuşması ardından, tüm delegelerin ayakta *"Hazırız, ezeceğiz, fethedeceğiz"* şiarını atmasıyla, Kongre sonuçlandırıldı.

YJWK; TÜM KADINLARI AKTİF GÖREVE ÇAĞIRIYOR

Çok sayıda kadın delege ve misafirin katıldığı YJWK II. Olağan Kongresi 29-30 Nisan 1989 tarihinde başarılı bir şekilde gerçekleştirildi.

Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği (Yekitiya Jinên Welatparêzên Kurdistan) II. Olağan Kongresi, yurtsever kadınlarımızın ulusal kurtuluş mücadelesine aktif katılımı önünde engel teşkil eden sorunları ele alıp değerlendirmiş ve somut sonuçlara ulaşmıştır. Kadınların bağımsızlık mücadelesine katılması önündeki engeller mahkum edilirken, doğru yaklaşımlar da netleştirilmiştir.

1 yıllık faaliyetlerin değerlendirilmesi maddesinde, ortaya çıkan eksiklik ve yetersizlikler daha kapsamlı bir şekilde değerlendirilmiş, bu konudaki yanlış yaklaşımlar ortaya konulmuştur. Kadınların gerek toplumsal ve gerekse de geleneksel nedenlerle mücadeleye aktif katılımını engelleyen nedenler üzerinde durulmuş ve bunları aşmanın doğru yolu, şehit kadın militanlarımızın pratiğiyle gösterilmiştir.

Ulusal kurtuluş savaşımızın yoğunlaştığı ve ERNK'nin örgütlülüğünü daha da arttırmanın büyük bir önem taşıdığı bu dönemde tüm kadınları bekleyen görevler de ortaya konulmuştur. Kongre, bu konuda delegelerin önünü açan bir perspektif sunarken, onları bu görevleri başarmanın bilinciyle donatmıştır.

Kongre, başta Parti Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaş olmak üzere, Partiye, devrim şehitlerine, zindan direnişçilerine, ARGK komutan ve savaşçılarına bağlılık sözünü bir kez daha tekrar etti. Tüm delegeler de, Kongre platformu huzurunda kararlılık sözü verdiler.

Bu yoğun tartışma ve değerlendirmeler ardından, YJWK'nin yeni merkezi yönetimi seçildi. Ayrıca Kongre, çeşitli öneriler arasından YJWK'nın amblemini de belirleyerek karara bağladı.

Kongre'nin sonuna doğru tüm delegeler, platformun verdiği güç ve azimle, YJWK'nin yeni dönem çalışmalarına ilişkin olarak alınan güçlü ve bir o kadar da önemli kararların hayata geçirilmesinde büyük bir çaba harcayacakları sözünü verdiler. Tüm Kürdistanlı kadınları YJWK çatısı altında örgütleyip, mücadeleye aktif katılımını gerçekleştirecekleri sözünü veren yurtsever kadın delegeler, Kürdistan kadınının ortak dileğini de ifade ettiler. Kadın delegeler, PKK'nin yükselttiği ulusal kurtuluş mücadelesine layık olmak için, bu mücadelenin kendilerine atfettiği rolü mutlaka yerine getireceklerini belirttiler. Kongre, yoğun coşku ve kararlılık içerisinde sonuçlandırıldı.

Kongre'ye YKWK-İsviçre, Aydınlar Birliği ve ERNK taraftarları da dayanışma mesajlarını ilettiler.

FEYKA KURDİSTAN VI. OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI

Kürdistan Yurtsever İşçi-Kültür Birlikleri Federasyonu (Feyka-Kurdistan)'ın VI. Olağan Kongresi, 29-30 Nisan 1989 tarihinde taplandı. Federasyona üye 15 dernekten 60 delege ile çok sayıda izleyici ve konuğun katıldığı kongre, dünya ve Kürdistan devrim şehitlerinin anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile açıldı.

Divan seçimi ve ardından gündemin saptanmasıyla birlikte, resmen başlayan Kongre'de ilk olarak Feyka-Kurdistan'ın 1

Devamı 19. sayfada

CEZAEVLERİNİ; KİNİMİZİ BİLEYEN KALELERE ÇEVİRMELİYİZ!..

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, bugünkü aşamaya gelinceye kadar çok çeşitli çap ve nitelikte engellerle karşılaştı. Halkımızın bağrından çıkardığı Partisi PKK'nin bilimsel sosyalizmin ışığında uyguladığı doğru ideoloji ve pratik, bütün bu oluşturulan engellerle savaşarak bugünkü kazanımları elde etti.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gerek bölge, gerekse dünya dengesinde, ezilen ve sömürülen halkların yararına yaratacağı olumlu gelişmeler, Kürdistan'a egemen olan sömürgecileri ve yerli her soydan Kürt işbirlikçilerini açıktan karşısında bulurken; başlangıçta perde arkasında karşı-devrim güçlerini destekleyen ve örgütleyen emperyalistlerin de çirkin yüzlerini süreç içinde ortaya çıkardı. Artık emperyalistler, başta TC olmak üzere, sömürgecilerle yaptıkları işbirliklerini gizleme ihtiyacı duymadan, sömürgeci faşist Türk devleti gibi açıktan açığa, gelişen halk savaşımıza karşı mücadele telaşı içindedirler.

Sömürgeci faşist Türk devletinin PKK önderliğinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı izlediği gizleme ve tecrit politikasını öteden beri uygulamaya çalıştığı herkesçe bilinmektedir. Fakat her şeye rağmen insanlığa büyük bir hizmet sunan ulusal kurtuluş mücadelemiz gün geçtikçe yeni yeni mevziler kazanmış, halkımız içine kök salmış, yaygın gerilla savaşından halk savaşının ilk aşamalarına ulaşmıştır. Bütün bu gelişmelerden karşı-devrim cephesi güçlerinin rahatsız olacağı kuşkusuzdur. Onlar, bu gelişmelerin kaynağında, gerek yurt içinde (Kürdistan'da) gerek yurt dışında (özellikle Avrupa'da) öncü gücümüz PKK'nin etrafında kenetlenen özgücümüz halkımızın olduğunu çok iyi bilmekteyiz.

Ulusal kurtuluş mücadelemizi, bu değerli kaynaktan yoksun bırakmak için, sömürgeci faşist Türk devleti, sol-sağ ve gerici uzantılarıyla Kürdistan'da sıcak savaş dahil "özel savaşın" her türlüsünü, ordumuz ARGK'ye ve halkımıza karşı kullanmaktadır. Cezaevlerinde bulunan savaş esirlerimize, insanlığın tanık olmadığı ve olamayacağı baskı ve işkenceler uygulanmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin kazanacağı zaferden en az TC kadar çıkarları bozulan ve tehlikeye giren emperyalizm de TC'nin bu karşı-devrimci savaşına, işbirliği ile karşılık vermeye çalışıyor. Bu işbirliğinin bir sonucu olarak başta Federal Almanya, İsveç olmak üzere, Danimarka, Fransa vb. emperyalist devletler de, kendi ülkelerinde bulunan devrimci Kürt politikacılardan tutalım, yurtseverler ve sıradan insanlarımıza kadar anti-demokratik uygulamaları geliştirerek yılgınlık, pasifizm, korku ve panik yaratmak istiyorlar. O, böyle bir ortamı, kendi yasalarını çiğneyerek, hukuki ve yasal gerekçelerden yoksun mesnetsiz suçlamalarla yurtseverleri tutuklayarak, onlara "terörist" damgası vurmak ve onların şahsında ulusal kurtuluş mücadelemizi teslim almakla yaratmak istiyor. TC'nin daha önce cezaevlerinde teslim aldığı Şahin-Yıldırım çetesinin şahsında ulusal kurtuluş mücadelemizi teslim alma girişimine öykünen emperyalizm de aynı girişimi kendi cezaevlerinde bulunan yurtseverler üzerinde denemek amacındadır. Fakat nasıl ki Şahin-Yıldırım çetesinin ihaneti, Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin direnişiyle sonuçsuz kalmışsa, emperyalizmin de aynı amaca yönelik oyunları boşa çıkacaktır, çıkmaya mahkumdur. Artık cezaevlerinde ihanet çetesinin değil, ölümsüz cezaevleri direniş şehitlerimizin çizgisi hakimdir. Halkımızın direniş geleneği "bilinçle, cesaretle ve pratikle" kaynaşarak biz tutuklu yurtseverlerin elinde amansız bir silah haline gelmiştir. Biz bu silahı zindan direnişleri ve şehitlerimizden devraldık. Bu silah, emperyalizmin zindanlarını yerle bir ederek yıkacak ve halkımızın haklı sesini bütün dünyaya duyuracaktır.

Tarihin hakkımızdaki hükmünün beraat olacağı bilinciyle, ülkemiz Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna siyasi bir mahkum olmak bizi yurtseverlere ancak onur verir!..

Sdr. Omme Cezaevinden (Danimarka) Salih

BİZ KÜRT OLARAK DOĞUYORUZ

Bugün dünya kamuoyunun gözleri önünde, "Bulgaristan'da Türk soydaşlarımızın isimleri zorla değiştiriliyor" yaygarasını koparan faşist-sömürgeci Türk devleti, bunu Almanya'da Kürt halkına yönelik kullanıyor. Kürdistan'da, zaten sadece Kürt isimleri değil, Kürtlük adına ne varsa hepsi yasaklar kapsamında. Bu yasaklara karşı en küçük bir çıkış, çeşitli cezalarla karşılık buluyor. Bir ulusu, her şeyiyle inkar eden bir rejimin başka bir ülkedeki "soydaşları"na sahip çıkması sadece sahtekarlıkla açıklanabilir.

Bu konuya ilişkin başımdan geçen bir olayı aktarmak istiyorum.

Ben uzun süredir Avrupa'da bulunmaktayım. Partiyle tanıştığım yıllarda şehit **Delil DOĞAN** yoldaşın bir afişi çıkmıştı. O zaman karar verdim, "bir oğlum olursa ismini Delil koyacağım" diye.

1989'un Şubat ayında bir oğlum oldu ve ismini Delil koydum. Nüfus kaydı için gerekli yerlere müracat ettim. Fakat Alman makamları, TC'ye ait isim listesinin yer aldığı bir kitabı göstererek, "Bu isim bu kitapta yoktur. Bu kitapta yer alan isimlerden birini koyabiliriz." deyip, çok zorluk çıkardılar. Ve benden, bu ismin var olduğuna dair bir tasdikli yazı istediler. Ben de, **Serxwebûn Yayınları**'ndan **Şehitler Albümü**'nü götürerek bu ismin var olduğunu kanıtladım. Albümü benden almak istediler, ama vermedim. Ve zorunlu olarak kabul ettiler. Böylelikle amacıma ulaştım.

Bu tür Türkleştirme politikalarıyla birçok yurtsever Kürt insanımız karşılaşmaktadır. Çocuklarına istedikleri Kürt ismini veremiyorlar. Bunun Türk devleti tarafından yasak olduğu belirtiliyor.

Bu olayda da görüldüğü gibi, şovenist Türk devleti her alanda bizleri kimliğimizden, gerçekliğimizden ve ulusal kurtuluş mücadelemizden uzaklaştırmaya çalışıyor. Bu politikasıyla kimliksiz bir halk yaratmak istiyor. Buna karşı sessiz kalmamalıyız. Her türlü maddi ve manevi birliğimizi oluşturarak, Partimiz PKK, Cephemiz ERNK ve Ordumuz ARGK saflarında yer alıp savaşımızı daha da yükseltmeli ve bağımsız bir Kürdistan yaratmak için tüm gücümüzü ve olanaklarımızı seferber etmeliyiz.

Biz Kürt olarak doğduk, Kürt olarak ölmeliyiz...

Göttingen'den bir yurtsever

Önderimiz A. ÖCALAN ve PKK özgür bir gelecektir

Gelecek yüzyıllara damgasını vurmaya aday, yüzyılların sentezi Önderimiz **Abdullah ÖCALAN** ve Partimiz PKK, halkımız ve insanlık için bir gelecektir!..

Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu ikili özelliğini yakından bilen sömürgeciler ve emperyalizm ömürlerini uzatmak için değişik biçim ve maskeler altında PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize saldırmaktadırlar. Ve tüm çakal ve sırtlan soylarına diyoruz ki:

Düşmana, teslimiyete, ihanete inat
Dosta, direnişçiliğe, bağlılığa sebat
Bağımsız ve özgür Kürdistan için
Fedakarlık, direniş ve savaş tek şart!..

Büyük önder Abdullah ÖCALAN'ın yüce komutanlığında bugün tarihimizin bütün olumsuzluklarıyla hesaplaşarak, ona karşı savaş açarak ayağa kalkan halkımız çok şanslıdır!.. Halkımızın bu şansını kemirmek isteyenlere karşı etten, kemikten duvar olacağız; büyük önderimize olan bağlılığımızı haykırıyoruz!.. Bin kez haykırıyoruz ve diyoruz:

BÜYÜK ÖNDERİMİZE

Sen, kansın damarlarımızda akan
Sen, ışıksın gözlerimizde yanan
Sen hayatsın "metfunda" can
Sen büyük önder Abdullah ÖCALAN

Yüzyılların kararttığı gönlümüzde
Bir avuç sevgi oldun ellerimizde
Atlı karıncalar bilsen nasıl
Mutluluğu tattı gözlerimizde

Sen, kansın damarlarımızda akan
Sen, ışıksın gözlerimizde yanan
Sen hayatsın "metfunda" can
Sen büyük önder Abdullah ÖCALAN

Med anam ahtapotlar arasında
Son nefes, son yaşam çığlığında
Mademki bebekler, bilsen nasıl,
Sevinçli "Bağımsız Kürdistan şiarında"

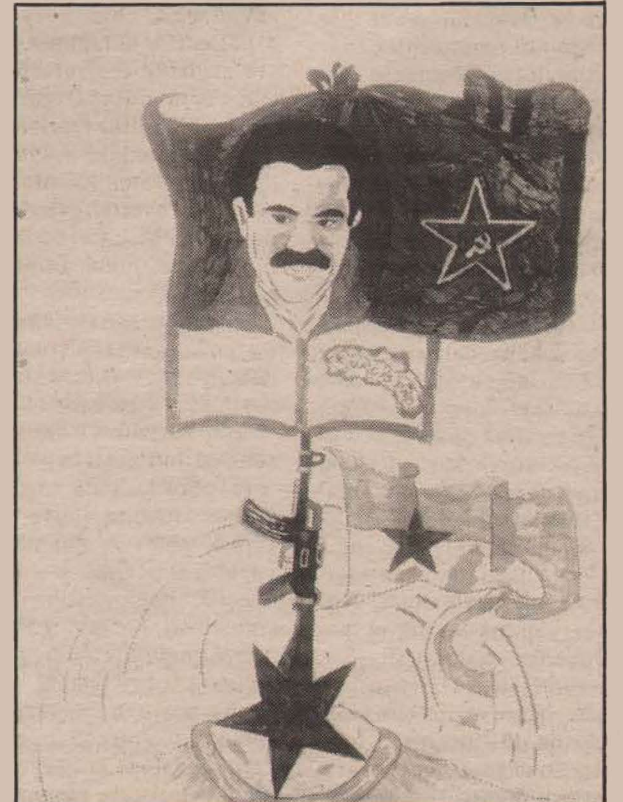
Sen, kansın damarlarımızda akan
Sen, ışıksın gözlerimizde yanan
Sen hayatsın "metfunda" can
Sen büyük önder Abdullah ÖCALAN

Zozanlar daha bir yeşilli
Otları saydam, şafak incili
Asırlık çınarlar bilsen nasıl
Kıskandılar seni, devasa gölgeli

Sen, kansın damarlarımızda akan
Sen, ışıksın gözlerimizde yanan
Sen hayatsın "metfunda" can
Sen büyük önder Abdullah ÖCALAN

Kısa açıklamalarda ve şiirimde dile getirmeye çalıştığım duygularımı, tüm dost ve yurtseverlerle **Berxwedan** aracılığıyla paylaşmak istiyorum. Yayınlamanız umuduyla çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Kopenhag'dan
CEJN

Selamlarımla görevlerinizde başarılar dilerim.
Hamburg'dan Murat

GERİLLAMA YENO

Urze wuha, urze bıra
Gerillama ha yeno
Serê qohurra bıra
Gerillama ha yeno

Dısmenema remeno bırayeni
bırayeni remeno
Gerillayra terseno
Oyrê cengêma esto
Gerilla dano puro

Ma can do sero welat
Mardin'do ha Botan'do
Pede tıfınk erzeno
Gerilla dano puro

Go bıde bıra Hıdır
Urzeme şime wano
Zere Dersim'de taira
Gerilla dano puro

Hıdır/İsviçre

Kürdistan halkına...

Ben bir yıldır Avustralya'dayım ve derginiz **Berxwedan**'ı ilk kez geçen hafta okudum. Kürt değilim ve Ankara doğumluyum. Türkiye'de Kürt halkının varlığına, ezilmişliğine inanan ve özgür Kürdistan ideolojisini savunan bir kişi olarak, bir dili, dini ve bayrağı olan her topluluğun devlet kurmasını, özgür olmasını ve bu uğurda verilen mücadelenin her türlüsünü haklı bularak destekliyorum.

DEMOKRASİ ÇOCUKLARI

Senin içindir yavrum
Bu direniş, bu mücadele
Bil ki senin için
Bu haykırış, bu başkaldırış
güzel yavrum
Anlayacaksın büyüdüğünde
Sana özgür bir dünya
Kır çiçekleri sunmak için
Barış güvercinleri
Demokrasi armağan etmek
için öldüğümüzü
Ve bir gün bebeğim,
bir gün
Sen yaşayacaksın
Yaşayamadıklarımızı
Sen göreceksin
Göremediklerimizi
Ve senin çocukların
DEMOKRASİ çocuğu olacak...

Berxwedan'a emeği geçen herkese selam ve saygılar.

Avustralya'dan Y.S.
1 Mayıs 1989

ADIM ADIM KÜRDİSTAN

Bereketli ovanın ortasında bir şirin beldemiz

M U Ş

— IV —

Muşta sömürgeci uygulamalardan bir görüntü

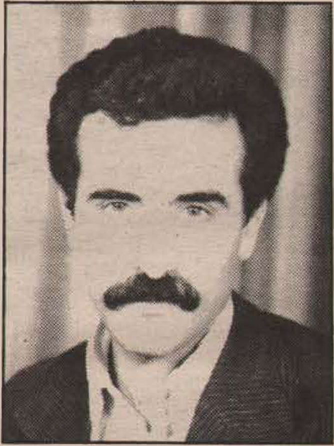
ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZDEKİ YERİ VE ÖNEMİ

Muş beldemizin coğrafik yapısı, özellikle de bahar ve yaz aylarında devrimci gerilla faaliyetleri için oldukça uygundur. Çevre merkezlerden Siirt, Diyarbakır ve Bingöl'de devrimci mücadelenin küçümsenemez düzeyde yürütülüyor olması, beldede silahlı mücadelenin yükseltilmesi için önemli bir avantajdır. Bazen sert geçen iklim koşulları ve manevra alanını daraltan seyrek orman örtüsü gerilla faaliyeti için bir dezavantajdır. Ancak buna karşılık sıradağlar halindeki çevre dağları, engebeli arazi yapısı ve geniş bir çevreyle coğrafik bağlantısı, bu dezavantajı en aza indirmektedir.

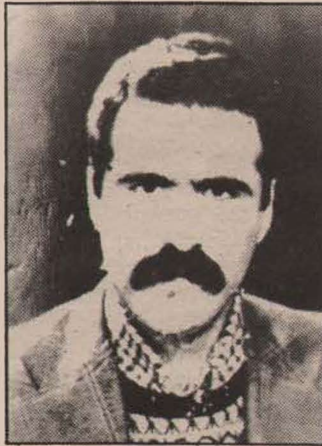
Muş merkezine ve çevre alanlarına, Hareketimizin öncülüğünde devrimci mücadelenin taşırılması 1978'lere takabül eder. Bu döneme kadar bögeye "yeni akımlar" olarak giren ve "devrimcilik" adı altında örgütlenen, sosyal-şoven gruplardan Halkın Kurtuluşu, Kurtuluş ve Kürt küçük-burjuva milliyetçi güçleriydi. Bu güçlerin bölgede geliştirdikleri politikalar, mezhepsel çelişkiler ve milliyetçi duygular temelindeydi. Kendi sınıf gerçeklerini, sınıfsal mücadele ve bilimsel sosyalistlik maskeleriyle gizleyerek öğrenci-gençlik arasında taban bulmaya çalışırlar. Fakat onların örgüt şekillenmeleri, kendi gerçek sınıf karakterlerini açıktan ortaya çıkaracaktı. Örneğin Varto'da, Kemalizme daha çok açılan alevi kesimi arasında HK vd. Türk sol akımları örgütlenmeye çalışır. Sünni kesimi içerisinde ise Rızgari ve Özgürlük Yolu gibi gruplar taban oluşturma çabasına girerler. Bölgedeki bu güçler, varlık koşullarını şovenizme ve mezhepsel çelişkilere dayandırdıkları için halkımız saflarında ciddi tahribatlar yaratırlar. Bu konumlarıyla ve yaymaya çalıştıkları politikalarla, halkımızın kölelikten kurtulma yolunu daha da muğlaklaştırdıkları gibi, onun mezhepsel temeldeki parçalanmışlığını daha da derinleştirirler.

Sol maskeli güçlerin bölgedeki faaliyetleri böylesi olumsuz bir konumda seyrederken, sömürgeci faşist rejim de, MHP patentli faşist örgütlemeyi geliştirir. Diğer yandan ise ağır sömürü ve ulusal imha politikasını sürdürmekle birlikte, feodal geri yapının varlığını yaşatma çabasını geliştirir.

Partimiz, işte böylesi bir ortamda, bölgeye, bağımsızlık ve özgürlük düşüncelerini taşıyacaktı. Bu düşüncelerin pratik faaliyetlere dönüştüğü ilk alan Muş'un Varto ilçesidir. Bu müdahalenin öncülüğünü Partimizin şehitlerinden Mehmet KARASUNGUR ile Zeki PALABIYIK yaptılar. Hareketimizin düşüncesinin bölgeye taşırılmasının hemen sonrasında, ideolojik ve politik çatışma kendisini gündemleştirir. Özellikle HK, Varto'da ulusal bağımsızlık düşüncelerinin gelişmesi önünde engeller oluşturmaya çalışır ve ulusal kurtuluşçu örgütlenme çabalarına karşı saldırıya geçer. Hareketimizin mensuplarına karşı giriştiği saldırılarla, Kemalizmin savunucusu bir sosyal-şoven örgütlenme olduğunu gösterir. Malazgirt'te ise reformist Küçük-burjuva olan Özgürlük Yolu benzer tutumlar içerisine girer. Bunlar dışındaki sosyal-şoven, ilkel-milliyetçi akımlar ise bu iki gücün tavrı düzeyinde olmasa da, çeşitli biçimlerde Hareketimize karşı olumsuz tutum takınırlar.

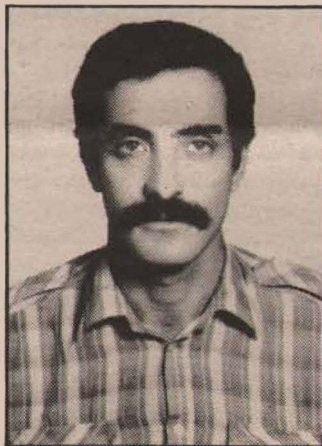
Mehmet KARASUNGUR

Zeki PALABIYIK

Hüseyin DURMUŞ

Haydar KARASUNGUR

Diğer taraftan sömürgeciler, bu durumdan son derece hoşnut olurlar ve bu ortamı daha da derinleştirmek isterler.

Bağımsızlık ve özgürlük düşüncesi, bütün bu engellere rağmen yöre halkına taşırılır. Bu gerçek kurtuluş düşüncesi, kısa sürede ciddi ve önemli etkiler yaratacaktı. Özellikle de aydın-gençlik bağımsızlık düşüncesine canlı bir ilgi göstererek, ulusal kurtuluşçu mücadele saflarına katılır. Sosyal-şoven ve küçük-burjuva güçlerin saflarına katılan birçok insan, Hareketimiz şahsında gerçek kurtuluş ideolojisiyle tanışır ve sözkonusu güçlerin saflarını terkeder. Bu gelişme, sahte sol güçlerin maskesini indirdiği gibi, sömürgecileri de tedirgin edecekti. Bölgede bu gelişmenin hızın kesmek için, TC, piyonların ve ajanların eliyle Hareketimize karşı saldırıları yoğunlaştırır. Bu saldırıların planlayıcısı ve örgütleyicilerinden biri de, 1980'lerde Hareketimiz tarafından cezalandırılan Fırat aşireti ileri gelenlerinden Haydar Fırat'tı. 12 Eylül darbesi için, askeri-faşist cunta yoğun hazırlık içindeyken cezalandırılan bu hain ajanın üzerinde MİT tarafından yazıldığı anlaşılan belgeler çıkıyordu. Bu belgelerde, onun ajanlık faaliyetlerine ilişkin perspektifler yer alıyordu. Bu ajan ve oğlunun, Hareketimize karşı saldırılar içinde yer alması, önemli derecede ulusal kurtuluşçu gelişme önünde engelleyici rol oynuyordu.

1979'un başlarından itibaren, Partimiz, silahlı saldırılarla birlikte yoğunlaştırılan karalama ve tecrit kampanyalarına rağmen mücadelesini geliştirerek devam ettirir. Bu dönemde Hüseyin DURMUŞ yoldaş sorumluluğunda, bölgede yeni bir örgütlülüğü düzenleme çabası yoğunlaşır. Askeri darbe ihtimali göz önünde bulundurularak hazırlıklar geliştirilir. Aynı zamanda gerilla birliklerinin oluşturulması için çaba sarfedilir.

Partimiz, yetersiz örgütlenmeyi güçlü bir örgütlülüğe ulaştırmanın yoğun hazırlığı içindeyken, askeri cunta 12 Eylül 1980'de yönetime geçer. Buna rağmen mevcut faaliyetler devam eder. Ancak, faşist cuntanın azgın saldırılarına cevap verilememekteydi. Düşmanın faşist saldırıları karşısında ilk kayıp, Muş'a sınır olan Bingöl'ün Karlıova ilçesinin Liçik köyünde verilir. Bu çatışmada Hüsnü KARAGÖL yoldaş şehit olacak ve yanındaki arkadaşı da yaralı olarak esir düşecekti. Tabii saldırı ve operasyonlar devam eder. Partimizin gelişiği, taraftar kazandığı ve üs haline geldiği alanlar düşman birliklerinin baş saldırı hedefi durumuna gelirler. 27.12.1980'de yine aynı köyde çıkan bir çatışmada Hüseyin DURMUŞ yoldaş, fedakarca bir direnişle şehit oluyordu. Alanda ulusal kurtuluşçu çalışmalar sekteye uğrar ve Partiyle ilişkiler kopuşa gider. Ancak bütün bu azgın saldırılara rağmen, PKK partizanlarının direnişi devam edecekti. Bu direnme Haydar KARASUNGUR yoldaş sorumluluğunda sürdürülüyordu. Bazı tahribatlar yaratılmış olsa da, önemli kayıplar verilmez ve yeniden Partiyle ilişkiler sağlanır. Ve bu alandan da düzenli bir geri çekilme gerçekleştirilir. '81'in sonlarında bu süreç başarıyla tamamlanır.

Bu dönemden sonra da faşizmin saldırıları devam eder. Muş'ta Zengök ağalarının eliyle Partimize yönelik saldırı ve komplolar düzenlenir. Ancak bunlarla istenilen sonuca varılamaz. Sömürgecilerde, bu durum karşısında tedirginlik başgösterir. Bunun sonucu olarak, taraftar kitlemiz üzerinde baskılar daha da derinleştirilir. 1982'nin sonlarında 20'ye yakın taraftar yurtsever tutuklanarak işkenceden geçirilir. Bu işkenceler sonucu, dürüst ve Partimizin ileri bir taraftarı olan Feyzullah BİNGÖL adlı bir yurtsever katledilecekti. Düşmanın tüm tehdit ve gözdağı verme çabalarına rağmen, bölgedeki halkımızın önemli ve aktif bir kesimi Partimize olan güven ve inancını yitirmez ve içten içe sürdürür. Devrimci anları, özgürlüğe açılan pencerenin aydınlığını unutmayarak, sadece geçici olan acılarını içine gömecek ve suskun bir beklentiye girecekti.

Bölgedeki halkımızın içinde bu umutlar henüz tazeliğini koruyorken, Partimizin tarihi 15 Ağustos Atılımı gerçekleştirilir. Bu atılımın yarattığı coşku ve yeniden yeşerttiği umutlar, genelde olduğu gibi, bölge halkında da derin etkiler yaratacaktı. Acılar ve umutlar depreşir; içten içe bir saygınlık ve güven yeniden yükselmeye başlar. Böylelikle, geçmişte sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinin kafalarda yarattığı karışıklıklar ve soru işaretleri aydınlık kazanır.

Gelişen devrimci canlanma ve ortam, potansiyel güç içinde uç vermeye başlar. Dolayısıyla halkımızın örgütlenmeye ve mücadeleye olan talebi de artış gösterecekti. 1985'lerden itibaren sınırlı da olsa bu talebe cevap verilmeye başlanır. TC de kendisi için bu tehlikenin farkındadır. Var olan bu potansiyelin hareketlenmesinin önüne geçmek için tedbirlere yönelir. Bunun gereği olarak, operasyon ve saldırılarını yoğunlaştırır. Ali Ozansoy ihanetçisinin de içinde olduğu bazı hainleri kullanarak yaygın tutuklamalara girişir.

Günümüzde ise, TC, bölgede karşı-devrimci faaliyetlerini yoğun şekilde sürdürmektedir. Varto'nun kırsal kesimleri başta olmak üzere, Muş ve çevresinin birçok kesiminde, özel tim ve komando karışımı seyyar birlikler dolaşmaktadır. Gerillanın manevrası için elverişli olan arazi parçalarını rastgele taramalardan geçirmektedirler. Kendileri için tehlike gördükleri bu alanları sürekli gözetim altında tutmaya çalışmaktadırlar. Hareketimizin etkilediği kesimler Türkiye'nin metropol kentlerine veya yurtdışı alanlarına sürülmek istenmektedir. Köy koruculuğunu üstlenmek istemeyenlere de göç dayatılmaktadır. Sömürgeciler, yoksulluğu, aile ve aşiret bağlarını kullanarak köy koruculuğu sistemini uygulamak için çabalar sarfediyorlar.

Bölgede, TC'nin memur kesimi özel savaş sistemine göre düzenlenmeye tabi tutulmuştur. Örneğin köy okullarındaki öğretmenler, görevlerinden daha çok milislik yapmaktadırlar. Devlet hastanesinde çalışan hemşire ve diğer sağlık personeli operasyonlara katılmakta; bunu kabul etmeyenler ise görevlerinden men edilmektedirler. Bilindiği gibi, bu gerçek burjuva basınında ve Türk Tabipler Birliği'nde de "tartışma" konusu olmuştu.

Rüşvetçilik had safhadadır. Devlet kapısına işi düşen her insan, —eğer devletle ilişkileri yoksa— rüşvet vermek zorundadır. Rüşvetçilik, devletin özellikle geliştirdiği bir politikadır. Mezhep çelişkileri, kan davaları vb. gibi olaylar körüklenerek, halkımızın birliğine yönelik çabalara derinlik kazandırılmaktadır.

Faşist sömürgeciliğin bölgede geliştirdiği bu politikalar, tamamen ulusal kurtuluşçu potansiyelin pasifleştirilmesidir. Partimiz önderliğinde gelişmekte olan silahlı kurtuluş savaşının bölge halkı üzerinde yarattığı etki her gün daha da derinleşmektedir. Sömürgecilerin yaptıkları, bu etkilerin ortadan kaldırılmasına yönelik bir savaşımdır. Örgütsel ve eylemsel faaliyetlerimizin henüz zayıf olduğu bu dönemde, sömürgeciler bunu bir avantaj olarak kullanmak istemektedirler.

GELECEK SAYIDA

ÇEWLİK (BİNGÖL)

FAŞİST REJİMİN SALDIRILARI ARTIYOR CEZAEVLERİNDE DURUM GERGİN

Baştarafı 1. sayfada

sonucu birçok hakkın elde edil mesiyle birlikte az da olsa yaşanılabilir bir duruma getirildi. 12 Eylül rejimi, bu gelişmeleri hazmetmeyerek, her solukta baskı ve işkencelerini süreklileştirmek için saldırılarını gündemleştirdi. Devrimci tutsakların direnişle kazandıkları haklarını sık sık gaspetmek yoluna yönelen faşist rejim, insanlıkdışı uygulamaları sürekli gündemde tuttu.

1988 yılı içerisinde sık sık gündeme gelen hak gasplarına yönelik olarak, direnişler geliştirildi. Ekim-Kasım aylarında cezaevlerinde gelişen direniş kitlesel bir eylemliliğe dönüştü. Gerek içerde ve gerekse dışarda eylemlere büyük bir katılım gerçekleşti. Bu gelişmeler karşısında 12 Eylül rejimi geri adım atarak, devrimci tutsakların isteklerinin tamamına yakın kısmını kabul etmek zorunda kaldı.

Her seferinde olduğu gibi bu kez de verdiği sözlerde durmayan ve yeniden hak gasplarına yönelen 12 Eylül faşist rejimi, yine saldırılara girişti. Eskişehir ve Amasya cezaevlerinde insanlık dışı uygulamalara ve 1 Ağustos Genelgesi'nin başka adlar altında gündemleştirilmesine karşılık gelişen direnişler Mart ve Mayıs aylarında isteklerin çoğunluğunun kabul edilmesiyle sonuçlanmıştı.

İnsanlık dışı yüzünü her fırsatta gözler önüne seren 12 Eylül faşist rejimi, meclis gündemine getirdiği yeni bir yasa önerisiyle 1 Ağustos Genelgesini yasallaştırmayı ve cezaevleri üzerindeki baskıları yeniden arttırmayı amaçlıyor. Bunun için de cezaevlerinde uygulamalarına yeniden ağırlık vermeye başladı.

Bu doğrultuda ilk adımı Nazilli Cezaevinde atan faşist rejim, saldırılarını diğer cezaevlerine de taşırdı. Nazilli cezaevinde faşist idare tarafından devrimci tutsaklara yönelik olarak bir saldırı düzenlendi. Faşist idarenin yönelttiği saldırıya karşılık, devrimci tutsaklar direnişle karşılık verdiler. Saldırıdan beklediği amaca ulaşamayacağını anlayan faşist idare hak gasplarına yöneldi. Bu saldırılara karşı haklarını korumak isteyen, aralarında PKK'li savaş esirlerinin de bulunduğu 3'ü bayan 27 devrimci tutsak süresiz açlık grevine başladılar. 1 Mayıs'ta başlayan açlık grevi 30. gününe yaklaşmasına rağmen, henüz bir sonuca ulaşılamadı.

Açlık grevindeki devrimci tutsakların sağlık durumlarının kötüleşmesine karşın, faşist hükümet gelişmeler karşısındaki duyarsızlığını devam ettirerek, insanlık dışı tutumunu sürdürüyor. Faşist rejim bu uygulamalarıyla, yeniden baskı ve işkence uygulamalarını gündemleştirmenin hesabını yapıyor.

Nazilli Cezaevi'nden sonra Bayrampaşa Cezaevinde bir provokasyon tertiplenerek saldırılar gündemleştirilmek istendi. Tünel bulunduğu gerekçesiyle cezaevi boşaltılarak devrimci tutsaklara, bu arada PKK'li savaş esirlerine de saldırıldı. Saldırılar sonucunda 44 devrimci tutsak çeşitli yaralar alırken, Mehmet Eksen ve diğer 3 tutukluysa ağır bir şekilde yaralandı.

Saldırıda esas olarak PKK Davası tutuklularının hedeflenmesi, provokasyonun amacını da ele vermektedir. Genel olarak bütün cezaevi kitlesi hedeflenmekle birlikte, saldırı esas olarak PKK Davası tutuklularının bulunduğu koğuşa yönel tilmiştir. Faşist rejim böyle bir provokasyonu ve saldırıyı, yeni baskı yasalarını gündemleştirmek için tertiplerken, aynı zamanda ulusal kurtuluş mücadelemize karşı bir şantaj aracı olarak kullanmak istediği Partimiz PKK'nin savaş esirlerini de intikam amacıyla katletmeyi planlamıştır. Düşmanın bu amaçla yöneltti̇ği saldırı devrimci tutsakların karşı koyuşuyla boşa çıkarılmıştır.

Yöneltilen saldırılar karşısında Bayrampaşa Cezaevinde bulunan devrimci tutsaklar süresiz açlık grevine başladılar. Saldırıların dışarıdan da duyulması üzerine tutuklu aileleri cezaevi etrafında birikerek, gelişmeler hakkında bilgi almak istediler. Cezaevi yönetiminin faşist saldırılarını protesto eden tutuklu ailelerinin bir kısmı, bilgi verilmemesi üzerine cezaevi duvarının parmaklıklarına hücum ederek içeri girmeye çalıştılar.

Cezaevinde başlayan süresiz açlık grevine tüm devrimci gruplar katılıyor. Açlık grevinin başlamasıyla birlikte, 12 Eylül faşist rejimi 165 devrimci tutsağı da sürgün etti. Bartın Cezaevine özel güvenlik önlemleri altında sürgün edilen devrimci tutsakların çeşitli uygulamalara maruz kaldıkları da bildiriliyor.

Nazilli ve Bayrampaşa Cezaevlerinden sonra, Erzincan Cezaevinde hak gaspının gündeme gelmesi üzerine, bu cezaevinde de süresiz açlık grevi başlatıldı. 20 Mayıs günü, süresiz açlık grevine başlayan Dev-Yol ve TKP-ML davası tutukluları gaspedilen haklarının geri verilmesini istiyorlar.

Erzincan Cezaevinde ocakların toplatılması, soyadı tutmayanlara görüşün yasaklanması, kitapların verilmemesi, radyo, teyp ve daktilolara el konulması üzerine, süresiz açlık grevine başladıkları açıklayan devrimci tutsaklar, tüm devrimci demokrat kamuoyunu da eylemleriyle dayanışmaya ve destek olmaya çağırdılar.

Cezaevlerinde 1 Ağustos Genelgesi'ni yeniden gündemleştirmek için başlatılan hak gaspları, durumun yeniden gerginleşmesine yol açtı. Diğer cezaevlerindeki devrimci tutsaklar da, halen açlık grevi süren cezaevleriyle dayanışma eylemlerine girdiler. Eskişehir Özel Tip Cezaevindeki devrimci tutsaklar kamuoyuna yaptıkları açıklamalarda destek amacıyla iki günlük açlık grevi başlattıklarını bildirdiler.

12 Eylül faşist rejiminin uygulamalarına karşı direniş yükselirken, Adalet Bakanlığı "tehlikeli tutuklular için özel bir cezaevi inşaatı planladıklarını" açıkladı. Cezaevinin "bireysel iyileştirmeye yönelik çalışmaların rahatça yapılabileceği bir yapı" da olacağını açıklayan Adalet Bakanlığı devrimci tutsaklara yönelik saldırılarını, böylece daha da sistemli bir boyuta vardırmayı amaçlıyor.

BASINA

13 Mayıs 1989 tarihinde, Bayrampaşa 2. Özel Tip Cezaevinde siyasi tutuklu ve hükümlü olarak bulunan bizlere, Bayrampaşa 1. Cezaevine nakl (sevk) edileceğimiz idarece iletildi. 14.05.1989 tarihinde, gece saat 2'de, her tarafı kapalı ve havasız arabalara ellerimiz kelepçelenerek onur kırıcı küfürler, hakaretlerle bazı arkadaşlarımız da dövülerek bindirildik. (10-20 kişilik arabalara 15-40 kişi bindirildi.) Arabalar içerisinde 10-12 saat bekletildik, birçok, arkadaşımız havasızlıktan bayıldı, birçoğu ölümle yüzyüze geldi. Bütün çabalarımıza rağmen kapılar üzerimize açılmadı, arkadaşlarımız doktora çıkarılmadı. Ancak 10-12 saat sonra küfürler ve hakaretlerle arabalardan indirildik. 160'ın üzerinde arkadaşımız Bartın'a sevkedildi. Geri kalan bizler hücrelere konularak kapılar üzerimize kilitlendi, tüm haklarımız elimizden alındı. Cezaevi idaresi tüm çabalarımıza rağmen temsilcilerimizle görüşüp sorunlarımızı çözmedi. Görüşme talebimize iyi planlanmış ve hazırlanmış bir saldırıyla karşılık verilip tazyikli su, gaz bombaları, cop ve sopalarla yüzlerce asker üzerimize saldırtıldı. Bütün tutuklu ve hükümlülere saatlerce işkence yapıldı. Hiçbir insanın kabul etmeyeceği insanlık suçu barbar, vahşiyane saldırılar sonucu onlarcası ağır olmak üzere tüm tutuklu ve hükümlüler çeşitli yerlerinden yaralandılar. Doktora dahi çıkarılmayan bizler ölüme terkedildik. Ancak, çabalarımız sonucu sabahleyin tek tük arkadaşlarımız hastaneye alındı. Durumları ağır olmasına rağmen ve doktor, *"Hastaneye yatırılması gerekir"* dediği halde, cezaevi idaresi arkadaşlarımızın hastaneye yatırılmalarını engelledi. Ufak tefek pansumanla yetinildi. Bizler yaralar içinde su dolu ıslak hücrelerde kıvranmaktayız.

Bazı arkadaşlarımızdan haber alamadık; hastaneye mi, başka yere mi götürüldüklerini bilmiyoruz ve hayatlarından endişe duymaktayız. Yine, geri kalan yaralı arkadaşlar, —ki tümü yaralıdır—, saldırıdan bir gün sonra revire çıkarıldılar. Revir doktorunun kayıtlarında, işkence gördüğümüz ifadesi mevcuttur, birçok arkadaşa rapor verilmiştir.

Bütün bunların yanısıra, bütün eşyalarımız yağma ve imha edildi. (Para, radyo, yatak, televizyon, giyecek, kitap, savunmalar; kısaca her şeyimiz.) Şu an aç-susuz, yaralar içinde, sulu, ıslak hücrelerde ölümle karşı karşıyayız. Tüm haklarımız elimizden alınmış bulunmaktadır. Her an insanlar ölebilir, can güvenliğimiz yoktur. Başta müdür olmak üzere cezaevi yönetimi sorumludur.

1 Ağustos genelgesinin uygulamaya konulmaya çalışıldığı tarihten itibaren, cezaevlerinde hiçbir sorunumuz çözümlenmediği gibi, verilen sözlerden hiçbiri yerine getirilmedi, tersine genelge günbegün uygulanmaya sokulmaya çalışıldı. Bütün bu uygulamalar, en son katliam niteliğindeki bu son saldırıyla taçlandırıldı.

Tüm bu uygulamaları protesto ediyor ve tüm haklarımızı alıncaya kadar 18.05.1989 tarihinden itibaren süresiz açlık grevine başladığımızı basına, kamuoyuna duyuruyoruz.

Bugüne kadar kanla elde ettiğimiz tüm haklarımız verilmeden, bu son saldırının sorumluları kamuoyu önüne çıkarılıp cezalandırılmadığı müddetçe eylemimiz sürecektir.

Bayrampaşa Cezaevinde
PKK/SVP/THKP-(ACİL)/TKP-B
davalarından tutuklu ve hükümlüler

Not: Bir noktayı belirtmek istiyoruz: Cezaevi yönetimi ve dış güvenlik sorumluluarının biz siyasi tutuklu ve hükümlülere yönelik saldırıları, basında, tutukluların isyanını bastırma biçiminde yansıdı. Bu tamamen gerçek dışıdır. İsyan olmamıştır. Yukarıdaki izah ettiğimiz biçimde sorunlarımızı görüşme talebimize idare saldırılarla cevap vermiştir. Olaylardan bunlar sorumludurlar.

DÖRTLERİN ANISI ÖLÜMSÜZDÜR

Cezaevinde 18 Mayıs 1982'de kahramanca şehit düşen **Ferhat, Necmi, Eşref** ve **Mahmut** yoldaşların anılarına, aşağıdaki bir kaç satır yazıyı kaleme aldım.

Elbette hiç bir şehidimizin soylu anısı, birkaç satır yazıyla geçiştirilemez veya birkaç sayfaya sığdırılamaz. Hele 5 noludaki gibi, insanlığın vahşetin bu kadarına hiç tanık olmadığı bir ortamda.

Bilindiği gibi Diyarbakır 5 nolu zindanında, 1981-84 yılları arası, direniş, cesaret, fedakarlık ve inanç ile teslimiyet, ihanet, korkaklık ve inançsızlığın içiçe ve yanyana yaşandığı bir dönemdi.

Bu dönemde vahşet kol geziyordu. İşkencesiz tek bir saniyemiz bile geçmiyordu. Uygulananları işkenceyle tanımlamak, aslında çok eksik ve yanlış olur. Çünkü işkence, belli bir olayı çözmek için kişiye uygulanan kaba dayak veya daha teknik bazı baskı metodudur. Bunlar ise 5 noluda, yemek sofrasında meze sayılırdı. Yapılanlara isim veremiyoruz; çünkü tarihte bunun benzeri görülmemiştir. Dolayısıyla isimsiz bir şey.

Gerçekten her ne kadar bireysel olarak, inanç ve kişilikler korunmaya çalışılıyorduysa da genel olarak 82'nin başında ihanet batağına girmeye ramak kalmıştı.

İşte böyle bir ortamda, 21 Mart 1982'de büyük ses, uyuyan büyük devi uyandıracak kadar gür yankılandı: Tüm geçmiş olumsuzluklara, teslimiyete, lanetli yaşama ve ihanete HAYIR! Bağımsız, özgür ve insanca yaşamaya EVET!.. Bu ses **Çağdaş KAWA MAZLUM**'un kendisiydi.

Hemen arkasından 18 Mayıs'ta ateşin çocukları, yani Dörtlerin eylemi gerçekleşti. Ateş içinde alevlenen dört kişi değildi. Alevlenen dört **YANARDAĞ**'dı. Ve alevlenen **APO**'cu ruhtu... Ölümde yaşamı yaratan APO'culuğun kendisiydi.

FERHAT, EŞREF, NECMİ ve **MAHMUT** eylem içinde vücutlarının her tarafı alev-alev yandığı halde, halen ateşe doymuyorlardı. Yerde biriken ateş parçalarını alıp kulaklarına, gözlerine, ve ağızlarına doluşturuyorlardı. Yine eylem başarısız olur kaygısıyla kafalarını ateş közünün içine sokuyor, biri diğerinin kafasını ateşle örtmeye çalışarak, birbirleriyle yoldaşça yardımlaşıyorlardı. Ve ölümsüzlüğe ulaşana kadar da **"Yaşasın APO"**, **"Yaşasın PKK"**, **"Yaşasın bağımsızlık ve kahrolsun sömürgecilik"** sloganlarını haykırıyorlardı.

Eylemin Partimiz ve halkımız açısından siyasi niteliği ve öneminin yanında, eylem biçiminin kendisi de olağanüstü bir şeydi. Şöyle ki, yarım saatten fazla alevler içinde halay çekercesine kalmak, müthiş bir İRADE, muazzam bir İNANÇ ve sonsuz bir FEDAKARLIK gerektirir.

Böyle bir olayı duymak veya bir yerden okumak ile olayı yaşamak ve bizzat görmek farklı bir şeydir. Eylemin içinde olan, alev-alev yanan, fiziki olarak hayata gözlerini yumup şehit düşen ve sonsuza kadar halkımızın gönlünde yaşayacak olan onlardı. Ya biz?

Gerçekten acıyı duyan bizdik. En saygı duyduğun yoldaşların, dava arkadaşların gözünün önünde, yanıbaşında cayır-cayır yanacak, hem de senin özgür yaşaman için, en soylu amaçlar için ve sen seyretmekten başka bir şey yapamayacaksın. İşte en büyük acı ve en büyük utanılası durum buradadır. O anda acı, kin, öfke ve duygusallık içiçe geçerek bedenlere işlemişti. Bir şey yapamamanın acısı ve utancı içinde kıvranan bizdik. Biz üzülüyorduk, üzülüyorduk çünkü eylemin siyasi boyutlarını farkedemiyorduk. Oysa yanan arkadaşlar sevinçliydiler. Duygusal davranıp ateşi söndürmek isteyenlere **FERHAT**, **"Eylemimizi kırmayın"** uyarılarıyla karşı müdahaleleri durduruyordu.

Evet **FERHAT, NECMİ, EŞREF, MAHMUT** yoldaşlar!

Evet **TARİHİN ŞEN ÇOCUKLARI!**

Biz de size söz veriyoruz ki, düşmanın tek bir askeri vatanımızda kaldıkça ve arzuladığınız dünyaya ulaşmadıkça eyleminiz kırılmayacak. Yoldaşlar! **ZİNDANIN KIRBAÇLARI YAKIYORDU ACI-ACI**; doğru. Ama biz de PKK, ERNK, ARGK silahlarıyla düşmanın ciğerlerini yakmadıkça iyi bilin ki, bize rahat uyku haramdır.

Hasan

"Bizdeki gelişim sırrı, Dörtler'in soylu ruh ve ahlak yüceliğinde, feragat duygularında gizlidir"

Sevgili kardeşim!

Bugün 17 Mayıs, yarın da 18. Mektubumun böyle bir güne denk gelmesi güzel ve anlamlı bir rastlantı. Anılan günlerin bütün olarak hepimizin, özel olarak birey yaşamımızda çok anlamlı, derin, izleri var. O günlerin kahramanlarını ne denli ansak yeridir. Kuşkusuz anmak, birkaç tumturaklı laf söylemek değil, adet yerini bulsun diye, bir-iki dakikalık saygı da değil. Selama duruşu, saygıya duruşu bir yaşam tarzına dönüştürmek, günlük yaşamda yeniden yaşamak, daha yükseğe tırmanmada bir kaldıraç yapabilmek, hep yenilenmek, dünü ve bugünü aşmak, yarını yaşamak; ve onların soylu niteliklerine ve ölçülerine ulaşabilmek. İşte anmanın kısa özeti budur.

Günlük yaşamda onları yaşamak ve yaşatmak için öncelikle, onları kavramak, özümsemek gerekiyor. Özelliklerini, öğrettiklerini, mesajlarını iyice bilince çıkarmak gerekiyor. Yaşadıkları tarihsel anı (daha doğrusu süreci), yazdıkları tarihi, kanlarıyla döşedikleri yolu kavramak, onları yaşamanın, yaşatmanın ön adımı oluyor.

Düşün ki, bir umut, bir parıltı, bir ışık zindan kuytuluklarında söndürülmek isteniyor. Buna varmak için her yol deneniyor, eşine rastlanmamış kötülükler dayatılıyor. Ve birileri kıvılcım oluyor bir karanlığa; yüreklere, beyinlere ışık: O an bir dönüm noktası oluyor. Ve o kıvılcım dört özge canın bedeninde yangına dönüşüyor, yalımları aşıyor duvarları, dağların yüceliklerine uzanıyor. Onda kendinin yeniden doğduğunu, ayağa kalktığını görüyorsun, geleceğin döşendiğini hissedip mutlu oluyorsun, seviniyorsun, coşuyorsun. Coşkun sele dönüşmek ve her baharda daha da büyüdüğünün ayrımına varmak müthiş bir şey...

18'de de bizim için çok şey var. Cesede ruh katma, can verme; cesede ruh verme azmi ve cesareti; ceset gibi görünen nesneyi sevme ve özne haline dönüştürme bitmez-tükenmez enerjisi. Bizim için bütün bunlar çok yeni öğeler... Hem "aydınlanma çağı" denilebilir; hem de "yeniden doğuş"!

Diri diri kendini yakacak kadar soylu bir ruh ve ahlak yüceliği, bedenleriyle karanlığa ışık tutmak büyüklüğü bizim için büyük bir değerdir; her zaman başvuracağımız vurmamız gereken bitmez tükenmez bir hazine... Yoksa cesedi diriltmek, ölü gibi duran nesneyi canlandırıp özne durumuna yükseltmek, bunun mümkün olabileceğini göstermek nasıl olası olabilir ki? Bence, bizdeki gelişim sırrı, Dörtlerin soylu ruh ve ahlak yüceliğinde, feragat duygularında gizlidir. Bu, yani onların anıları ve manevi varlığı, en büyük teminatlarımızdan biridir.

17 ve 18 Mayıslar, hiçbir zaman ağıt günleri olmadı. Andların yinelendiği, bağlılık ve kavga türkülerinin yükseltildiği ve onların daha görkemlice yeniden yaşatıldığı günler oldu, oluyor. Bedenlerinden yükselen alev, salt yüreklerimizi ısıtmakla, beyinlerimizi aydınlatmakla kalmıyor, aynı zamanda milyonları sarıyor artık, özgür geleceği daha elle tutulur olarak muştuluyor. 17 ve 18'ler birer kilometre taşı aydınlık ufuklara onurluca döşenen... Bu kilometre taşlarının dikildiği günlerin yıl dönümlerinde onlara ne denli yaklaştığımızı, ulaştığımızı sorguluyoruz; yenilenmenin, ileriye fırlamanın, geleceği fethetmenin hangi noktasında bulunduğumuzu araştırıyoruz; o ruh ve coşkuyla atılıyoruz... Onların sadık birer öğrencisi ve izleyicisi olabiliyorsak, ne mutlu bize!...

Sevgili kardeşim, biliyorsun, bizim bayram açık görüş hakkımız güme gitti. 3 günlük olan hakkımız önce 2 güne indirildi, ama birinci gün giren görüşçü ikinci gün giremiyordu. Dolayısıyla fiili olarak görüş hakkı bir güne iniyordu. Bunu kabul etmedik, edemezdik.

Anneler Günü açık görüşü nispeten normal geçti denilebilir. Yine belli kısıtlamaları vardı. Zaten çok az ziyaretçi gelebilmişti. Bayramda gelenler, yaptıkları onca masraf ek bir masraf daha göze alamazlardı. Hele bizimkiler gibi uzak diyarlardan gelenler.

Diğer cezaevlerinde normal bir görüş yapılmış duyduğumuz kadarıyla. Ama bizde fi tarihinde gerçekleşen bir olayın öcü alınmak istendi. Çok ilkel bir yaklaşım tabii. Ama gelenekleri öyle. Bir karakter sorunu.

Seni ve tüm akrabaları en içten duygularımla selamlar, sevgi ve özlemle kucaklarım. Sağlık ve başarılar.

M. Can Yüce
Çanakkale, 17 Mayıs 1989

TARİHİN
ŞEN ÇOCUKLARI

Mayıs'ın on yedisinde
Zindanın dip köşesinde
Alev almış derileri
Yanıyorlar diri diri

Tarihin şen çocukları
Halkımın kahramanları

Zindancının kırbaçları
Bakıyordu acı acı
Akan kanın her damlası
Güzel günlerin mayası

Tarihin şen çocukları
Halkımın kahramanları

Diyarbakır zindanında
Özgürlüğe giden yolda
Ferhat, Necmi, Eşref, Mahmut
Çıkıyorlar tabut tabut

Tarihin şen çocukları
Halkımın kahramanları

Mazlum, Hayri, Kemal, Haki
Kıpkızıl bir şafak vakti
Kollardaki kelepçeler
Çözülecek birer birer

Tarihin şen çocukları
Halkımın kahramanları

Ferhat KURTAY
Necmi ÖNER
Eşref ANYAK
Mahmut ZENGİN

Amasya Cezaevindeki devrimci tutsakların gazetemize ulaştırdığı bildiriyi yayınlıyoruz:

SOL HAREKETLERE!

Arkadaşlar!

1988 sonbaharı sonlarından itibaren Amasya zindanı tarihinde görülmeyen değişiklikleri yaşıyor. Özellikle Mart '89 direnişimiz zindancı, yasakçı anlayışa ve uygulamalarına güçlü darbeler vurdu; düşmana, devrimcilerin ve direnişin gücünü kavrattı.

Direniş, doğal olarak sol içi ilişkileri de saydamlaştırdı. Bunun bir boyutu da, direnenlerle "diyalog" aldatmacası ardında direnmeye tövbeliler arasında yaşandı.

Bildirilerine DY, Kurtuluş, HDÖ, TKP, TDKP ve Peşeng biçiminde imzalar atan; sorumsuz-eyyamcı "sol" bir kümelenme var ki, bu süreç boyunca direnmediler ve elbetteki bunun sonuçları önlerine konacaktı, kondu da... Akabinde, "ne yardan ne serden" türünden tavırlarla yan çizerek direnişçi güçleri zan altında bırakmaya kalktılar. Yalan yanlış şeylerle, demagojik ifadelerle direnişi ve direniş gerçekliğinin etkisini "yüksekten" edalarla, sınırlamak için kıvranmaya başladılar.

Direniş gerçekliğinden, direnişten nasibini almamış, yazdıkları, çizdikleri sözcüklerin siyasal sonuçlarını hesaplama erginliğinden uzak; sorumsuz-eyyamcı sol'un suçlamalarına artık bir yerde alıştık. Amacımız onların her zaman yaptıkları gibi, sayfalar dolusu yazıp, boşboğazlıklarını tek tek ele almak, sahiplerini de bir yerlere, tam da layık oldukları yerlere oturtmak değil, hele bizi anlamaları için çaba sarfetmek hiç de değil. Amacımız binbir yalan ve çarpıtmalarını yanıtlamak ve tutumumuzu somutlamak; hepsi bu...

Mart '89 direnişi öncesinde, idare sorunları diyalogla çözüyormuş; bunun sonucu olarak kitap-dergi, TV'nin yemekhaneye indirilmesi sorunları çözülmüş, teyp-volkmen, daktilo, kabin tamiratı, mektup gibi sorunlar çözüm noktasına gelmiş, hatta teyp-daktilo odası çözülmeye başlanmış!.. Açık görüş arifesinde gündeme getirilmesi uygun olur diye açık görüş sorununa fazlaca değinilmemiş!.. Yoksa o da çözülürmüş veya en azından adım atılırmış! Bir de koğuşlararası ziyaret, sportif faaliyetler ve temsilcilik sorunları varmış! Onlarla ilgili olarak da, açlık grevinin ilk haftasında savcı kesin söz vermişmiş! Tabii, bu mantığın doğal sonucu, sorunların hepsi "diyalog"la çözüldüğünden açlık grevi boşuna ve gereksiz bir eylem olmuş oluyor!

Kitap-dergi sorunu ne zaman çözülmüştü? Kısmen de olsa neden açık görüş öncesinde değil de sonrasında verilmişti? Hatta bugün dahi, kitap-dergi sorunu köklü biçimde çözülmüş mü? İdare yalnızca "mektup sorunu"na ve "teyp-volkmen-daktilo odası"na "bakalım çözeriz" diyordu. Peki çözüyor muydu? Yoksa, zamana yayıp çözümsüz mü bırakıyordu? Bu sorunlar neden açık görüş öncesinde değil de, açık görüş sonrasında ve açık görüş içerisinde çözülmeye başlandı? Koğuşlararası ziyaret, sportif faaliyetler, temsilcilik sorunları neden açık görüş öncesinde değil de açık görüş sonunda çözülmeye başlandı? Bu sorunlar bugün dahi tam olarak çözülmüş sayılabilir mi?

Açık görüşü gündeme getirmemişlermiş!.. Ya diğer alınan haklar? Onlardan niye bahsetmiyorlar acaba? Aslında bu sorumsuz eyyamcı sol kümelenme diyalogla hiçbir şeyin verilmediğini; M. Can'ın diyalogla, değil herhangi bir hak vermek, verilmiş olan hakları dahi almaya çalıştığını gayet iyi biliyorlar.

"Diyalog alır" dediler direnmediler. Ama yanıldılar. "Diyalog" değil, "direniş" aldı... Direnenler aldı. Her şeyiyle yanıldılar. En azından pratik sonuç ortada...

Şimdi yapmaları gereken, yanıldıklarını kabul edip anti-direnişçi çizgilerini reddetmek, direniş saflarını tercih etmek iken, onlar bunun tam tersini yapıyorlar. Somut bir gerçekliği kabul etme dürüstlüğünü dahi göstermiyorlar ve küçük-burjuva hazımsız bir tavır sergiliyorlar. Bu tavır aynı zamanda uzlaşmacı-statükocu özlerinin de açığa çıkmasıdır.

Bir de "emeğe saygısızlık yapmayın, yapmayacağız" diyerekten direnişçi güçleri "emeğe saygı"ya davet ediyorlar. Utanmazlığın, pişkinliğin bu kadarına da pes doğrusu!

Süreci diyalog biçiminde işlerlerken, "Geçmişte de olduğu gibi kendilerine, 'katılın', katılmazsanız bildiğimizi yaparız" biçiminde "açlık grevi kararı"nın (öneri değil) iletildiğini söyleyerek, direnişçi güçleri dayatmacılık vb. safsatalarla suçluyorlar. Direniş güçlerinin hep bir şeyler dayattığı iddiası, sorumsuz eyyamcı sol'un savunma mekanizması yaratma ve direnmemeyi meşrulaştırma çabasından başka bir şey değildir.

Geçmişte de bunlara bir şey dayatmadık. Alınmış bir hakka sahip çıkılması gerektiğini hatırlattık. Bir de, tartışmaya fırsat yaratmadan bir tavır ilettik. (Kaldı ki bu tavır, öyle önemli bir konuda da değildi.)

Son direnişte ise, başlamamıza daha on günden fazla zaman varken direniş önerimizi ilettik. Karar değil, öneri! Hal böyleyken, dayatmacılıkla açıklamak, düpedüz çarpıtma. Kaldı ki, böyle mi tartışılır? Sana bir eylem önerilmiş; katılıyor musun, katılmıyor musun? Sorun budur.

Bu insanlar "diyalog" gerekçesinin ardına saklanarak direnişe katılmamış, direnişten kaçmışlardır. Bu açıkken "karar dayatıldı" safsatasına ne gerek var? İnsan biraz açık ve dürüst olur. Yani "dayatılmasaydı" direnişe katılacak mıydınız? Hayır, katılmayacaktınız. Çünkü siz, "diyalog" diyordunuz. O halde, "deney, tecrübeyi sıfırlama", "emek" üzerine laf salatası yapmanın anlamı ne?

Aynı zeminde görüşmeyi kabul etmemişiz diye "çelişkileri idareye açık hale" getirmişmişiz: Lafa bak! Direnişe katılmamakla aynı tavrı sergileyen sorumsuz-eyyamcı sol, zaten çelişkileri idarenin gözü önüne sermiştir. Şimdi de kalkıp "yavuz hırsız" olmaya çalışıyor.

"Dostluk", "kardeşlik" lafazanlıkları da bırakılmalı, iğreti duruyor, yakışmıyor.

Direnişe katılınmadı, hiç olmazsa direniş süresince idareyle diyalog yapılmaz, "şimdilik söz açlık grevindekilerde" denilerek, diyalog, açlık grevi sonrasına ertelenebilirdi. Ama ne yapıldı? İdare, direnişe katılmayasınız diye, kimi "kıytırık" haklar için söz verdi, siz de buna balıklama atladınız. "Diyalog sonuç veriyor" tespitini yaptınız. Hatta "diyalog"unuzun tıkandığı noktada "bunun nedeni açlık grevidir" diyebildiniz.

Ama süreç farklı gelişti. Her şey alındı. Açlık grevinin hak almayı tıkamadığı, aksine hak aldığı somutlandı. Şimdi direnişçilerin haklarının verilmesi, en azından susulması gerekirken, dostluk-kardeşlikten söz ederek, bu kavramları ihlal ettiğimizi ileri sürüyorlar. "Diyalog" politikasıyla direnişçilerin üzerinden "et tüccarlığı" yapanlar, "hakların alınmasını açlık grevi tıkadı" diyebilecek kadar bayağılaşanlar, 20. günde kendilerine yapılan direnişe katılma önerisine alayla karşılık veriyorlardı. Şimdi yine bu insanlar kalkıp dostluktan, kardeşlikten söz ediyorlar. Biraz ciddiyet!

Biz kimseyi yok saymıyoruz. Sorumsuz-eyyamcı bir sol kümelenme de var bu cezaevinde. Ama bizimle ortak bir zeminde değiller. Programa katılmamakla yollarımız zaten bir ölçüde ayrılmıştı. Program sahibi direniş güçleriyle, bu eylemle ilişkili "güç ve eylem birliği" yapılabilirdi. Ama bunu yapmadılar; "diyalog" dediler. "Diyalog" direnmeme demekti; ama hak alan da direniş oldu.

Bunlar bir yana, direniş güçleri direnmeyenlere elbetteki belli bir tavır alacaktı. Bu tavır, siyasi ilişkinin olmaması biçiminde oldu. Bu biçim, direnmemenin özeleştirisi verilene ve direniş platformuna koşulsuz katılma tavrı belirtilinceye dek sürecektir. Bu arada, ilişkilerin tamamen kopmaması ve direnişçi güçler tarafından alınan bir hakkın cezaevi düzeyinde kurumlaşması için "temsilcilik komitesi"ni kabul etmeleri önerildi. Ancak, sorumsuz-eyyamcı sol bu öneriyi gözü kapalı red ettiği gibi, saçmalıkla, ithamlarda bulundu. Ve böylece "ben batağımda kalacağım" tavrını bir kez daha tescil etmiş oldu.

Son olarak diyeceğimiz şu: Bugün gelinen bir nokta var. Sorumsuz-eyyamcı sol, sağı-solu suçlayacağına takkeyi önüne koyup düşünmeli, kendini sorgulamalıdır. "Devrimci-demokrasi", "eleştiri-özeleştiri" vb. kavramlar üzerinde lafazanlıklar bırakılmalıdır. Bu kavramlar somut iş yapma, üretme, ortak özveri vb. üzerinde yükselirse bir anlam kazanırlar. Aksi taktirde, direnmeyen, zayıf, parazit unsurların ağzında içi boş çığırtganlığa dönüşürler. Çığırtganlıkları ise ciddiye alacak durumda değiliz. Hepsi bu kadar!

PKK, THKP-C (Acil), TKP(B), DS
5.5.1989

PARTİ İLE CEPHE ÖRGÜTLENMESİ ARASINDAKİ BAĞ, FARKLAR VE KİTLEYE DOĞRU YAKLAŞIM

Ulusal kurtuluş mücadelemizin geliştiği aşamada halkımız kendi temel örgütlerini yaratmış durumdadır. Bunlar Parti-Cephe ve Ordudur. Bu her üç örgütlenmenin ortak yanları olduğu gibi ilkesel düzeyde birbirinden farklı yanları da mevcuttur. Devrimci mücadelede örgütlenmenin sağlam ve güçlü geliştirilmesi açısından Parti ve Cephe örgütlenmesinin özelliklerinin iyice bilince çıkarılması büyük öneme sahiptir ve yine partiyle cephe örgütlenmesi arasındaki bağın doğru konulması, bunun pratik alana doğru yansıtılması ve uygulama esaslarının doğru geliştirilmesi faaliyetlerimiz açısından can alıcı bir noktayı teşkil etmektedir.

Partiyle cephe örgütlenmesi arasındaki farkı iyi görmemek ve bu alanda doğru bir örgütlenmeye ulaşmamak hem parti ve hem de cephe örgütlenmesinde önemli yetersizliklerin ortaya çıkmasına yol açacaktır. Bunun için, *"Bu iki örgüt biçiminin birbirine karıştırılması, aralarındaki ayrım çizgilerinin ve birbirleriyle ilişkilerinin doğru belirlenmemesi geçmiş pratiğimizde de kısmen görüldüğü gibi örgütsel çalışmaları çıkmaz içine sokmak ve örgütsel görevleri başarmamak olur. Tersine, ayrılıkların ve ilişkinin doğru belirlenmesi temelinde bu örgüt biçimlerinden birinin gelişmesi diğerini de geliştirip güçlendirir. Örgütsel çalışmada bu iki örgüt biçiminden birine ağırlık verme ve diğerini ise önemsememe, leninist örgüt ilkelerinden sapma, ya teröristler örgütüne ya da salt sendikalist yığın örgütüne ulaşma sonucunu doğurur"* (Örgütlenme Üzerine, sayfa 207, Weşanen Serxwebûn)

Her örgütsel yapılanma belli ilkeler ve amaçlar temelinde kurulur. Ve belli ihtiyaçlar temelinde oluşur. Bir örgütün hedefleri aynı zamanda onun niteliğini belirler. Ekonomik, siyasal, askeri vb. alanlarda kurulan örgütler belli bir sınıfın damgasını taşımaktadırlar. Dolayısıyla marksist-leninist ilkeler üzerinde kurulan devrimci bir örgütlenmenin, kendine özgü özellikleri bulunmaktadır.

Marksist anlamda proletarya partisi, bilimsel sosyalizmi benimsemiş, aynı amaçlar ve ilkeler temelinde hareket eden insanların örgütsel ve politik birliğidir. Parti örgütsel alanda kuruluşunu profesyonel devrimcilerden oluşturur. Örgüt işleyişinde daha sıkı bir disiplini esas alır. Farklı sınıf anlayışını taşıyan ögeleri saflarında barındırmaz. Lenin böylesi bir örgütün ilkelerini şöyle ortaya koymaktadır: *"İddia ediyorum ki: 1) Sürekliliği sağlayan istikrarlı bir önderler örgütü olmadan hiçbir devrimci hareket varlığını sürdüremez; 2) hareketin temelini oluşturan ve ona katılan halk yığınları mücadeleye kendiliklerinden ne kadar büyük sayıda sürüklenirlerse, böyle bir örgüte olan gereksinme o ölçüde ivedileşir, ve bu örgüt de o ölçüde sağlam olmalıdır (yoksa demagogların yığınların daha geri kesimlerini peşlerinden sürüklemeleri daha da kolaylaşmış olur); 3) böyle bir örgüt esas olarak devrimci eylemi meslek edinmiş kimselerden oluşmalıdır; 4) otokratik bir devlette, böyle bir örgütün üyelerini devrimci eylemi meslek edinmiş kimselerle ve siyasal polisle mücadele sanatında profesyonel olarak eğitilmiş kimselerle ne denli sınırlarsak örgütü açığa çıkartmak o ölçüde zorlaşacaktır; 5) harekete katılabilen ve orada etkin olarak çalışabilen işçilerin ve öteki toplumsal sınıflardan gelme ögelerin sayısı o ölçüde büyük olacaktır..." En gizli işlevlerin bir devrimciler örgütünde merkezileşmesi, geniş yığınlara yönelik ve bu yüzden de olabildiğince gevşek ve gizlilikten uzak işçi sendikaları gibi, işçilerin kendi kendilerini eğitme çevreleri ve illegal yazını okuma çevreleri gibi, sosyalist ve demokratik çevreler; nüfusun bütün öteki kesimleri arasında sosyalist ve demokratik çevreler, vb. gibi büyük sayıdaki öteki örgütlerin eylem alanını genişletecek ve niteliğini zenginleştirecektir. Böyle çevreleri; sendikaları ve örgütleri her yerde kurmak gerekir; bunlar olabildiğince çok sayıda olmalı ve yerine getirdikleri işlevler olabildiğince çeşitli olmalıdır; ama bunları devrimciler örgütüyle birbirine karıştırmak, aralarında sınır çizgisini silmek, yığın hareketine 'hizmet edebilmek' için kendilerini özel olarak ve tamamen sosyal-demokrat eyleme adayan ve sabırla, inatla profesyonel devrimci eğitimlerini yapan adamlar gerektiği konusunda zaten zayıf olan bilinci daha da zayıflatmak saçma ve zararlı olacaktır..." "Hareketimizde etkin olarak çalışanlar için biricik ciddi örgüt ilkesi, en sıkı gizlilik, üyelerin en sıkı elekten geçirilmesi ve profesyonel devrimcilerin eğitilmesi olmalıdır."* (Lenin, Ne Yapmalı)

"Bu leninist örgüt ilkeleri, Kürdistan'ın somut koşullarına uygun bir biçimde ve ulusal kurtuluş görevlerine bağlı olarak başarıyla uygulanmadıkça Kürdistan'da devrimci hareket ve ulusal kurtuluş mücadelesi gelişemeyecektir. Çünkü Kürdistan'da bir profesyonel devrimciler örgütü olmadan, ve bu örgütün önderliği gelişmeden ulusal kurtuluş örgütleri ve ulusal kurtuluş mücadelesi gelişemeyeceği gibi, ulusal kurtuluş görevlerini omuzlamadan, bu görevlerin dışında bir profesyonel devrimciler örgütü de varolamayacaktır. Buna göre devrimci örgütsel çalışma, bir yandan kendisini profesyonel devrimciler olarak eğitmiş kişilerden oluşan sağlam, gizlilik kurallarına bağlı, devrimci görevleri yürütebilecek genişlikte sınırlı önder çekirdeklerin örgütlenmesini ve öte yandan bu çekirdeklerin etrafında ve en geniş halk kitlelerini içine alabilecek bir biçimde olacaktır." (Örgütlenme Üzerine, sayfa 206)

PKK Kürdistan toplumuna marksist-leninist düşünceyi taşırarak bilimsel sosyalizm ışığında Kürdistan Devriminin Teorisini oluşturarak ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirdi. Ve marksist-leninist örgütsel esaslar temelinde örgüt inşasını gerçekleştirdi. Parti örgütlenmesi, esasında devrime kurmaylık yapacak öncünün örgütlenmesidir.

Parti kendi çalışmalarını sırf öncünün örgütlenmesiyle sınırlandıramaz. Toplumun diğer emekçi sınıf ve tabakalarının arasında faaliyet yürüterek devrimci çalışmaları geliştirir. Partimiz ortaya çıkışında ve daha sonraki çalışma döneminde bir taraftan öncü düzeyinde kendisini örgütlerken, diğer taraftan Kürdistan işçileri, köylüleri, aydınları ve küçükburjuvazi arasında da yoğun bir kitlesel faaliyet yürüterek Türk sömürgeciliğine karşı toplumun ezilen tüm kesimlerini mücadeleye çekmede önderlik yaptı. Tüm bu kesimlerin siyasal ve örgütsel birliğinin yeri parti çatısı olamazdı. Partinin örgütsel ve siyasal muhtevası buna uygun değildir. Parti ortaya çıkışında cephesel bir özellik taşısa da bu, parti örgütlenmesinin cephe örgütlenmesi olduğu anlamına gelmez. Partinin yürüttüğü siyasal çalışmaların toplumda yol açtığı gelişmelerle çeşitli sınıf ve tabakaların mücadeleye kazandırdığı anlamına gelir. Parti-cephe bağlantısı bu noktada ortaya çıkmaktadır. Parti örgütlenmesinin esasları ve özellikleri bilinmesine rağmen, pratik uygulama alanında önemli derecede hata ve yetersizlikler yaşandı. Bu da parti faaliyetlerine önemli zararlar verdi. Kitle çalışmalarında kitlelere çoğu zaman profesyonel çalışmalar dayatıldı. Bu yurtseverleri yıprattığı gibi, kitlesel çalışmaları da önemli oranda zedeledi ve Parti görevlerinin yıpranmasına ve yerine getirilmemesine yol açtı. Mücadele pratiğimizde çıkan önemli bir yetersizlik de, profesyonel devrimcilerin kendi görevlerine yeterince sahip çıkmamaları, kendi görevleri yerine yurtsever kesimlerin yerine getireceği görevlerle uğraşmasıdır ki, bu Parti örgütsel yapısının zayıflamasına yol açmıştır.

PKK'nin ortaya çıkışı kendi içinde cephesel bir özellik taşır. Kürdistan'ın emekçi yurtsever sınıf ve tabakalarında kitlesel bir çalışmayla cephenin gerçek zeminini hazırlamıştır. Bunun hazırlanmasında büyük bir emek, fedakarlık ve halk kahramanlığı yatar. Ve böylelikle cephe bir eser olarak ortaya çıkar. Dolayısıyla halk tarihimizde halkımızın bağımsızlık mücadelesinde temel bir silaha kavuşulur. Cephe muhtevası, Parti muhtevasından farklı özellikler taşır. Parti değerlendirmelerimizde bu özellikler şöyle ortaya konulmaktadır: *"Cephe içinde yer alan güçlerin bağlı olduğu esaslar, bağımsızlık ve demokratik kurtuluş çerçevesidir. Bu çerçeve içinde kaldıkça düşüncesi, milliyeti, cinsiyeti, sınıfı, dini, felsefesi ne olursa olsun hepsinin genel hareketliliğine Cephe içinde yer vardır. Hangi ideolojik-politik akım ağır basarsa bassın bu çeşitliliğin korunması, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin de bir özelliği olarak kabul edilmek zorundadır. Cephenin bu kadar zengin bir içeriğe sahip olması, herkesin kendi sınıfsal, kabilesel, ideolojik-politik çıkarlarını Cephenin ve dolayısıyla halkın genel çıkarlarına dayatarak, onu kendinden yana yontması anlamına asla gelmez. Bu Cephe birliğinin, özünde inkarıdır. Yalnız, bir sınıfın, aile, kabile, din ya da politik-ideolojik akımın çıkarını dayatıp hiçbir taviz vermeme, bu konuda uzlaşmadan yana olmama Cephe anlayışıyla bağdaşmaz. Hangi ideoloji önderlik ederse etsin, Cephenin özüne ters olmamak kaydıyla ve onun ana ilkelerine kan verme esas olmak üzere, çok çeşitli toplumsal formasyonlara yaklaşıp cepheye alma, cephenin varlığının da gerekli kıldığı bir koşuldur."* Cephe örgütlenmesi kitlelerin ekonomik ve sosyal yaşamı üzerine şekillenir. Kitleleri ekonomik ve sosyal yaşamdan koparmadan örgütleme içine çekme esasları üzerinde gelişir. Cephe örgütlenmesi kendisini kitlesel birlikler düzeyinde örgütleyerek, ulusal kurtuluş mücadelemizin ve onun öncü Parti örgütlenmemizin kitlesel bir mevzisi özelliğini taşımaktadır. Parti, Cepheye örgütsel ve politik düzeyde öncülük yaparken, Cephe de kitlesel ve siyasal düzeyde Partiyi güçlendirmek ve ona her yönüyle kan vermek Parti örgütlenmesinin gelişmesine, pekişmesine ve güçlenmesine katkıda bulunmak sorumluluğunu yükümlenmektedir. Konuyu genel muhteva üzerinde kısaca böyle özetlemek mümkündür.

Parti ile Cephe örgütlenmesi arasındaki bağ ve farklar çoğu kez birbirine karıştırılmaktadır, bu iki örgütlenmenin arasındaki bağ ile farklar yeterince görülmemektedir ya da pratik uygulamada buna yeterince dikkat ve duyarlılık gösterilmemektedir. Bunun sonucu, Parti ile Cephe örgütlenmesi ya bir kefeye konulmakta ya da birbirine zıt iki ayrı örgütlenmeymiş gibi arasına Çin seddi çekilmektedir. Oysa ki, aksine bu iki örgütlenme belirli ilkeler ve amaçlar üzerinde kurulan, birbirinden ayrılmaz bağlarla birbirine bağlı, aynı zamanda karşılıklı sorumlulukları olan örgütlenmelerdir. Dikkat edilirse, Partimiz Kürdistan emekçi kitlelerinin ulusal ve sınıfsal taleplerinden doğmuştur. Bu vesileyle doğuşuyla birlikte bir kitlesel hareket karakterini taşımaktadır. Her ne kadar Cephe ilan edilse de ilan edilmese de, aslında Parti ile Cephenin içiçe geliştiği ve bu gelişmenin kendisinin cephenin zeminini oluşturduğu, tarihi 15 Ağustos Atılımıyla cephenin subjektif koşullarının gündeme geldiği, cephenin resmi ilanına gidildiği açıktır. Bu da Parti ile Cephenin içiçeliğini ortaya koymaktadır.

Parti, sınıf bilinci ve ulusal sorumluluğuyla hareket eden, sosyalist ilkelerle donanmış öncünün birliğidir. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine öncülük eder. Parti bilinç, örgüt ve disipliniyle Cepheden ayrıdır. Parti yığınların en ileri ögelerinin ilkesel-örgütsel birliğidir.

Cephe, yurtseverlik bilinci ile hareket eden; ulusal bağımsızlık ve demokrasiyi hedefleyen; tek sınıfın değil, bütün yurtsever sınıf, tabaka ve bireylerin mücadele ve örgütsel birliğidir. Bilinç, örgüt ve disiplini yüce bağımsızlık tutku ve sorumluluğuna dayanır. Cephe ortamına ya da yığınlara Parti bilinci ve ölçütlerini dayatmak yanlıştır. Kitleleri uzaklaştıran sekter bir anlayıştır. Tersi durum da Partiyi Cepheyle bir düşünmek, öncüyü yığınların düzeyine düşürmek olur. Geçmişte bizde sıkça yaşanan bir durumun kendisiydi. Bir partiliye nasıl yaklaşılır, cepheliye nasıl yaklaşılır? Bunlar birçok teorik yazılarımızda dile getirilmiştir. Sorun, teoride bilince çıkarma sorunu değildir. Esas sorunun kendisi pratik uygulamada ortaya çıkan sorunların giderilmesidir. O halde, pratikte bunu kavramak ve uygulamak durumundayız. Cephe ve yığınlar Partinin mevzilenme alanıdır. İki örgütlenmenin arasında uyumlu bir birlik vardır, ama ayrı ayrı örgütlerdir. Parti ile cephenin ölçütleri, iç disiplinleri ayrıdır. Partinin görevi yığınları eğiterek, örgütsel ve eylemsel deney kazandırarak, saflarında gittikçe daha çok kişiyi öncü durumuna getirmektir. Ama kendisini cephe örgütüyle bir tutmaz, bir cepheli de kendisini hemen partili ilan etmez; Cephenin ilanıyla birlikte örgütleme biçimi ve yöntemi ortaya konulmasına rağmen, pratik uygulama sonucu birçok yanlış yaklaşım ve anlayışlara yol açtığını, bunun bir sonucu olarak kadro yapımızda Parti ile Cephe örgütlenmesinin aynı olduğu düşüncesinin doğduğunu ve burada ölçünün kaçırılmasıyla pratik uygulamada netsizliğin gündeme geldiğini belirtmek gerekir. Hem partiliye hem de cepheliye parti ölçütlerinin dayatılmasının kitle yapımızın ürkmesine yol açtığı, bunun da önemli oranda tüm yapıyı tıkama noktasına getirdiği, bunun sonucu olarak kimin partili, kimin cepheli olduğu konusunda bir karışıklığın yaşandığı görülmektedir. Bundan dolayı, parti ile cephe görevleri birbirine karıştırılmıştır. Dolayısıyla, cephenin pratik örgütsel inşasının gecikmesine neden olunmuş ve gerek cephe birliklerinin örgütlenmesi ve gerekse yönetim organlarındaki yanlış ve dar yaklaşımlar sonucu, adeta işler kendiliğindenciliğe terk edilerek birlik çalışmaları istenilen düzeye ulaştırılamamıştır. Birlikler kendi sorunlarıyla başbaşa bırakılmıştır. Bunun sonuçları ise tahripkar olup örgütsel düzeyde bir boşluğun gündeme gelmesine neden olmuştur.

Cephe görevleri yanlış anlaşılmamalıdır, cephenin kitlesel karakteri, siyasal, ekonomik, askeri, kültürel, sosyal çalışma ve eylem tarzı açık olduğuna göre, görev anlayışı çok çeşitli olmalıdır. Bilindiği gibi, Cephe yığınların birliğidir. Bu dikkate alınarak, bir cepheliye Partinin görev ve ilkeleri dayatılmamalıdır. Ve bu konuda darlığa

Devamı 19. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor

Kişilikte devrimci dönüşüm ve reformculuk üzerine

Geçmişte yaşanılan pratiklerin çözümünde derinliğe ulaşmak için hayli çaba harcamamız gerekecek. Yine, bireysel ve toplu değerlendirmelerimiz daha çok önem taşıyacak. Herkesin yaşamış olduğu kendi pratiğini özellikle değerlendirmelerin ışığında derinliğine bir izaha ve çözüme kavuşturması, önümüzdeki dönem için çıkarılması gereken en önemli sonuçları ortaya koyacaktır. Bu kez bunu tam yapmaya çalışmak büyük öneme haizdir. Dolayısıyla biz halen değerlendirmeler üzerine verilen sözlerin gereklerini özellikle yerine getirmeye çalışacağız. Fakat bu demek değildir ki, yoğunlaşmanın önemi azdır. Bilakis, en önemli noksanlığımız, burada kendisini gösteriyor. Çok önemli anlatımlar üzerinde yoğunlaşmamayı kesinlikle aşmak gerekir. Bu, mücadele sanatında çok muhtaç olduğumuz bir gelişmeyi mümkün kılacaktır. Değerlendirmeler birçok incelikleri, birçok konuyu ve yaşamın özlü ifadesini içiçe dile getiriyor. Tabii devrimci yaşamı geliştiriyor. Bunlar, birey, parti ve halk için ve aynı zamanda da karşımızdaki düşmanın bütün yönlerini, yönelimlerini dikkate alarak amaçlarımıza varmak için yapılıyor. Yıllarca inceleme yapsanız bu sonuçlara ulaşamazsınız. Bireysel çabalarla bunlara ulaşmak hayli zordur.

Biz de zaten bunu bilerek, alabildiğine tüm gücümüzle yoğunlaşarak ona ulaşmaya çalışıyoruz. Bu başlı başına bir olaydır. Fakat halen çoğu kişinin kireçlenmiş kafasını kaldırmaya bile teşebbüs etmemesi büyük bir sorumsuzluktur. Kireçli kafalarla, duyarsızlaşmış yüreklerle devrimci olunamaz. Basit alışkanlıklarla, yine düz kişiliğin yaşanmasıyla devrimin derinliklerine inilemez. Bu konuda bizim harcadığımız çabanın en azından bir benzerini daha genç ve enerjik olan sizler harcamalısınız. Biz bu kadar ağır gelişmelerin etkisinde olmamıza rağmen, madem ki bu kadarını becerebiliyoruz, siz de bundan geri kalmamalısınız.

Yapımız bugüne kadarki çabalar temelinde biraz genel doğrultuya girmekle birlikte, hala çeşitli öznellikler ve kendini açmamaktan tutalım, buna tam cesaret etmemeye kadar çeşitli olumsuz durumlar yaşanıyor. Tabii bu aynı zamanda düşüncede derinleşmeme ve iradesini keskinleştirememe durumunu da ortaya çıkarıyor. Ve bireylerin gelişiminin çok farklı olmasına yolaçıyor. Bu bir vakadır. Bunların giderilmesi için beklenebilir. Ama, devrime başlamaya, devrimci mücadeleyi esas almaya karar verdiğimizden bunların fazla bekletilmeye gelecek yanı yoktur.

Bir günde giderilmesi gereken bir hususu biz uzun zaman sürecine bırakırsak devrimci değil, ancak reformcu olabiliriz. Biliyorsunuz, devrimci dönüşümde değişiklik biraz da anidır. Ve birikmiş sorunları radikalce, köklü bir biçimde esas alır. Aynı sorunları reformcu-evrimci yaklaşımla da aşmak mümkün olabilir, fakat, özellikle bizim yaşadığımız ağır sorunları gözönüne getirdiğimizde bireyin Parti ve halk düzeyindeki sorunlarımızın böyle uzun bir evrimsel çalışmayla halledilmesinin gerçekçi bir yöntem olmadığı, evrimci gelişmenin Kürdistan'da tamamen düşmanın işine yaradığı, bunun bizzat düşmanın yürüttüğü bir faaliyet tarzı olduğu ortaya çıkıyor. Yani bu anlamda şunu söyleyebiliriz; Reformculuk, düşmanın çalışmasıdır. Düşmanın çalışma tarzıdır. Düşmanın dayattığı, direkt veya dolaylı sonuç almak istediği bir müdahale tarzıdır. Dolayısıyla, kişilikteki dönüşümleri siz reformcu bir tarzda ele alırsanız, direkt değil dolaylı olsa da, düşmanın dayatmalarının uzun süre üzerinizde geçerli olmasına yolaçmış olacaksınız.

Durum gerçekten her düzeyde böyledir. Bugün düşman sözümona çok önemli değişiklikleri dayatıyor. Her düzeyde bu onun üslubudur. PKK'nin de bugün topluma dayattığı bir üslup vardır. Bu üslup, tamamen devrimci bir üsluptur. Biliyorsunuz, reformlar devrime de hizmet edebilir, ama devrim egemen olduğunda; devrimci iktidar, devrimci hareketin otoritesi esas olduğunda reformcu bazı değişiklikler ilerlemeye hizmet edebilir. Düşmanın etkisi ortama egemense, topluma hakimse, basit değişiklikleri kabul etmek, bugün Türkiye ortamında yapılan solculuk gibi, reformculuktur. Bu, 12 Eylül faşizmine hizmet etmekten öteye gitmiyor. Örneğin SHP içinde bazı sözde demokratlar var. Reformcu geçiniyorlar. Ama bunların reformculuğu devlet kliğine hizmet etmekten öteye bir rol ifa etmiyor. Yine, bir yığın ilerici geçinen yazar-çizer var, devrimci var, hatta grup var. Aslında bunların faaliyetleri reformculuğu aşmış değildir. Çünkü bunlar sosyalist de geçinseler, demokrat da geçinseler, devletin egemenliği, icazeti altında yürüdükleri ve karşı devrime hizmet ettikleri için ya bu çalışma tarzıyla tasfiye olmayı, ya da devletle bütünleşip onun bir kolu olmayı kabul ederler. Nitekim gelişmeler de bunun böyle olduğunu gösteriyor.

Buna karşı bizim dayattığımız, tamamen devrimcidir. Elbette bütünüyle topluma dayatılan Partinin devrimci temposu, birey için de geçerlidir. Özellikle de Partileşmeyi esas alanlar için en geçerli yoldur. Dolayısıyla gerçeklerimize her düzeyde yaklaşmayı reformcu tarzda değil, devrimci tarzda yapmalıyız. Bunu uzun bir süreye sığdırmayı değil, gerçekçi bir ana temele sığdırmayı temel almalıyız. Sallapati, gevşek ve belli bir hızdan, yoğunluktan uzak değil; atak, girişken, inisiyatifli, hızlı ve yoğun yapmalıyız. Bunlar hep devrimci kişiliğin yaklaşım ölçüleridir.

Biliyorsunuz, yöntem de en azından anlayış kadar değer ifade eder. Anlayışınız devrimi tercih etmiş de olsa, eğer yönteminiz bunu mümkün kılacak tarzda değilse, bir çelişki var demektir. Ve çoğunlukla pratikte yaşanan yetmezlik sizi aksi bir sonuca götürür. Bu sık sık karşımıza çıkıyor. Bizim sorunlara yaklaşımımızı görüyorsunuz. Düşüncede, davranışta azami yoğunluğu, girişkenliği, inisiyatifi çok hızlı yapma gereğini görüyorsunuz. Bu da bir bireysel özellik değil, devrimimizin temposunu tutturmak, ondan geri kalmamak için zorunlu olduğumuz bir çalışma stilidir. Meseleleri ihmal ediyorsunuz. Bu doğruları anlamanız gerekir. Ama siz, bazı genel dogmaları kabul etmekle yoğunlaştığınızı sanıyorsunuz. Tamamen böylesi yanılgılı bir durumu yaşıyorsunuz. Bu, "Dinsel dogmaları, temel şartları kabul ettim. Gerisi için Allah kerimdir" deyip, kendi kendini kaderciliğe terk etmeye benzer. Bilimsel sosyalizm, kaderci değildir. Bilimsel sosyalizmin anlayışını esas almak teoriyi kesin pratikle bütünleştirmektir. Teori ile pratiğin birliği üzerine çok konuşulmuştur. Gelmiş olduğunuz koşulların etkisiyle teori ile pratiğin kopukluğu, yaşamla ilkeyi birleştirememe, zannettiğinizden de daha olumsuz etki yaparak birçok çabamızın boşa gitmesine yolaçıyor. Bu konuda geniş açıklamalar, çözümlemeler yapılmıştır. Geçmiş yaşamın etkisi altında olmanın faturası ağır ödenir. Bizim şimdiye kadar bütün gücümüzle açıklamaya çalıştığımız husus nedir? Bu, tamamen PKK'deki önderliksel gelişmenin, dolayısıyla bağlayıcı eylemin ve resmi gelişmenin her anının yüksek bir olgunlukla geçmesinde ibarettir. Başladığımızdan günümüze kadar nefes almaksızın bir maraton koşusu stilinde, hamleci koşulmak suretiyle PKK'nin temposu yaşandı ve temsil edildi. Bu önemlidir ve aynı zamanda da Kürdistan devriminin esaslı bir özelliğidir. Bu, düşmanın dayatmalarını tamamen boşa çıkarabileceğimiz bir ilkesel özelliktir. Aksi halde düşman düşüncemize, davranışlarımıza, her şeyimize yetişip, fiilen ideolojik ve siyasi olarak bizi yakalar. Fiilen fiziksel olarak yakalar ve vurur! İdeolojik-siyasi olarak size ulaşır, öyle vurur. Sonraki vuruş daha önceki vuruştan daha kötü olur. Bu durumda düşmanın etkisi daha az veya daha çok kabul edilir. Her iki vuruş da hafife alınacak vuruşlar değildir. Düşmanın etkilerinden kurtulmak için çalışma stili ve temposu bu nedenle hayati önemdedir. Düşman sadece peşimizde değildir. Her yönden, tamamen ve tüm sürekliliğiyle peşimizdedir. Düşman bizimle savaşta mola veriyor mu? Hayır. Bir ateşkes yapıyor mu? Hayır. Eğer düşman bir mola veriyorsa, siz de bir mola verin ama, henüz biz bu aşamaya gelmedik. Tam tersine, düşman tüm hızıyla ve şiddetiyle peşimizdedir. "Mehmetçiğin nefesi enselerindedir" diyor, değil mi?

O halde, biz de düşmanın bize yetişmemesini sağlamak için, koşu tempomuzla, kurtuluş tempomuzla, maraton tempomuzla, onu geride bırakan üslubumuzla yol almalıyız. En hızlı ve seri bir tarzda yola devam etmeliyiz.

Bizim içine girdiğimiz yollar, düşmanın giremeyeceği yollardır. Bu yollarda fedakarlık vardır. Bizim yaptığımızı düşman yapamaz. Biz küçük değiliz; düşman giremez. Gizliliğimiz vardır; biz gizleniriz, düşman gizlenemez. Halkımızın mevzilenişi vardır, onu bu mevziden çıkaramaz, zaptedemez. Dağlarımız vardır; biz bu dağlarımıza gireriz, düşman giremez. Bütün bunlar bizim tempomuzun belirlenmesinin asli koşullarıdır. Düşmanın ulaşamayacağı daha birçok unsur sayılabilir.

Tüm bu unsurları dikkate alan bir temposal gelişme, düşmanın üzerimize varmasını boşa çıkaracak bir tarzdır ve devrimci çalışmadır. Dikkat edilirse, bu aynı zamanda inisiyatiftir, düşmanı aşmadır. Tamamen yenilgiden kurtulup zafere ulaşmanın da kendisidir. Bunu kendi bireysel konumunuza uyguladığınızda, temponuzun düşmanı boşa çıkaracak bir tempo olup olmadığını göreceksiniz. Buna da emin olmalısınız, kendinizi ikna etmelisiniz. Biz bu savaşçılık tarzımızla, hızımızla, yoğunluğumuzla, bu savaş usüllerimizle düşmanı boşa çıkartabilir miyiz? Burada kadercilik değil, Partiye bağlanma; sadece manevi bağlanma da değil, Partinin gelişim tarzına uygun olarak yaşamsal bağlanma, onu yaşama, onu temsil etme ancak ve ancak bu tarzla kazanılır. Bu konuda kendi kendine yakıştırılan gerilikler, sonuç alamayacak çabalar sadece ve sadece kişinin yenilgisini getirir. Çalışmıyor değilsiniz, ama yetmez bir çabayla, usüllerinizle yöntemlerinizle, düşmanın çabalarını boşa çıkaramazsınız. Yapılması gereken, örgüt çalışmasıdır, örgütlenmenin çok sayıdaki sorununun çözüm bulmasıdır, bütün mücadele biçimlerine yerinde ve zamanında karşılık vermektir. Bu da elbetteki ustalığı sergilemedir. Tüm bunları düşünüp yapmaya çalışacaksınız.

Düşmanın yenilgisini öncelikle bu kişilik sağlar. Kendi şahsında düşmanın tasarımsal yenilgisini sağlamayanlar, pratikte de buna cevap veremezler. Sizler kendinizi o kadar ihmal etmişsiniz ki, çoğunuz düşmanın zaferini bile kişiliğinizde yaşıyorsunuz. Her gün ona yeniliyorsunuz. Ama, farkında bile değilsiniz. Bir devrimci, kendi manevi ortamında, tasarı gücünde düşmanı her gün yenen adamdır. Yani öyle söylendiği gibi, "düşmanı yaşıyorum, etkisi üzerimdedir, şu kadar etkilidir" utanmazlığıyla davranmak değil, bilakis her gün "düşmanı kahrediyorum" demelisiniz. Muhammed bu konuda, "Her gün insanın omuzunda kaç bin şeytan vardır, kaç bin melek vardır, birbirleriyle sürekli savaşırlar" der. Evet, bu bir dinsel yorumdur, lakin gerçek yaşamda gerçekten düşmanın bize dayattığı kötülüklerle savaşmak gibi bir görev vardır. Etki dediğimiz, kalıntı dediğimiz, üslubu tutturamama dediğimiz, buna benzer binbir eksiklik sayıyorsunuz. Bunların hepsinin anlamı; kötülüktür, şer kuvvetidir. Ve bunun gerçek yorumu da çok açıktır. Zira, bunu yapan düşmandır. Dinlerin gerekçesi öyledir, ama siyasal bilimsel ifadede de bu böyledir. Fakat dinsel tahlillere göre biz devrimi yürütmüyoruz diye düşmanın kötülüklerini yok mu varsayacağız? Bu en kötü bir soysuzluk ve liberalizm olur. Liberal dayatma bugün düşmana hizmet ediyor, kendini sıkı sıkıya gözden geçirememe, arındıramama, tamamen düşmanın zaferini mümkün kılacak bir ortamın zeminini kişilikte hazırlıyor. Elbette PKK'lileşmek de tümüyle bir arındırma hareketidir. Düşmanın etkilerinin tasfiye edilebilmesi hareketidir. Düşünceden davranışlara kadar, tamamen bizim olan, halkın olan en devrimci ideolojinin gerekli olan ölçüleri yaşamasıdır. Bunun için bitmez-tükenmez çabanın sahibi olmaktır. Bizim büyük talihsizliğimiz devraldığımız kötü miras oluyor. Ne dinin, ne felsefenin, ne devrimin gereklerini yerine getiren, tam tersine en büyük kargaşayı, en büyük sorumsuzluğu yaşayan, yaşatan bir konum sözkonusudur. Vatana düşman, özgürlüğe düşman, bireye-insana düşman, her şeyiyle kendini düşüren, serseri, her türlü pisliği yemekte tereddüt etmeyen bir insan gerçeği var. Bugün Türkiye'de insan ne hale gelmiş bilirsiniz. Oynanmadık hiçbir değer kalmadı. İnsanlarla oynandı ve tüm insanlık değerleri aşındı. Bugün böylesine bir küfür zemininin içinden gelindiği ve buna solculuk adı altında dayatılan belki "kafirlikten"de daha öte olduğu için bu olumsuzluklar yaşanıyor. Sahtekarlık ve iki yüzlülükten ibaret —ki, bu da dediğimiz gibi, düzenin direkt ya da dolaylı etkisidir— bir yönelmeyle, daha ortaya çıkmadan devrimci düşünceyi boğmadır veya boğma girişimidir. Biliyorsunuz bu konuda Kemalizm "Komünistlik" der, "gerekiyorsa onu da biz getiririz". Bu ne demektir? Komünizm daha gelmeden, komünizmin işini bitirmektir. Yine şimdi de deniliyor, "Kürtçülük gerekiyorsa, Kürtçülüğü de biz getiririz". Nitekim bu konuda girişimleri de vardır. Gerçekten yüzyıllardan beri bunların halkımızı imhası yetmiyormuş gibi, olası bir Kürdistan yurtseverliğinin önünü kesmek için sahte Kürtçülüğe başvuruyorlar. Bu kadar tedbirli bir düşmandır. Bu kadar kılık değiştiren, aldatan bir düşmandır. Elbette, bundan etkilenme toplumumuzun gözeneklerini tamamen tıkıyor. Bundan dolayı devrimcileşme zor gelişiyor. Ama yine de dediğimiz gibi, yapılması gereken, bu zemine dayatılması gereken, reformcu bir tarzda değil, devrimci bir tarzda gelişmeyi sağlamaktır.

Devrimci yaklaşımı pratik olarak kendinize yedireceksiniz. Bu konuda bazılarınız

Devamı 19. sayfada

Frankfurt muhabirimiz İstanbul 1 Mayıs eyleminin tanığı yurtsever bir gazeteci ile röportaj yaptı:

"BUGÜN HER DİRENİŞTE PKK VE ERNK'NİN ETKİNLİĞİ VARDIR"

Son zamanlarda gerek ülkemizde gerekse Türkiye'de meydana gelen gelişmeler, 1 Mayıs olayları ve daha sonra Kürdistan'da yaşanan eylemlilik faşist TC'nin sonunun yaklaştığının ve bunun kesin olacağının ifadesidir. TC her zaman olduğu gibi basınını görevlendirerek kendisinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı başarılı olduğunu, en kısa zamanda işini bitireceğini, bunların bir kaç teröristten ibaret olduğunu vurgularken Türkiye'deki gelişmelerde de kendisinin haklı olduğunu ileri sürmekte. 1 Mayıs olaylarında meydana gelen gelişmelerin devletin politikasından kaynaklanmadığını, bir kaç polisin kendisine hakim olamamasının sonucu olduğunu ileri sürmektedir. Kendi en yetkili görevlileri birbirini yalanlar beyanatlar verirken, buna rağmen, 1 Mayıs'ta meydana gelen gelişmelerden işçilerin, öğrencilerin sorumlu olduğunu ileri sürüyordu. Burjuva basınının verdiği fotoğraflar, bu iddiaları çürüten gerçek birer kanıttı.

Bunun dışında Türk solunun ve sendikacıların tutumu da her zamankinden farklı değildi. Önderlik iddiasında bulunan sol gruplar, olayları ve meydana gelen gelişmeleri kendilerine mal etme yarışı içine girerken, 1 Mayıs'tan günlerce önce açıklamalar yapan, kahramanlık gösterisine çıkan sendikacılar da 1 Mayıs'ta zoru görünce yürüyüş yapmayacaklarını, sorumluluk taşımayacaklarını açıklayarak, ne kadar önder, sorumlu olduklarını gösteriyorlardı. Günlerce önceden valiliğe başvurup izin isteyen, sonra da, başvurularının izin istemek için olmadığını, sadece duyuru niteliğinde olduğunu, izin verilse de verilmese de yürüyeceklerini belirten sendikacılar, 1 Mayıs günü kitlelerin belirtilen yerlerde toplanmasıyla birlikte, yürüyüşün başlaması gereken saatte, yürüyüşü yapmayacakları, sorumluluğu üstlenmeyecekleri açıklamasını yapıyorlardı. Doğal olarak kitlelerin bundan haberi olmuyordu. Sonra da olanları hep birlikte basında okuduk ve gördük Türkiye işçi sınıfının "önderlerini"!

1 Mayıs olaylarını yakından izlemiş olan yurtsever bir gazeteciyle yaptığımız röportajı aşağıda sunuyoruz.

1 Mayıs şehidi M. Akif DALCI

M Akif DALCI elinde pankart en önde...

Berxwedan: Siz olayları yakından izlediniz, olaylar sırasında orada bulunuyordunuz. Ancak 1 Mayıs günü olanlara gelmeden önce, 1 Mayıs için ne gibi hazırlıklar yapılıyordu, nasıl yapılıyordu, bu konuda bize bilgi verir misiniz?

Gazeteci: Hazırlıklara değinmeden önce şunu belirteyim: Basından da izlediğiniz gibi, Türkiye işçi sınıfının yaklaşık iki aylık pasif direnişleri sözkonusu idi. Bu direnişler daha önce birkaç örgütün sahip çıktığı grevlere hiç benzemediği gibi, gerek kamuoyunun gerekse basının, öğrenci-aydın kesimin, Türkiye ve Kürdistan halkının yoğun desteğini almıştı. İşçi sınıfının bu direnişlerini, bu potansiyel gücünü değerlendirebilecek bir önder güç olsaydı yaratılacak gelişmeler daha farklı, daha büyük olurdu. Ne yazık ki işçi sınıfı önderlik iddiasında olan güçlere güven duymadığından ve gelişmeler kendiliğinden olduğundan bu güç ve gelişmeler yeterince değerlendirilemedi. Bunu somut olarak örneklendirirsek, Paşabahçe Cam Sanayii işçilerinin grevinde yaptığımız bir görüşmede bütün örgütlerin dergilerini göstererek, *"Bunlar mı size önderlik edecekler"* diyerek, bu güçlere güvensizliklerini açıkça ifade ediyorlardı. Şunu da açıkça ifade etmek gerekir: Kendi başına direnişleri geliştiren Türkiye işçi sınıfı şimdiye kadar önderlik iddiasında olan gruplara güven duymadığı gibi, aynı zamanda kendi önderini yaratma çalışmasını da yürütüyor. Bu ön belirlemeyi yaptıktan sonra 1 Mayıs hazırlıklarına gelebilirim.

Özellikle metropol şehirlerde işçilerin pasif direnişlerinden de yararlanarak her alanda 1 Mayıs hazırlıkları sürdürülüyordu. Çalışmalar bir ayı aşan bir süreyi kapsadı. Buna somut olarak İstanbul'u örnek verirsek, hazırlık çalışmaları başta sendikalar, basın, birkaç kuruluş ve örgüt tarafından yürütülüyordu. 1 Mayıs günü yaklaştıkça, başta iktidarın tutumu olmak üzere, devletin yoğun baskısının olacağı ve devletin bunu fırsat bilerek provokasyonlar yaratıp kendisi için bir yatırım yapacağı bekleniyordu. Bundan dolayı yapılacak bir yürüyüşte sorumluluğun ağırlığı ve ciddiyeti, bunu bir örgütün veya örgütlerin üstlenmesini zorunlu kılıyordu. 30 Nisan 1989'da İstanbul'da yapılan bir toplantıda (ki daha önce yapılan çalışmaların devamı ve sonu niteliğindeydi) sendikalar tekrar uyarıldı. Eğer sorumluluk taşımayacaklarsa, İHD, TAYAD gibi başka bir kuruluşun sorumluluğu üstlenmesi önerildi. Toplantı saat 23.OO'e kadar sürmesine ve 8 sendikanın temsilcileri kararlı olduklarını, sorumluluğu kendilerinin üstleneceğini belirtmelerine rağmen, 1 Mayıs günü bunlar ortalıkta yoklardı ve bu tutum birkaç kişi hariç tüm muhalefet partilerine de egemendi.

Berxwedan: Bu çalışmaların içinde yer aldınız mı? Aldınızsa nasıl bir katkınız oldu?

Gazeteci: Bir önceki soruda da belirttiğim gibi, çalışmaları başından beri izliyordum. Bu çalışmalarım esnasında bir dizi Kürdistanlı yurtseverle de tanıştım. Yarınlara olan güven ve kararlılığımızdan yola çıkarak 1 Mayıs'ta oluşan platformda etkinliğimizi koyduk.

Bu çalışmalar aynı zamanda Türkiye işçi sınıfının bir dönüm noktasında olduğunu gösteriyordu. Somut bir örnek: 1 Mayıs yürüyüşünde taşınacak pankartlarda eşitlik gözetilecekti. BİJİ YEK GÛLAN ve YAŞASIN 1 MAYIS gibi. Bunları gözönünde bulundurarak bizler çalışmalarımızı ağırlıklı olarak Şişli alanında yaptık. Kürdistanlı yurtseverleri ağırlıklı olarak burada toplamaya çalıştık. Çoğu için bir anlam ifade etmeyebilir ama, tüm Kürdistanlı yurtsever, emekçiler için büyük anlam ifade eden kesk-sor û zer (yeşil-kırmızı-sarı) renklerinden oluşan BİJİ YEK GÛLAN pankartını hazırladık. Bu çalışmalar esnasında ilginç olan bir başka durum da ERNK taraftarlarının kararlı tutumlarından dolayı diğer güçler tarafından onaylandıklarıydı. Doğrudan ERNK adına katılmamalarına rağmen, eğer bir önderlikten sözedilecekse kişiler düzeyinde de olsa ERNK taraftarları büyük bir ağırlık taşıyordu. Bu da şunun açık ifadesidir: Bugün Türkiye'de yapılan her direnişte, olguda PKK-ERNK düşüncesinin etkinliği söz konusudur. Türkiye'de PKK ve ERNK'siz hiçbir şey yürütülemeyeceği her tarafta ifade edilmektedir.

Berxwedan: Tarihe kara bir gün olarak geçecek olan 1 Mayıs işçi bayramı İstanbul'da nasıl geçti, olaylar hakkında bilgi verir misiniz?

Gazeteci: Kara bir gün belirlemesini çok sağlıklı yapmışsınız. Önceden de belirttiğim gibi, 1 Mayıs yürüyüşünün böyle sonuçlanması olasılığı büyüktü. Yani bizler bunu tahmin ediyorduk. O yüzden ısrarla bir kuruluşun sorumluluğu taşıması gerektiği üzerinde duruldu, olabilecek olaylardan devleti sorumlu tutabilmek için. Sendikacılar sorumluluğu üstlenmelerine ve 10 binlerce işçi, genç, öğrenci meydanlara toplanmasına rağmen, sendikacılardan 1 kişi bile alanda yoktu. 30.04.89'da yapılan toplantıda, devlet provokasyonuna gelmemek için, sorumluluğu resmi bir kuruluşun üstlenmesi, diğer örgüt, kişi ve kuruluşların kendilerini buna göre hazırlamaları gerektiği üzerinde anlaşmıştık. 1 Mayıs 89'da, saat 10.30 da ben ve bir kaç basın mensubu arkadaşım Şişli Hürriyet Meydanına geldiğimizde her tarafta polisin ağırlıkta olduğunu görmüştük. Buna rağmen, toplanan işçi-aydın-genç ve öğrenciler yürümekte kararlıydı. Bu arada M. Ali Eren ve 4 SHP milletvekili daha gelmişti. Saat 12.00'de her taraf polis ve çevik kuvvet tarafından kordon altına alınmasına rağmen alana 3000'den fazla kitle toplanmıştı. Alınan karara göre, 4 koldan yürüyüş yapılacak ve Taksim Alanı'nda buluşulacaktı. Burada beklerken tanıdığımız bir polis gelerek bizi uyardı. Polisin silah kullanmakta kararlı olduğunu, her ne olursa olsun provokasyona gelinmemesi gerektiğini belirtti. Daha 10 dakika geçmeden silah sesleri duyulmaya başlandı. Biz o esnada alanda bulunan kitleyi provokasyon konusunda uyardık. Bu konuda da başarılı olduk. Burada 10'a yakın kişi ayaklarından kurşun yarası alsa da, kitlenin kararlı tutumu ve eylem alanında slogan atarak oturması daha büyük olayların doğmasını engelledi. En güçlü atılan slogan BİJİ YEK GÛLAN sloganıydı. Yıllardır böyle bir duruma hasret insanımız en gür sesiyle bağırıyordu. Bu sırada üstümüze başımıza durmak bilmeyen polisin copları iniyordu. Arkadaşlarımızdan birkaçı ağır yaralanmıştı. Basın mensubu arkadaşların elindeki fotoğraf makinaları kırılıyordu. Saat 12.30-13.00 sıralarında Şişhane Alan'ında büyük olayların olduğunu öğrendik. Bu esnada herkes dayaktan geçirilmişti. Hürriyet'te çalışan bir arkadaşla Şişhane'ye gittik. Burası sanki bir savaş alanıydı. İnsanların üzerine doğrudan hedef alınarak ateş ediliyordu. Ateş edenlerin çoğu trafik polisi ve sivil polisti. Orada yürüyenlerin çoğunluğunun genç olması ve önderlikten yoksun bulunması nedeniyle provokasyonun sonuç alması mümkün olmuş, kurşun yağmuruna maruz kalmışlardı. O arada bir polis arabasındaki telsizin sesini duyabiliyorduk: *"Çanakkale şehitleri adına vu-*

Impressum:	**Yazışma Adresi:**	**Ödeme Adresi:**	Avustralya	3.00	$	Hollanda	3.00	hfl.
M. Atar	Berxwedan	BfG. - Bonn	Avusturya	18.00	s.	İngiltere	0.80	£
Göttinger Chausse 75	c/o Feyka-Kurdistan	Konto Nr.: 12 05 24 21 00	Belçika	60.00	bfr.	İsveç	6.00	skr.
3000 Hannover 91	Postfach: 15 31	BLZ: 380 101 11	Danimarka	8.00	dkr.	İsviçre	2.50	sfr.
	5300 Bonn 1		Fransa	6.00	ff.	Norveç	10.00	nkr.

run" cümlesini birkaç kez duyduk. Bilinen şuydu ki, bu ses yukarılardan geliyordu. Daha sonra gerek vali, gerekse polis

yetkilileri böyle bir çağrıda bulunmadıklarını belirttiler.

Sonuç; 1 ölü, 50 kurşun yaralısı, 250 cop ve demir yaralısı ve 590 gözaltı!

Bu görünüşte her ne kadar acı ise de, politik ve siyasal olarak kaybeden TC oldu. Kazanan Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı oldu. TC'nin bu tutumu tüm dünyada lanetlendiği gibi, demokrasi yaygarasının ne kadar yalan ve palavra olduğu da ortaya çıkmıştır.

Berxwedan: Yürüyüşte özellikle hangi sloganlar atıldı ve pankartlar taşındı?

Gazeteci: Yürüyüş esnasında en fazla taşınan pankartlar; Yaşasın 1 Mayıs, Bîji Yek Gûlan ile birlikte Kahrolsun Faşizm, Bîji Kurdistan, İşkence ve İdamlara Son vs. idi. Özellikle Bîji Yek Gûlan sloganı atılırken bütün alan inliyordu.

Berxwedan: Bazı güçler yürüyüşü kendilerinin denetledik-lerini, hazırlıkları bizzat kendilerinin yaptığını ileri sürüyorlar. Böyle bir şey var mı? Varsa hangi örgütlerdir?

Gazeteci: Evet, bazı güçler değil yürüyüşü kendilerinin denetlediklerini, adeta olup biten her şeyi kendilerinin yaptığını ileri sürüyor, savunuyorlar. Bu tür propağandalar, yaygaralar, kitleler, özellikle de işçi sınıfı içinde taraftar bulmamakta, onay almamaktadır. Buna örnek verirsek, Dev-Genç çocuk denecek yaşta birkaç kişinin eline pankart verip ileri sürerken önde gelenler uzakta olmayı tercih ettiler. Ağzıyla kuş tutan bu avcıların yürüyüş esnasında ne yazık ki ne sesini duyduk, ne de kendilerini görebildik. Bu diğer güçler için de geçerli.

Örgütlerden çok, Kürdistanlı yurtsever kitle çoğunluktaydı. Şişli'deki kalabalığın büyük bir kısmı ERNK taraftarıydı. Bu alanda Bîji Kurdistan, Kahrolsun Sömürgecilik sloganları ağızdan düşmedi. Çalışmaların içinde yer alan bütün ERNK taraftarları yürüyüş alanında vardı. TC'nin tutum ve davranışlarını bildiklerinden kararlı tavırlarıyla provokasyona gelmediler.

Berxwedan: 1 Mayıs'ta polisin silah kullanması sonucu Mehmet Akif DALCI'nın şehit düşmesi İstanbul ve genelde Türkiye'deki demokratik kamuoyu üzerinde nasıl bir etki bıraktı? Bu olaya karşı ne gibi girişimlerde, çalışmalarda bulunuldu?

Gazeteci: Mehmet Akif DALCI'nın ölümüyle sonuçlanan 1 Mayıs eylemi adeta bütün kamuoyunun desteğini aldı. Başta basın olmak üzere, olayların üzerine gidildi. Her ne kadar benim ve meslektaşlarımın makinalarındaki filmler alınsa da yine de basında polisin tutumunu net olarak gösteren filmler yer aldı. Türkiye tarihinde ender rastlanacak olan basının bu kararlılığı, birlikteliği küçümsenmeyecek bir gelişmedir. Bütün okul ve üniversitelerde, işyerlerinde polisin bu tutumu lanetlendi, **Mehmet Akif DALCI'nın** kanının yerde kalmayacağı dile getirildi. İstanbul'daki bütün okullar 3 gün boyunca polisi ve iktidarı lanetlediler. Bu esnada İstanbul'un her alanında bildiriler dağıtıldı, pankartlar asıldı, sloganlar yazıldı. Örneğin; 2 Mayıs akşamı şehrin en işlek yeri olan Aksaray'daki bir köprüye asılan **"Bire Bin, Kana Kan, Her İdama İntikam! ARGK"** imzalı pankart çok ilgi görmüştü.

Devletin korkusu, telaşı, her halinden belli oluyordu. Polisler yalnız dolaşamıyor, gruplar halinde dolaşıyorlardı. Okulların etrafı polislerle sarılı olmasına rağmen, bildiri dağıtılıyor, insanlar polisin ve devletin tutumu hakkında bilgilendiriliyordu.

Berxwedan: 4 Mayıs'ta İstanbul'da yapılan Mehmet Akif DALCI'nın cenaze törenine bulundunuz mu? Cenaze törenine katılanların tutumu, davranışları nasıldı? Ne gibi gelişmeler oldu? Burada yapılanlar, kollektif bir çalışmanın ürünü müydü?

Gazeteci: Cenaze töreninde bulundum. Büyük bir kitle katılımı vardı. 3 Mayıs akşamı aldığımız bilgilere göre polisin tutumu 1 Mayıs'takinin devamı niteliğindeydi. Cenazeye başta ERNK taraftarları sahip çıkarken, bütün güçleri de işbirliğine, dayanışmaya çağırıyorlardı. Bu arada şunu belirteyim. **Mehmet Akif DALCI** herhangi bir örgüt üyesi değildi. Kendisi bir Kürttü. Yurtsever özellikleri taşıyordu. Tüm kamuoyu O'nun intikamının ancak PKK tarafından alınacağını söylüyordu. Buna bağlı olarak, cenazenin kaldırılması sırasında 1 Mayıs'takinden daha yoğun eylemler meydana geldi. Törendeki konuşmalar örgütlerce ayarlanmıştı. Kürdistanlı Devrimciler adına konuşma yapan bir arkadaş topluluğun büyük bir kısmından destek bulurken, sivrilmiş birkaç gücün tepkisini aldı. Başta TİKKO olmak üzere parmakla sayılan bu şahıslar sorunun Kürdistanlı Devrimciler tarafından üstlenilmesini kabullenemediler.

Polisin saldırılarını önlemek için birkaç barikat kuruldu. Yollar kapatıldı. Polisle karşılıklı kavga edildi. Ve kararlılıkla sloganlar atıldı. Kahrolsun Faşizm, Kahrolsun Sömürgeci Faşist Cunta gibi sloganlardı bunlar.

Mehmet Akif DALCI'nın anısına yapılan konuşma sırasında kitle yeniden polisin kurşunlarına maruz kaldı. Bu esnada konuşmacı, *"Xwûnê me li erdê ne helin"* (Kanımızı yerde koymayın!) sözcükleriyle konuşmasını sonuçlandırdı. Bağırmalar, çığlıklar tüm alanı sarmıştı. Daha sonra aldığımız bilgilere göre, 2 kişi ağır yaralı ve bitkisel hayatta, 20'yi aşkın kişi de çeşitli biçimlerde yaralanmışlardı. Her ne kadar birkaç şahıs karşı çıktıysa da, buradaki eylem devrimci platform sonucu oluşmuştu. Yalnız önce de belirttiğim gibi, ağırlık Kürdistanlı emekçilerdeydi.

Berxwedan: Burada bulunan Kürdistanlı yurtseverlere ileteceğiniz bir mesajınız var mı? Ne gibi istemleriniz var? Açıklar mısınız?

Gazeteci: Öncelikle Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin sesi olarak bildiğim **Berxwedan**'ın bana bu imkanı sağlaması çok sevinç vericidir. Onun için mesajımı iletmeden önce teşekkürlerimi belirtirken, tüm **Berxwedan** okurlarına, susamış olduğumuz vatan hasretiyle devrimci selamlarımı iletiyor; Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin başarılı olabilmesi için sorumluluklarını bilince çıkarmalarını öneriyor, bu doğrultuda görev başına çağırıyorum.

Avrupa gibi bir alanda olmamız, az da olsa, çalışmalarımızı yürütmemiz açısından elverişli koşullar yaratıyor. Kürdistanlı emekçiler bu koşulları iyi değerlendirip, bu olanaklarını Kürdistan'da verilen ulusal kurtuluş mücadelesi için seferber etmelidirler. Bugün sömürgeci faşist cunta ülkeden göçe zorluyor. Özellikle Türkiye'deki metropol kentlere ve Avrupa alanına sürüyor. Buralarda yozlaştırarak, asimile ederek eritme politikasını uygulamak istiyor. Biz Kürdistanlı yurtseverler düşmanın bu tür oyunlarına gelmemeliyiz. Düşmanın bu oyunlarını bilince çıkarıp, kendimizi ulusal kurtuluş mücadelesi için daha çok fedakarlık yapmaya, mücadeleye katkıda bulunmaya hazırlamalıyız. Tüm Kürdistanlı yurtsever emekçilerden isteğim, kaynağa dönüşü sağlamak için çaba sarfetmeleri ve bunu gerçekleştirmeleridir.

Tüm **Berxwedan** çalışanlarına devrimci selamlarımı iletiyor, başarılar diliyorum.

Sömürgeci faşist Türk ordusundan kaçan bir yurtseverle yapılan röportaj

"ARGK gerillalarını görünce, Kürdistan'ın bağımsızlığına olan inancım daha da arttı"

Berxwedan: *Kendinizi tanıtır mısınız?*

Kemal: Kemal D. 1967 Hozat (Dersim) doğumluyum, yoksul bir ailenin çocuğuyum. İlkokulu köyde, ortaokulu Hozat'ta okudum. Babam inşaat işlerinde çalışır. Ailem yoksul olduğundan ve dedemin Dersim katliamıyla ilgili bildiklerini anlatmasıyla çocukluk yıllarımdan beri faşist Türk devletine kin duymaya başladım.

Berxwedan: *PKK Hareketine katılmadan önce herhangi bir örgütle ilişkiniz var mıydı?*

Kemal: Evet, akrabalarım TİKKO içinde yer almışlardı. Bunların etkisiyle ben de ona sempati duymaya başladım. 1980'de 12 Eylül rejiminin başa geçmesiyle Dersim alanına çekilen TİKKO gerillaları, 1984'e kadar bu alanda yurtsever halkın katkısıyla barınmaya çalıştılar. Bu tarihte itiraflarda bulunan bir teslimiyetçinin ihbarı üzerine faşist Türk devleti beni de aramaya başladı. Ben de TİKKO'ya katılmak zorunda kaldım. Katıldığım birlik 15 kişiydi. 8 kişi silahlı, 7 kişi ise silahsızdık. Bize, en kısa zamanda silah temin etmemizi söylediler. 6 ay silahsız dolaştık, daha sonra 2 tane kırma tüfek bulduk. 1985 kışını çok zor koşullarda geçirdik. 1986 yılının başlarından itibaren uğradığımız köylere, bizlerden önce ARGK gerillalarının uğradıklarını köylülerden öğreniyorduk. Modern roketler ve silahlar taşıdıklarını söylüyordu köylüler. Bizim birlikte ise, 1 adet G-3, 1 adet Sovyet beşlisi, 8 adet kırma av tüfeği mevcuttu. Bazen köylüler bize, "Bu silahlarla, düşmana karşı kendinizi koruyamazsınız" diyorlardı.

Berxwedan: *Kaç yıl dağda kaldınız?*

Kemal: 1986 sonbaharında çıkan bir çatışmada grupta bulunan silahlı arkadaşlar çatışmaya girdiler. Biz ise çatışma alanının dışına çıktık. Sonradan öğrendik ki, 3 arkadaş şehit düşmüş, 2'si yaralanmış ve diğerleri kaçmışlar. Biz, beş kişi silahsız halde 10 gün dolaştık ve düşmanın yoğun operasyonlara giriştiği bu dönemde, çaresizlik içinde dağılmaya karar verdik. Bir gece Hozat'a indim, 3. gün yakalandım. Merkeze götürdüler, daha sonra da Erzincan DGM'ne sevk ettiler. Ellerinde herhangi bir delil olmadığından sadece yataklık yapma nedeniyle 2 yıl 4 ay ceza verdiler. Cezaevinde PKK'li arkadaşlarla kaldım. Dışarda da Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi her geçen gün halkın bağrına daha da inip gelişmekte, sömürgeci TC güçlerini zor durumda bırakıp, bölgemizde yıllardır inkarcılığın ve teslimiyetçiliğin sembolü olan sosyal-şoven köylü siyasetini her geçen gün silip atmaktaydı.

Berxwedan: *ARGK gerillalarına ne zaman ve nasıl katıldınız?*

Kemal: 2 yıl cezamı çektikten sonra, tahliye olduğum gün beni Manisa'ya askere gönderdiler. Tarih, 1 Aralık 1988'di. Burada 70 gün kaldım. Daha sonra Lüleburgaz 241. Piyade Alayı 2. Tabur 1. Bölüğüne gönderildim. Bu alayda kısa bir müddet kaldıktan sonra inanılmayacak ve gurur verici bir olayla karşılaştım. PKK'li asker olan bir astsubayın siyasal faaliyet yürüttüğünü öğrendim ve daha sonra ilişkiye geçtim. Zaten psikolojik bir bunalım içerisine girmiştim. Sömürgeciliğe askerlik yapmayacağımı söyledim ve daha sonra gelip beni aldılar.

Berxwedan: *241. Piyade Alayından tanıdığınız kaç kişi vardı?*

Kemal: Benimle birlikte Ağrı-Tutaklı bir arkadaşı da aldılar.

Berxwedan: *Sizi nasıl aldılar, anlatır mısınız?*

Kemal: 1989 Şeker Bayramına rastlayan gün, yani 7 Mayıs 1989 günü yabancı plakalı bir mercedesle bizi aldılar. Tabii, sivil elbise de getirmişlerdi. İstanbul'da bizi başka bir arabaya teslim ettiler. Bizi Serhed Eyaletine (Kars) getirip şehir komitesine, oradan da dağ birimine teslim ettiler.

Berxwedan: *Hiçbir zorlukla karşılaştınız mı?*

Kemal: Hayır! Kaçışımız çok örgütlü ve düzenli bir şekilde organize edildi. Rahatlıkla gelebildik.

Berxwedan: *ARGK birliğine katıldığınız an neler hissettiniz?*

Kemal: Arkadaşları görür görmez dünyalar benim oldu. Hepsi de tam teçhizatlıydı. Kürdistan'ı bağımsızlığa götüreceklerine inancımın sonsuz olduğunu hissettim.

Berxwedan: *Son olarak kamuoyuna ileteceğiniz bir mesajınız var mı?*

Kemal: TİKKO bizi çok yalnız bıraktı, bize sahip çıkmadı. Geçmişten beri, "Ben gerilla savaşı veriyorum" diyen ve bugüne kadarki savaş pratiğinde halkın devrimci duygularını sömürmek, devrimci enerjilerini çarçur etmekten başka bir şey yapmayan, sözümona TİKKO gerillalarını her geçen gün daha iyi tanıyoruz. Bugün bu grup Dersim'de halkın arasına inip, "Ben gerilla savaşı veriyorum" diyemiyor. Halk artık ARGK gerillalarını tanıyor ve onların pratiklerine inanıyor. Bugün faşist Türk sömürgeci rejiminin en resmi ağızlarına bile tarihlerindeki en ciddi itirafları yaptırmıştır. PKK önderliğinde gelişen ve insanlığın onuru diye kabul edilen direnişle Kürdistan halk gerçekliği yüzyılların inkarını parçalamış, Kürdistan ve PKK önderliğinde savaşan halk, bugün dünyanın bir ilgi merkezi haline gelmiştir. Yüzyıllardır ayaklar altında olan ulusal onurumuz bağımsızlık şiarıyla yükselirken, görüldüğü gibi, Kürdistan adının yükseltilmesi bu zeminde insanlığa da çok şey kazandırmıştır. Şüphesiz ki, bundan Kürdistan halkı kadar Türkiye işçi sınıfı ve demokratları da çok şey kazanmıştır. Bugün çilekeş Kürdistan halkının gördüğü bu gerçeği, yüreği devrim ateşiyle yanan tüm yurtseverlerin, demokratların görmesi ve mücadeleye katılmasını bekliyoruz.

Kars BERXWEDAN muhabiri

SSCB ve ÇHC 30 yıllık ayrılığı sona erdirdi

SSCB ve Çin Halk Cumhuriyeti arasında 30 yıldır süregelen ayrılık Mayıs ayı ortalarında Gorbaçov'un Çin'e yaptığı gezi ile birlikte sona erdi. Karşılıklı ilişkilerde henüz tam anlamıyla bir düzelme gerçekleşmemiş de olsa, atılan bu adım 30 yıldır araları açık olan her iki ülkenin birbirine yakınlaşmasını ve kopuk olan ilişkilerin yeniden kurulmasını birlikte getirdi.

Çin Halk Cumhuriyeti ile SSCB arasında ilişkilerin gerginleşmesi 30 yıl öncesine dayanmaktadır. Daha sonraki yıllarda da Çin ile SSCB'nin birbirinden uzaklaşmaları daha da artmış ve araları oldukça açılmıştır. Kamboçya, Vietnam ve benzeri başka sorunlar nedeniyle Çin ve SSCB'nin birbirinden uzaklaşmaları devam etmiştir.

SSCB'de yönetime gelen Kruşçev'in uyguladığı hatalı yaklaşım nedeniyle Çin'le aralarındaki ilişkilerdeki soğukluk artmıştır. Bu dönemde Çin'in başında bulunan Mao bu hatalı tutuma karşı tavır almış, eleştirilerini yöneltmiştir. Ancak buna rağmen, ilişkilerin doğru bir temele kaydırılması başarılamamıştır. Her iki taraf da birbirlerini son derece ağır eleştirilere tabii tutmuştur. Bu ise, ayrılığın giderilmesinden çok, derinleşmesine yol açmıştır.

Ayrılık bu dönemde başgöstermekle birlikte, Mao'nun ölümü ardından Çin'de sağa kayış süreci hızlanmış ve kapitalist ögelerin gelişmesine daha fazla olanak tanınmaya başlanmıştır. Deng Siao Ping'in öncülük ettiği bu reformcu çizgiyle sasyalizmin uygulamalarından uzaklaşma birçok alanda ortaya çıkmıştır. Bu yıllarda Çin artan bir şekilde SSCB'ye karşı da tavır geliştirmeye başladı.

SSCB'nin sosyal-emperyalist olarak nitelenmesinin daha yüksek sesle söylenmeye başlanması ve bu tezin dünya devrimci hareketinin bir kesimine de benimsettirilmesi, uluslararası alanda da olumsuzlukların ortaya çıkmasına yol açtı.

Benzer bir gelişme, SSCB'den dünya devrimci hareketine aksi yönden yansımaya başladı. Marksizm-Leninizmin temel ilkelerinden sapıldığı, "barış içinde birarada yaşama" revizyonist tezinin geliştirildiği ve bunun dünya devrimci hareketine de benimsettirilmeye çalışıldığı bir sürece de SSCB önderlik etmeye başladı. SSCB, Çin'i sosyal-emperyalistlikle suçlamasa da yöneltti̇ği ağır eleştiriler aradaki ayrılıkların derinleşmesini beraberinde getirdi.

Bu gelişmelerin bir sonucudur ki Çin, Vietnam'a karşı da müdahalede bulunmuş, aralarında çatışma meydana gelmiştir. Yine bu gelişmelerin bir sonucu olarak SSCB ile Çin birbirlerinin sınırına önemli bir askeri yığınağa da gitmişlerdir.

Bütün bu gelişmeler gözönüne getirildiğinde, Çin'le SSCB arasındaki ayrılığın hem karşılıklı olarak birbirlerinin durumunu ve hem de dünya devrimci hareketinin gelişimini olumsuz yönde etkileyen sonuçlar ortaya çıkardığı görülecektir. Her biri kendisini sosyalizmin merkezi olarak gösterip, kendilerinden kaynaklanan olumsuzlukları dünya devrimci hareketine de yansıtmışlardır.

1970'li yılların başlarında ve özellikle de sonlarına doğru Çin veya SSCB'yi merkez alarak, devrimci mücadele geliştirmeye çalışan birçok grubun ortaya çıktığı biliniyor. Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketleri de bu ayrılığı olduğu gibi yaşadı. Her ne kadar SSCB ve Çin kaynaklı olarak ortaya çıkan bir ayrılık olsa da, daha sonra bu ayrılığın genelde emperyalizm özeldeyse faşist Türk sömürgecileri tarafından, özellikle de sol hareketler içerisindeki ajanları vasıtasıyla kızıştırıldığı bugün açık olan bir gerçekliktir.

Böylesi bir ayrılığın en başta sosyalizmin gelişmesinin önünde bir engel olduğu da biliniyor. Devrimci hareketlerin Çin ve SSCB merkezine göre kendilerine açı belirleyen bir duruma gelmeleri de bu olumsuzluğun diğer bir yönü.

Bugün, böylesi bir kapsamda Çin-Sovyet yakınlaşmasını ele aldığımızda bundan sonraki adımlar sağlıklı olursa, kuşkusuz büyük yararı görülecektir. Çin ve SSCB'nin aralarındaki ayrılıkları gidermeleri, kendi ülkelerinde sosyalizmin uygulamalarını güçlendirip, bunu uluslararası devrimci hareketin daha da bütünleşmesine hizmet eder bir duruma getirmeleri, devrimci gelişmelerin yararına olacaktır.

SSCB ve Çin'in bugün yaşadığı gelişmelere baktığımızda bu yakınlaşmanın öneminin daha da arttığını görebilmek mümkün. Gerek SSCB ve gerekse de Çin içerde önemli sorunlarla karşı karşıyalar. Bu sorunlara sosyalizmin yaratıcı özelliğini temel alarak yaklaşmaları, çözümü de kolaylaştıracak, her iki ülkenin de sosyalizmin güçlü devletlerine dönüşmeleri olanaklı olacaktır. Ama bugün her iki ülkenin de sorunların çözümüne yaklaşımda önemli sağ hatalar içerisinde olduklarını görebiliyoruz.

SSCB açısından yaşanılan sürecin özelliğinin ne olduğunu daha önceki sayılarımızda ele aldık. Bu değerlendirmelerimiz, okurun bugün SSCB'deki gelişmeler hakkında önemli bir fikre kavuşması olanağını da beraberinde getirdi. Bu konu üzerinde, bu yazımızda daha fazla durmak istemiyoruz. Bundan ziyade Çin'de özellikle son dönemlerde yoğunlaşan öğrenci hareketleri ve bugünkü Çin yönetiminin buna karşı tutumuna kısaca da olsa değinmek istiyoruz.

Çin'de Mayıs ayı başından itibaren öğrenci gösterilerinde bir artış meydana geldi. Öğrenciler daha fazla demokrasi, rüşvetçiliğe ve yolsuzluğa karşı mücadele sloganıyla, Pekin'in en büyük meydanı Tienanmen Alanı'nda büyük gösteriler düzenlediler. Gösterilerin yanısıra 1800 öğrenci de açlık grevine başladı. Gösteriler, Gorbaçov'un Pekin'i ziyareti esnasında daha da genişledi. Çin'in diğer büyük kentlerinde de öğrenci gösterileri meydana geldi. Öğrenciler, işçilerin, köylülerin ve aydınların da destek olduğu görüldü.

Öğrenci hareketinin boyutlanması karşısında hükümet Pekin'de sıkıyönetim kararı aldı, ancak uygulayamadı. Birkaç kez askeri birlikler, şehir merkezine gelmek istemişse de yolları kalabalık halk grupları tarafından kesilmiş ve şehire girmeleri engellenmiştir. Askerler de kalabalığa karşı silah kullanmamıştır.

Öğrenciler, ayrıca yeni Başbakan Li Ping ile Deng Siao Ping'in de görevlerinden alınmalarını istiyor. Öğrencilerin istekleri kabul edilmemekle birlikte, geniş bir halk kesimini harekete geçirmeleri Çin'de de önemli gelişmelerin bir işareti olmaktadır. Sonuçlarının henüz hangi yönde gelişebileceği konusunda, şimdiden kesin bir şey söylenememekle birlikte, toplumun duyarsızlığını aşması önemli gelişmeleri de doğurabilecek işaretlerdir. Bu hareketler temelinde Çin'in giderek sağa kayan çizgisinin yeniden sosyalizme doğru gelişme göstermesi mümkün olur mu? Bu da yakında cevabını bulacak bir soru.

Ay sonuna doğru geldiğimizde öğrenci hareketi devam etmekle birlikte, ilk günlerdeki seviyesinde bir düşüş meydana geldi. Gösterilere katılımda sayısal olarak, azalma ortaya çıktı. Bu gelişmeyle birlikte eylemlerin sonuçlandırılacağı da söylenmeye başlandı.

Çin'in böylesine yoğun bir iç sorunu yaşadığı gözlemlenen bir husus. Çin bunu nasıl aşacak? Bu önümüzdeki günlerde ortaya çıkacak. Öğrencilerin isteklerini kabul edip, SSCB benzeri bir "Perestroika" ve "Glasnost" mu geliştirecek, Lin Ping ve Deng Siao Ping görevden ayrılacaklar mı? Bunlar şimdilik, kesin cevabı bilinmez olan sorular da olsa, yakında Çin'de de önemli iç gelişmelerin yaşanacağı mahakkak.

Sonuç olarak, SSCB ve Çin'in yakınlaşması, üzerine birkaç şey daha söylemek istiyoruz. Yazımızın başlangıcında da belirttiğimiz gibi, SSCB ve Çin uluslararası devrimci harekette de ayrılıkların bir nedeni oldular. Şimdi bu her iki ülkenin birbirine yakınlaşması, bu ayrılıkları zayıflatması bakımından olumludur.

SSCB ve Çin'in sosyalizm temelinde yakınlaşmalarını daha da güçlendirmeleri, her iki ülkenin, devrimci hareketlerin gelişmesi için elverişli ortamı geliştirmelerini de ortaya çıkarabilecektir. İlişkilerin bu temelde gelişip gelişmeyeceği önümüzdeki dönemde açıklığa kavuşacaktır. Yakınlaşmanın olumlu olduğu ve geliştirilmesi gerektiğini şimdiden söylenebilecek bir sonuç olarak belirtebiliriz.

NATO 40. YILINA SORUNLU GİRDİ

NATO ülkeleri arasında derin ayrılıklar olmasa da, çeşitli konular üzerinde uzlaşmaz (en azından şimdilik) yaklaşımların ortaya çıktığını görüyoruz. Son dönemlerde, Almanya'da konumlandırılmış olan Amerika'nın kısa menzilli nükleer füzelerini modernleştirme sorunu, yeni bir ayrılığın kaynağı oldu.

Almanya kendi ülkesine konumlandırılmış bulunan nükleer füzelerin modernleştirilmesi planına karşı çıkarken, ABD ve özellikle de İngiltere, modernleştirilmesini savunuyor. İttifakın diğer önemli bir üyesi olan Fransa ise her iki kesimi uzlaştıran bir formülle soruna yaklaştı.

Fransa Cumhurbaşkanı Mitterrand, ABD gezisi öncesinde yaptığı bir basın toplantısında öncelikle konvansiyonel silahlarda indirim yapma meselesinin ele alınmasını istedi. Mitterrand bu sorun ele alınmadan yeni nükleer silahlarda indirime gitmenin Batı ittifakının yararına olmadığını da söyledi. Mitterrand, ayrıca, Almanya'daki kısa menzilli nükleer füzelerin modernleştirilmesi sorununa da değinerek, bunların modernleştirilmesi sorununun 1992'den önce ele alınmasının gerekmediğini belirtti.

NATO'nun 40. yıldönümü nedeniyle Cumhurbaşkanları ve Başbakanların katılımıyla Brüksel'de yapılan toplantıya, NATO devletleri bu ayrılıkla geldiler. Almanya'nın tutumunda bir değişikliğe gitmemesi nedeniyle, toplantının yoğun tartışmalarla dolu olarak geçmesi beklenmekteydi.

ABD Devlet Başkanı George Bush, toplantı öncesinde İtalya'ya uğrayarak görüşmelerde bulundu. Buradaki görüşmelerden ve Beyaz Saray çevrelerinden yansıyan bilgilerde ABD'nin tutumunda bir yumuşama olacağı ifade edilmekteydi. Toplantı öncesindeki izlenimlerin doğruluğu NATO doruk toplantısında açığa çıktı.

Toplantı öncesindeki ayrılığı en azından şimdilik yumuşatmak için yeni formüller ortaya atıldı. Bu da beklenildiği gibi, toplantının yoğun tartışmalarla neticelenmesi sonucuna yol açmadı. ABD ve İngiltere'nin tutumunda yumuşama ortaya çıktı.

George Bush toplantıda yaptığı konuşmada ABD ve SSCB birliklerinin Avrupa'da konumlanmış olan güçlerinde indirime gitme önerisini getirdi. %20'lik bir indirimi öneren Bush, SSCB ve ABD birliklerinin sayısının 275.000'le sınırlandırılmasını istedi. Bu öneri de NATO ülkeleri arasındaki gerginliğin yumuşamasına yol açtı.

George Bush'un bu önerisi ardından, NATO devletleri silahsızlanma inisiyatifini SSCB'nin elinden aldıklarını, artık karşı öneri sırasının SSCB'de olduğunu açıkladılar. Gorbaçov'un sürekli bir şekilde yenilediği silahsızlanma önerileri karşısında Batının inisiyatifsizliği, bir hayli eleştiri konusu olmuştu. ABD'nin yaptığı bu öneri, SSCB'nin önerileri karşısında NATO ülkelerine nefes aldırma amacını da güdüyor. Bu nedenle bu öneri mevcut gerginliği yumuşatmada önemli bir tesir yarattı.

Her ne kadar şimdilik NATO ülkelerinin bu iç meselesi yumuşamış gibi görünse de, tümden ortadan kalkmadığı da açık olan bir durumdur. Bu sorunun her an yeniden gündemi işgal etmesi beklenmeli. SSCB ve genelde sosyalizm karşısında bütünlük içinde olduklarını göstermek amacıyla NATO ülkeleri böylesi bir yumuşamaya gitmişlerse de, bu yeni sorunların doğmayacağı anlamına gelmiyor.

Parti ile Cephe örgütlenmesi...

Baştarafı 14. sayfada

düşülmemelidir. Dolayısıyla cephe görevlerine ve birlik örgütlemelerine bürokratça yaklaşılmamalıdır. Parti ile cephe faaliyetlerinin yöntem ve biçimleri iyi uygulanmalıdır.

Parti öncüdür, Cephe örgütünün de örgütleyicisidir. Dolayısıyla her partili yurtsever yığınların çekim merkezi olmaktadır. İllegal örgütlenen, örgütlenmesi biribirine yakın ve içiçe olan Parti ve Cephe arasında ne disiplin ne de çalışma tarzı olarak Çin seddi bulunmayacaktır. Yine de ölçüler ve çalışma tarzları birbirinden ayrıdır. Fakat Parti ile Cephe örgütlenmesi arasında her ne kadar farklar olsa da, bu, aralarında kopukluk olduğu anlamına gelmez, aksine Parti faaliyetinin sonucu olarak Cephenin örgütlenmesi gündeme gelmektedir. Bundan dolayı da Cephe Partiye karşı sorumludur ve Partiyi korumak ve beslemekle yükümlüdür.

Daha kuruluşundan itibaren PKK'nin halkın çeşitli sınıf ve tabakalarını kendi etkisi altında geniş bir sempatizan kitle biçiminde yönetmesi sözkonusuydu. Cephe, PKK hareketinin bünyesinde tohum gibi mevcuttu. Dolayısıyla, PKK'nin kendi önderliğinde Cephenin ilanına gitmesi hem zorunluydu ve hem de kaçınamayacağı bir göreviydi. Diğer çeşitli yurtsever birikimlerin bunu tek başına göğüsleyememe durumları da, teoride ve pratikte gücünü kanıtlamış PKK gibi bir gücün buna önderlik etmesini zorunlu kılmaktaydı. Bu açıdan PKK'nin kendi etkisi altındaki kitle temelinde Cephe ilanına gitmesi, ve bunun giderek dalga dalga diğer kesimlere doğru yayılması doğru cephe anlayışının bir gereğidir.

Bilindiği gibi, ulusal kurtuluş mücadelesi kitle çalışmasıdır. Kitle ulusal kurtuluş mücadelesine zemin olan halk topluluğudur. Kitle tek bir sınıftan meydana gelen saf (sade) bir topluluk değildir. Tam tersine, kitle işçisi, köylüsü, küçük-burjuvazisi, aydını, kadınıyla Kürdistan yurtsever sınıf, tabaka ve kesimleridir.

Kitleye doğru yaklaşım, kitlenin siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel yapısını bilince çıkarmak ve bu esaslar üzerinde doğru tanımını yapmaktan geçer. Bu vesileyle toplumumuzu ele aldığımızda, sömürgeciler tarafından atomlarına kadar parçalanmış ve yüzyıllardan beridir sömürgeci egemenlik aygıtı altında yaşayan, ulusal ve sınıfsal bilinçten uzak, ulusal-toplumsal çıkarı yerine bireysel çıkarı sömürgecilik tarafından alabildiğine körüklenmiş, her türlü çelişki (bölgecilik, mezhepçilik, ailecilik, bireycilik vs.) ulusal birliğin önüne çıkarılmış ve sömürgecilik kendi emelleri doğrultusunda yaratılan çelişkilerden yararlanarak kendisine bağımlı bir toplum düzeyine getirmek için var olan işbirlikçi feodalleri ve aşiret ağalarını sonuna kadar kullanmıştır. Bunları gözönüne getirdiğimizde bizim kitleye nasıl ve hangi metodlarla yaklaşmamız gerektiği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Kitle işçidir, köylüdür, kadındır, gençliktir, aydındır, esnaftır vb. Her birisi de kendi içerisinde homojen değildir. Homojen olmaması ulusal ve toplumsal yapıdan kaynaklanıyor. Böylece çok farklı ve aynı zamanda geri ve sorunlarla yüklü, bilinç ve sosyal gerçeklikten uzak kitleyle karşılaşıyoruz. Bunun için kitleyi tanımak ve bütün yönleriyle bilince çıkarmak, bundan hareketle kitleye yaklaşmanın esaslarını tespit ederek bu esaslar doğrultusunda kitleye yaklaşmak en doğrusu olacaktır.

Bilindiği gibi, kitleye yaklaşımda darlık, tekdüzelik, sekter ve ağavari yaklaşımlar görülebilmektedir. Bunun sonucu olarak, kitleyi toparlama yerine dağıtma; birlik yerine parçalama gibi birçok olumsuz pratiğin yaşandığı hepimiz tarafından bilinmektedir. O halde, geçmiş olumsuz pratiğimizi dikkate alarak kitleye ulusal kurtuluş cephesi temelinde yaklaşmamız, eğitimden, propaganda ve ajitasyona varana kadar birçok yöntemi geliştirerek kitlenin derinliklerine inmemiz ve bu temelde sonuç almamız o zaman gündeme gelecektir. Kemal PİR yoldaşın *"Kişiyi ikna etmek için üç saatte ikna ediyorsak üç saat, üçyüz saatte ikna edilmesi gerekiyorsa üçyüz saat uğraştık"* belirlemesinden de anlaşıldığı gibi, kitleye yanaşırken, uzun vadeli devrimimizin çıkarlarını gözönünde bulundurarak ve esnekliği temel alarak yaklaşmamız, sabır ve olgunluğu sergilememiz gerekiyor. Cephe çalışmasını yürütürken, cephe çalışmasının özünün kitle çalışması olduğu gerçeğinden hareketle sınıf bakış açısını yitirmek, sağ-liberal bir pratik tutturmak yanlıştır. Cephede sınıfların varlığı gerçek olduğuna göre, sınıf eğilimleri ve dolayısıyla sınıf mücadelesi de olacaktır.

Kitlenin önüne konacak görev, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi içinde yer almak ve desteklemek olacaktır. Ancak yığınları bu duruma getirebilmek asıl devrimci yetenek ve ustalık isteyen bir sorumluluktur. Ne denli bilinçlenme olursa olsun, Türk sömürgeciliğiyle işbirlikçi-feodal komprador düzenin sorunlarla yüklü tuttuğu yığınlara doğru hitap etmek, yaklaşımda olgun ve esnek olmak, yığınları bu gerçek temelinde örgütlemek, bilinçlendirmek ve mücadeleye seferber etmek o denli inatçı olmayı gerektirir.

Bu mücadele bir taraftan kendi içerisinde çelişkilerle dolu olacak, diğer taraftan da çelişkiler olmasına rağmen baş düşmana veya baş çelişkiye karşı birlik olunacak ve mevcut diğer çelişkiler tali plana itilecektir. Elbetteki kitleleri mücadele saflarına çekerken içerisinde bulundukları duruma son derece dikkat etmek, aşiretsel, mezhepsel ve hatta sınıfsal özellik ve çıkarlarını da gözönünde bulundurarak bir yaklaşım sergilemek, bu durumu mücadele için ve siyasal birliği sağlamak için bir araç durumuna getirmek oldukça büyük önem ihtiva eden bir husustur.

Yaşanan geçmiş pratiğe bakıldığında, bu konuda Parti ölçüleriyle hareket edilmediği, yine nasıl ve hangi yöntemlerle yaklaşım gösterileceği konusunda pratik uygulamada adeta bir politikasızlığın yaşandığı ve bunun sonucunda da kitleyi kaçırtıcı bir pratiğin sergilendiğini belirtmek mümkündür. Bütün bunlar Cephe Birliklerinin örgütlendirilmesi için çalışmaların yoğunlaştırıldığı ve Cephe Kongresi'ne yüründüğü bu dönemde mutlaka giderilmesi gereken yetersizliklerdir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin zaferi buradan geçmektedir.

DÜZELTME:

15 Mayıs tarihli **Berxwedan**'da Newroz gecesi yapılan alanlardan birinin **Gronoble** olduğu belirtilmiştir. Doğrusu **Chambery** olacaktır.

Feyka-Kurdistan VI. Kongresi...

Baştarafı 9. sayfada

yıllık faaliyet raporu sunuldu. Feyka-Kurdistan'ın merkez raporu ve üye derneklerin faaliyet raporları sunulduktan sonra, raporlar üzerine tartışmaya geçildi. Tek tek değerlendirmeye tabi tutulan raporlar, delegelerin tartışmalara aktif katılımıyla birlikte oldukça canlı geçti. Kongre'nin en canlı ve yoğun katılımlı tartışmaları da bu gündem maddesinde gerçekleşti.

Merkezin ve üye dernek yönetimlerinin hazırladığı 1 yıllık faaliyet raporları, delegeler tarafından sıkı bir eleştiriye tabi tutuldu. Raporlardaki eksiklikler ve yetersiz kalınan noktalar üzerine dikkat çeken delegeler, yeni dönem çalışmalarına ışık tutacak birçok hususun açığa çıkarılmasını da sağladılar. Eksik, yetersiz ve hatalı yaklaşımları mahkum eden delegeler, doğru yaklaşımın gelişmesine yardımcı oldular.

Feyka-Kurdistan Merkezi ve üye derneklerin sundukları raporlar, faaliyetlerin bütün dallarını kapsıyordu. Bütün çalışmalar kapsamlı bir şekilde ele alınarak, faaliyetlerin düzeyi açığa çıkarıldı. Yapılan yoğun tartışmalar sonucu birçok hususta mutabakat sağlanarak, bu gündem maddesi sonuçlandırıldı.

Eleştiri ve özeleştiri gündem maddesinde de delegeler tek tek söz hakkı alarak eleştiri ve özeleştirilerini verdiler. Her delege üzerine yapılan değerlendirmelere diğer delegelerin katılımıyla bu gündem maddesi de güçlü bir şekilde işlendi.

Tek tek yapılan özeleştiri ve eleştirilerin tamamlanmasıyla birlikte, tüm delegelerin katılımıyla kararlılık sözü verildi. Kararlılık sözünde önümüzdeki pratik faaliyetlilik dönemi boyunca görevlerin layıkıyla yerine getirilmeye çalışılacağına dair, dağ ve zindan şehitleri ile direnişçilerine ve Kürdistan devriminin önderliğine bağlılık sözü verildi.

Kongre daha sonra komisyonların hazırlamış olduğu karar tasarılarını görüştü. Tek tek toplantının gündemine getirilen karar tasarıları, eksiklikleri tamamlanarak onaylandı. Feyka-Kurdistan'ın yeni yönetim kurulunun seçilmesiyle birlikte Kongre de sonuçlandırıldı.

Kongre'ye SVP, TKP(B), Kıbrıs Başkonsolosluğu, Kıbrıs-Kürdistanla Dayanışma Komitesi, Rote Hilfe, Kürdistanlı Öğrenciler Birliği-Bochum, YKWK, YXK, YRWK, YJWK, Avrupa DEV-GENÇ, Ekim Avrupa Sekretaryası, Kürt Halkının Dostları, Hunerkom, Avrupa'da Kürdistan Komiteleri mesajlarını sunarak, başarı dilediler.

KÜRT HALKININ DOSTLARI I. KONFERANSI TOPLANDI

Kürt Halkının Dostları adıyla Almanya'nın 17 değişik bölgesinde faaliyette bulunan Alman ilericilerinden oluşan komitelerin I. Konferansı 29-30 Nisan tarihleri arasında Bonn'da yapıldı.

Toplantıya 40 delege katıldı. 2 gün süren toplantıda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine destek olma ve Alman emperyalizminin saldırılarını teşhir etme görevleri tartışıldı. Tartışmalar sonucu önemli sonuçlara varıldı.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle dayanışma amacıyla çeşitli kararların alındığı toplantıya, Kıbrıs-Kürt Halkının Dostları Birliği'nden bir temsilci de izleyici olarak katıldı.

Toplantı sonucunda, 17 bölgede faaliyet yürüten Kürt Halkının Dostları arasında koordine ve ortak çalışmayı sağlamak için 11 kişiden oluşan bir koordinasyon komitesi oluşturuldu.

AVUSTURYA'DA YKWK ve YXK KURULDU

Viyana'da 30 Nisan'da YKWK, 16 Mayıs'ta da YXK'nin kuruluş konferansları toplandı. YKWK (Yekitiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan) ile YXK (Yekitiya Xortên Şoreşgêren Welatparêzên Kurdistan)'nin kuruluş konferanslarının toplanmasıyla, Avusturya'da da bu iki birliğin kuruluşu gerçekleştirilmiş oldu.

Toplantılarda, konferans öncesi yürütülen kuruluş çalışmaları değerlendirilerek, bu sürede ortaya çıkan eksiklik ve yetmezliklere dikkat çekildi. Yeni dönem çalışmaları açısından dersler çıkarılan hazırlık faaliyetlerinin değerlendirilmesiyle, pratiğe ışık tutacak sonuçlara ulaşıldı.

Konferanslarda YXK'nin yönetim kurulu seçimi de yapıldı. Yönetime seçilen delegelerin tek tek ve tüm toplantı üyelerinin toplu olarak içtikleri bağlılık andından sonra konferanslar sona erdirildi.

Kişilikte devrimci dönüşüm ve reformculuk...

Baştarafı 15. sayfada

konuşuyorsunuz, sözler veriyorsunuz, yani bir nevi, "iman getirdik" diyorsunuz. İman getirmek bizde bu söylenen hususların gereklerini tamı tamına pratikte temsil etmekle mümkündür. İslamiyette bile iman getirme, ancak günde beş vakit namazla pratikte kanıtlanırsa, geçerlilik kazanır. Başka bir yığın şartı daha vardır. Bizim, bilimsel sosyalist öğretiye bağlı yaşamamızın da herhalde böyle kendini günlük olarak disipline eden birçok doğru davranışı vardır. O doğru davranışları her gün yaşamadan, sosyalistlik iddiasında bulunulamaz. Bunun kanıtlanması, vatanseverlik ve özgürlük savaşımında savaşmak ve söylenenlere göre yaşamaktır. Bu konuda yenilenme, açımlanma diyorsunuz; yardım diyorsunuz, bundan daha büyük yardım olur mu? Ne kadar geri bir ortamdan gelirseniz gelin; bunları ne kadar yaşamış olursanız olun, benliğinizle buna katılmaktan başka bir seçeneğiniz olabilir mi? Aksi halde başka seçenek yine dinsel tabirle, "zındıklık" olur, mürtecilik olur. Bu bizim siyasi dilimizde oportünizmdir, provokatörlüktür ve özü başka sözü başka olmadır. Halk tabiriyle bu sahtekarlıktır. Devrimcilerin de bu tip sahtekarlıklarla uzaktan yakından ilgileri yoktur. O zaman devrimcinin onurunu, düşmanın biçimlenişini, yaşantısını tüm yönleriyle yaşamak, kendi kendinizle tutarlılığın vazgeçilmez koşuludur.

Tutarlı yaşayacağız ki, ideolojimize ve bunu uyguladığımız halka bağlılık anlamı olsun; tutarlılık tamamen yaşansın. Yaklaşımlarınızı bu temelde sonuçlandırmak gerekiyor. Doğru olan budur. Arzuladığınız değişmeyi sağlamak tamamen böyle yaşamakla mümkündür. Dolayısıyla o bireysel üslup ve önyargılar, iddialar sadece kişiyi geriletir. Bu tip öznelliklerden alabildiğine uzak durmak devrimci gelişme için gereklidir. Bizim bu değerlendirmelerimiz Parti tecrübemizin sonucudur. Sizler her zaman Parti tecrübesini esas alacağınıza göre, buna yüksek değer biçip, uygulama gücü vermelisiniz. Yüzyılların yanılgıları biz de Parti saflarında hortlatmamalıyız. Yaşamımız çok sınırlıdır, çok kısa süreler için mücadele ediyorsunuz. Bu kısa zaman içinde yaşamımızı eğer biz o büyük önyargılarımızla geçirmeye çalışırsak, bu ömre fazla gelişme sığdıramayız.

Bu yaşamı, en verimli değerlendirmenin yolu, onun en devrimci kılınmasıdır. Ve o da ancak böyle olur. Dikkat edilirse, bütün savaşımızın bir yönü de, yaşamı en devrimci kılma, bunun yol-yöntemlerini en iyi ortaya çıkarma, yönetim düzeyinde bunu en mümkün kılacak yönetim gücü düzeyine çıkarma olmuştur. Başka türlü yaşam verimli kılınamaz; dolayısıyla anlamlı kılınamaz. Yılları devirirken onlara zaferler sığdırılmalıdır. Hataları, yanılgıları, tıkanmaları aşmak en doğrusu değil midir? Yani, kutsal yaşamınıza zafer gerekçelerini sığdırmalısınız. Ne kadar yanılgılı olduğunuzu sıralamak yerine, yaşamınıza çok yüce bir kişilik, çok büyük doğrular, çok yerinde çabalar sığdırırsanız, büyüklüğünüz ortaya çıkar. Aksi halde demagojik bir yaklaşımla, kendi kendinizi anlamsız kılarsınız. Asla, böylelerinden olamayız.

Metelokên Kurdî

Bila hindik be, lê rindik be

ZİNDANDAN BAL DAMLALARI

—I—

Cezaevleri kültür ve sanatın yeşerdiği bellibaşlı alanlardan birisidir. Tüm dünyadan tecrit edilen; beyin ve yüreklerine zincir vurulmaya çalışılan insanlar, adeta buna inat kültür, sanat ve edebiyatın zengin ürünlerini yaratırlar dört duvar arasında. Kendilerinden gaspedilen tüm güzelliklerin özgürlüklerin ve hakların yerini bu kültür, sanat ve edebiyat ürünleriyle doldurmaya çalışırlar. Duyguların en çok yoğunlaştığı alanlar olarak cezaevleri bu üretkenlik için önemli koşullar yaratır.

Yaşama en anlamlı bağlılığın simgeleri olan devrimci tutuklular için bu gerçekler daha da geçerlidir. Onlar davalarına ve yarınlara duydukları inanç ve güvenle en acı durumlardan bile buruk bir tad almayı bilir; Hasan Hüseyin'in deyimiyle, "acıyı bal eylerler." Ve bu bal damlalarını şiire, öyküye, romana, fıkraya dönüştürürler. Ölümle burun buruna oldukları alanlarda bile yaratıcılığın en anlamlı örneklerini sunarlar bizlere.

Daha önceki sayılarımızda cezaevlerinde filizlenen kültürün örnekleri olarak şiirler ve resimler sunmuştuk. Bu sayımızda bu kültürün yeni bir türüne yer veriyoruz: Fıkralar... Evet, Diyarbakır zindanlarının koyu karanlığında dahi gülmeye, güldürmeye yer verebilmiş savaş esiri yoldaşlarımız. Vahşi düşmanın çağdışı uygulamalarından derledikleri kara mizah örneklerini, bizzat yaşadıkları birçok olayı fıkralara dönüştürmüşler. O fıkralar ki, zaman zaman insanın boğazına bir düğüm oluyor, zaman zaman kahkahalarla karışık derin düşüncelere sevkediyor...

Savaş esiri yoldaşlarımız, kendilerini bu fıkraları yazmaya götüren anlayışlarını şöyle dile getiriyorlar:

«Gülmek ve tüm güldürme konularını kapsayan yazı türlerinde; gülmenin çok farklı işlevleri vardır. Biz sadece bunun iki yanına kısaca değinelim; Bunlardan birincisi, Lunaçarskinin ***'Gülme eğlendirdiği kişiyi değil, kendisiyle eğlenilen kişiyi öldürür.'*** *tümcesinde ifadesini bulur. İkincisi ise; bedenin sağlığıyla direkt ilgilidir.* ***'Gülme sesini meydana getiren diyafram sarsılmasının aynı zamanda ciğerden basınçla çıkarılmış hava (yani oksijen) gürültüsü olduğunu belirtmek gerekir';*** *Spencer'e göre bu yeni bir* ***'emniyet subabıdır. Kanın oksitlenmesini azaltır, kanın oksitlenmesi azalınca beyindeki çeşitli süreçlerin etkinliği de azalır; böylece gülme, bu açıdan da kendine göre bir rahatlama aracıdır.'***

Bunun halk arasındaki ifadesi ise; ***'Gülmeyen insan, sağlıksız insandır.'*** *atasözünde anlam kazanır. Lenin'i ziyaret eden çok yetenekli bir Amerikan gazetecisi daha sonra bu görüşmesinin öyküsünü şöyle anlatır:* ***'Lenin'le konuştuğum zaman beni en çok şaşırtan şey onun durmadan gülmesi, alayla ve neşeyle gülmesi oldu. Merak ettim. Ülkesi açlık çeken (o zaman durum öyleydi) çevresi düşmanlarla sarılmış olan bu adam neden böyle gülüyordu? Anladım ki bu Marksçı bir kahkahadır, toplumsal yasaların kendisine üstünlük getireceğine inanmış bir adamın kahkasıdır, yetişkinler için çok açık olan olguların anlam ve önemini henüz anlayamamış çocuklara karşı yumuşak bir hoşgörüsü olan insanlara özgü bir kahkahadır."***

Şimdi sözü Diyarbakır'daki savaş esiri yoldaşlarımıza bırakıyor ve yaşadıkları olaylardan derledikleri fıkraların bazılarına yer veriyoruz.

Kawa çok eyi!

Mirza, Hakkariliydi. Tutsaklık günlerinin en acılı, en zor günlerini Diyabarkır Zindanı'nda geçirmişti. Devrimcilerle birlikte kalmaktan çok memnundu. Senelerce ziyaretçileri gelmemişti. Ama o hiçbir zorlukla karşılaşmamıştı. Bulunduğu koğuşlarda tutsaklarla birlikte yiyip, birlikte içiyorlardı. Mirza, işini bilen bir köylüydü. Onun da kendisine göre bir politikası vardı. Koğuştaki tüm siyasi hareketlerin sorumlularını, komün görevlilerini biliyordu. Bir gün Kawa'cıya yanaşır:

«Vellehi Kawa çok eyi.»

Ondan sonra uygun bir zamanı kollar, kendisine ne lazımsa hemen isterdi.

Bir başka gün TİKKO-Partizan'cılara yanaşır:

«Sılam ü aleyküm.»

«Aleyküm selam Mirza dayı. Gel otur.»

«Vellehi kardeş bu TİKKO çok eyi, ema mağnesi nedir bilmiyorum.»

Partizan'cılar başlarlardı TİKKO'nun amaçlarını açıklamaya. Ama Mirza pek anlamazdı. O yine de anlar gibi davranırdı. Yine sohbet koyulaşınca, o ihtiyacı olan şeyi isterdi. Bu sigara da olabilir, bir başka şey de.

Kış geliyordu. Mirza'nın bir kazağa ihtiyacı vardı. En iyi kazakların da PKK'lilerde olduğunu biliyordu. O tılsımlı sözcüğünü kaçıncı kez kullandığına bakmaksızın, PKK'lilerin komün görevlisine yanaşır:

«Vellehi PKK çok eyi» der demez; PKK'li uygun bir lisanla —Kürtçe—:

«Mirza dayı senin bu çok eyi politikası iflas etti. Ya başka bir şey bul ya da bundan vaz geç» deyince, Mirza utandı:

«Yoğğğ vellehi ez rast dıbejım. PKK en eyi. Yona çok baştır haaa!..»

Dışardakiler duymasın!

Musa, kendi halinde bir köylüydü. Köyünde çobanlık yapardı.İlçesi Derik'e bayramdan bayrama ya uğrar, ya uğramazdı. Sırtında abası, elinde çıkını, ne bulduysa yer geçinirdi.

Bir gün dağda koyunlarına konser verirken kavalıyla, onlarca asker etrafını çevirdi. "Terörist, Anarşist, Komünist"; Musa'nın anlamını bilmediği bir sürü 'ist'leri sordular. Musa, sorulan hiçbir soruyu anlamamıştı. Yediği dayaklara, gördüğü işkencelere de bir anlam veremiyordu.

Aylardan sonra Musa'yı Diyarbakır I No'lu askeri cezaevine getirdiler. Devrimciler, Musa'yı yıkayıp baştan aşağı donattılar. Yaralarını sarıp karnını doyurdular. Musa hayatından memnundu. «Allah devletimize zeval vermesin. Devlet babadır. Hem döver hem sever.» diyordu. Musa, üç öğün yemeğini yiyor, filtreli sigarasını içiyordu. Kızıltepeli Salih hemşerisiydi. Sık sık onunla sohbet eder, gezerdi. Musa, Salih'e bir filitreli uzatıp ikram etti. Salih:

«Sağol. Ben Bafra içiyorum.»

«Olsun. Sen bundan iç. Hem hastasın! Allah devletimizden razı olsun, bol bol veriyor.»

Musa bunu söyleyince, Salih ona dik dik baktı:

«Sana hangi devlet veriyor bu sigarayı Musa?»

«Hangisi olacak! Niye, kaç devlet var?»

«Yavu kardeşim, benim bildiğim devletse sana bunları vermez.»

«Bana verir. Devlet babadır, hem döver hem sever.»

«Sen kafayı oynatmışsın!...»

«Ben kafayı oynatmadım. İstersen söyleyeyim sana da versin.»

«Söyle lan söyle. Bakalım senin devletin nasıl filitreli veriyormuş!»

Musa bir çırpıda gidip koğuştan Refik'i buldu. Salih'i göstererek, ona da filtreli vermesini söyledi. Refik, tamam dercesine kafasını salladı. Musa Salih'in olduğu yere geldi. Salih durumu anlamıştı.

Musa:

«Tamam, bundan sonra sana da filtreli verecekler.»

Salih:

«Sen buradaki düzeni bilmiyorsun Musa!...»

«Nasıl bilmiyorum?»

Salih gülerek:

«Bak sana anlatayım; bu sigarayı devlet değil, Apocular veriyor.»

«Şaka yapıyorsun.»

«Valla şaka yapmıyorum. Devlet sadece o gresyağlı karavana ile içi kum dolu ekmeği veriyor. Geri kalanın hepsini Apocular veriyor.»

Musa, afalladı:

«Demeee!.. Demek bu üstümdeki elbiseler de onların!»

«Tabii ya ne sandın. Yoksa bunları da mı devletin verdi sanıyordun!»

«He vella. Demek, cacık, sılete, tehin helvası hepsi onların haaa?»

«Tabii onların. Aynı zamanda bizlerindir.»

Musa, Salih'e daha da yaklaşarak, sanki çok önemli sırlar verecekmişçesine:

«Sana bir şey diyeceğim. Ama sakın kimse duymasın. Vellahi dışardakiler duyarsa hepsi buraya gelirler!»

Ne yapayım Türküm diyene!

12 Eylül'den sonra Diyarbakır zindanına düşen herkes, milliyeti ve devleti ne olursa olsun; And, İstiklal Marşı ve Gençliğe Hitabe'yi bilmek zorundaydı. Bunun bir Kürt, Arap, Fransız veya İngiliz olması da bir anlam ifade etmezdi.

Hüseyin Urfa'nın bir köyündendi. Okuma-yazması yoktu. Onun için de bu kural geçerliydi. Bir hafta içinde ancak andı öğrenebilmişti. Gardiyan onu görünce hemen tanıdı.

«Gel bakalım sen! Oku andımızı!..»

«Okurem kümtanım. Adımız!»

«Hop hopp olmadı. Adımız değil, andımız.»

«Ben böyle bilirem kümtanım.»

«Oku ulan, bildiğin gibi oku!»

«Adımız, Türkem, doğriyem, çalışkanem, yesak, böyökleri saymağ, köçikleri korimağ...»

O güzel Urfalıcasıyla devam etti. En sonunda,

«Ne yapayım türkem diyene!..»

Gardiyan katıla katıla gülmeye başladı. Tutsaklar da bunu fırsat bilerek güldüler. Ama gardiyan birden kendisine geldi:

«Kesin gülmeyi ulannnn!... Aç sen de elini, Türk nasılmış sana göstereyim!»

Oğlim sen nasıldir?

Yaşamın işkenceye dönüştürüldüğü bir yerde her şeyde işkencenin derin izlerini görmek mümkün. Bunlardan biri de görüş işkencesiydi. Hele gelen ziyaretçin Türkçe bilmiyorsa, bu daha da trajikleşir. Oysa görüş kabinlerine girmeden önce, kapının en üstünde büyükçe, "Türkçe konuş çok konuş" levhası asılıydı. Öz be öz Türk de olsan hiçbir farkı olmaz. Çünkü, tutsağın görüşeceği, konuşacağı kim olursa olsun, beş cümleyi geçmezdi konuşacakları. Bunlar da gardiyan tarafından belirlenmişti. İşte bir görüş ve işte bir ana-oğul..

İçerde Halûk, bir Türk'ten daha iyi Türkçe konuşabilir. Anası, Asuman ise tam tersine tek kelime Türkçe bilmez. Görüş listesi okunduğunda, içinden «Allah vere de yine o deli anam olmasa» dedi Halûk. Ama korktuğu başına gelmişti. Görüşçüsü annesi Asuman'dı. Bir tek nasıldır kelimesini öğrenmişti. Ama Halûk'u bulana kadar o kelimeyi de söylemeye zamanı olmazdı.

Halûk, her türlü emir komutu yerine getirerek, kabinde, sırtı dönük beklemeye başladı. Ziyaretçiler içeri girince büyük bir hengame koptu. Sanki yıllardır birileri suyu zapt etmişti. Anasınının sesi kulaklarını çınlatıyordu.

«Halûk Feykeya... Halûk Feykeya...»

Halûk esas duruşta bekliyordu. Anası nasıl olmuşsa, hemen onu bulmuş ve hemde Türkçesini ilerletmişti.

«Oğlim Halük Feykeya sen nasıldir?»

Halûk'un gözleri doldu. Neredeyse ağlayacaktı. Ama bu da yasaktı. Yutkundu. Kendisini toparladı:

«İyiyim ana iyiyim. Sen nasılsın?»

«Oğlim Halük Feykeya, sen nasıldir?»

Çocuklar gibi tel örgülere, görüş tellerine yapışmış bir şekilde hep aynı şeyi tekrar ediyordu:

«Oğlim Halük Feykeya, sen nasıldır? Oğlum Halük Feykeya, sen nasıldir?»

Kürdistan'ı göster!..

Ferit Çolak, mahkemelerde PKK sempatizanıyım, diyordu. Kendince düşüncesini savunuyordu. Teorik ve siyasi durumu da fena değildi. Koğuşunda kendisine işkence yapan mahkemede de kendisinin başında inzibat olarak dikilince, korkudan konuşacaklarını da unutuyordu. Çünkü konuşacağı her kelime başına dayak yiyecekti. Sorgu aşamasında PKK ve Kürdistan kelimelerini kullanmamaya özen göstermişti. Gardiyan da bir şey anlamamış, o gün dayak yemekten kurtulmuştu. Yine aynı yöntemle ifadesini verip, itirafçıya karşı konuşuyordu. Ancak Kürdistan, yerine habire ülkeniz, diyordu. Bu hakimin dikkatini çekti:

«Deminden beri ülkemiz.. ülkemiz, diyorsun bozuk plak gibi. Bu senin ülken neresidir. Açık söyle?»

Ferit durdu, düşündü. Kürdistan kelimesi dilinin ucundaydı. Korkmasaydı, haykıracaktı. Dağları bekleyen korku bir gardiyan olup başında duruyordu.

«Haydi göster şu ülkeni!»

Birden bire ağzından dökülüverdi:

«Kürdistan'dır.»

«Hahh şöyle. Ne deminden beri ülkemiz diyorsun! Peki nerede Kürdistan?»

Yine korktu... yine gardiyana baktı. Ellerini dizlerine vurdu. Bu olmayınca ayağını yere vurdu, vurdu... kan-ter içinde kalıncaya kadar yere vurdu, vurdu.

LI ŞIRNEX Û DIHÊ ŞER DIJWAR BÛ

LI ÇIYAYÊN CUDÎ, GABAR, ÇIRAV Û HEREKOLÊ ŞER DIDOME

Destpêk di rûpela dawî de

Lê bilî hêzên dijmin ên ku li êrdimê hatine bi cih kirin, şerê me yê rizgariya netewî, li Şirnexê ji pêşveçûneke pêwîst şanî kir. Dijmin, hemû cureyên şerê taybetî li Şirnexê bi kar anî. Dijmin her babêt azine bikaranî, ku di tûrikê wî de hebûn. Şerê taybetî gihand tixûbên herî dawitir. Di bihara sala 1989'ê de, mîna li teviya Kurdistanê dijminê faşîst li Şirnexê jî amadekariyên xwe lezand. Ji bo avakirina çeper û diwaran li pêşiya Hilpişkîna Bihara 1989'ê, dijmin li Şirnexê serî da tedbîr û azineyên ji her rengî.

Bi destpêka Hilpişkîna Bihara 1989'ê, şerê me yê rizgariya netewî li derdorên Şirnexê berfireh bû û hemû kefaretên dijmin ji di avê de çûn. Piştî ku pêşmergeyên ARGK şer li Şirnexê dijwar kirin û livbaziyên xwe berfireh kirin, hemû azineyên dijmin ji rast û rast iflas kirin.

Êrîşa çûyî ser Saziyên Derxistina Komirî li Şirnexê, xwe-gihandina 20 xortan nava rêzên ARGK û piştî saetekê êrîşa çûyî ser navenda bajarê Şirnexê û bêhtirî sê saetan mayina bajêr di bin kontrola hêzên ARGK de, şanî dikin ku têkoşîna me li Şirnexê gihaye kijan gehînekê. Ev gişt ispatên zelal in, ji bo pêşveçûn û serdestiya pêşmergeyên ARGK. Bilî hemû tedbîrên dijmin, livbaziyên ref bi ref li Şirnexê pêkhatin. Weke agahiyên gihane me yên pêşemîn, eşkere dibe ku hin di destpêkê de, li Şirnexê 20 şerbaz hatine kuştin û 35 şerbazên dijmin jî xedar birindar ketine. Ev bûyer, şanî dikin, ku hêzên me yên rizgariya netewî pêşveçûnên gelek mezin û pêwîst birêvebirine û xwe dane pêş.

Yekitiyên ARGK, êrişên çûyin ser Saziyên Derxistina Komirî û navenda bajarê Şirnexê, bê hundabûn û lêdan xwarin, bi ser xistin. Paşê xwe kişandin baregehên xwe. Li ser riya xwe çûn gundê Yogurtçular navçeya Şirnexê jî. Heşt xortên Kurd tevlî hêzên xwe kirin û bi şêweyeke saxlem xwe gihandin baregehên xwe.

Di rojên dûv re de, li Şirnexê livbaziyên nuh ên rêz bi rêz hatin pêkanin. Çarçîva livbaziyên pêkhatin gelek mezin bû, herweha hinde şer ji derketin, ku domaneke dirêj berdewam kirin. Tevlî van pêşveçûnên tund, têkoşîna me ji xwe ji wan tixûbên livbazî û şerên yekrû derbas kir û gihand wan şer û pozberiyan ku roj bi roj şer di dirêjahiya rojan de berdewam bike. Bi vî awahî şerê me giha gehînekê şerê gerîlla yê berfireh û rastîni û taybetiyên şerekî bi vî rengî.

Piştî van êrişên me li jorê nimandî, li kendalên Çiyayê Cudî derdorên gundî Cevizdûzû, yekitiyeke dijmin a operasyonan kete dafeke pêşmergeyên ARGK. Dagirker hejmara kuştiyên xwe pênc şanî kirin. Lê şêweya pêkanina dafê, şanî me dike, ku hejmara kuştî û birîndarên ji dijmin gelek bilindtir e.

Pêşmergeyên ARGK, li Çiyayên Cudî, Herekol, Gabar û Çiravê bi şêweyeke berdewamî şerê xwe li hemberê hêzên dijmin berdewam kirin û bi vê şêweyê ji hejmara kuştî û birîndarên dijmin mezintir kirin. Pêşmergeyên ARGK, di domana van şerên dijwar de, herweha hinde livbazî li dijî sixur, guhbel û gilîkaran ji bikaranîn û hin jî bikartînin. Yekitiyên ARGK, bi livbaziya xwe ya li dijî guhbel Îsmail Kuran di navenda bajarê Şirnexê de, carek din şanî kirin, ku tu caran destûr ji bo jiyana cerdevaniyê nayê dayin. Livbazî li dijî xaniyê vî sixurî pêkhat û zirarên mezin gihan welatfiroşî.

Li ser riya gundê Topkoyû û Şirnexê ji livbaziyek pêkhat. Di vê livbaziyê de şeş traktor hatin şewitandin ku tiştên xwarinê ji bo artêşa dagirkeran dibiran.

Pêşmergeyên ARGK, herweha dest ji danin li ser hinde xwarinên ku di traktoran de bûn.

Ev şeş traktor ji depoya êzingan dihatin û diçûn gundê Ballikaya, ku li wir yekitiyeke artêşa dagirkeran bi cih bûye. Bi xwarina ji bo şerbazên dijmin hatibûn bar kirin. Hêzên ARGK li nêzîkî gundê Tepekoyû traktoran rawestandin. Pêşmergeyên ARGK pêşî ajotkarên troktoran tevlî xwe kirin û paşê hemû tiştên ku nedikarin tevlî xwe bibin, tevlî traktoran dan ber agirî. Ev traktor ên dewleta dagirkeran bûn.

Roja 27'ê Gulanê êrişeke duwemîn çû ser Saziyên Derxistina Komirî li Şirnexê. Êriş çû ser otobûsa servîsê ya ocaxên komirî. Di vê livbaziyê de jî, sê kes xedar hatin birindar kirin.

Di encama livbaziya ku berî niha li dijî saziyên Derxistina Komirî hatibû pekanin de, lêdaneke mezin li dijmin hatibû xistin. Polîtîkaya kedxwariya kehniyên me yên aborî ya dijmin, birînên kûr girtibû. Nexasim dagirker, ji ber ku nema dikarin ocaxên komirî biparêzên, biryara girtina van ocaxan niha dane û vê biryara xwe ji bi eşkeretî dan xweya kirin. Bi livbaziya vê dawiyê pêkhati, polîtîkaya dijmin a kedxwarî û mejokdariyê çêtir hat jar kirin û melisandin.

Jî alîkî gava li êrdima Şirnexê şerê berfireh berdewam dike, ji aliyê din ji livbaziyên li dijî parêzkarên gundan, cehşan, welatfiroş û sixuran li Şirnexê xwe dilezinin. Ev livbazî di rewşekê de biserdikevin, ku li Çiyayê Cudî şerekî dijwar li dijî hêzên dijmin bilind dibe. Ev jî gehîneka bilind a têkoşîna me û insiyatîfa livbaziyên me didin xweya kirin.

Herçiqasî niha dijmin bi deh hezaran şerbazên xwe li Çiyayê Cudî kom kiriye û derdor bi navingên leşkerî dagirtiye jî, livbaziyên pêşmergeyên ARGK bê rawestan û bi lez berdewam dikin.

Şeva 29'ê Gulanê pêşmergeyên ARGK êrişek birin ser gundê Anilmiş, ku li kendalên Çiyayê Cudî dimîne. Li vî gundî sê bêbext û welatfiroş, ku sixurî bo dijmin dikiran, bi mirinê hatin ceza kirin.

Di domana vê êrişe de pêşmergeyên ARGK tevlî gundiyan civîneke mezin jî çêkirin. Heşt ciwanên gund jî girtin nava rêzên xwe, ji van dido keç in. Bi xwe-gihandina van şervanên nuh nava rêzên ARGK, herweha hejmara yekitiya ARGK ji zêdetir bû.

LI DIHÊ ŞERÊN TUND Û DIJWAR

Derdoreke din, ku şerê me yê rizgariya netewî li wir berfireh bûye, navçeya Dihê ye. Di van rojên dawiyê de şerê me yê rizgariya netewî li Dihê hilpişkin û pêşveçûneke mezin şanî kir. Di encama livbaziyên tund û berfireh de, şerê me li vê derdorê jî xwe gihand gehînekên xwe yên banî û xwe quliband şerên, ku roj bi roj di dijwarî pêktên û demeke dirêj berdewam dikin.

Di dawiya meha Gulanê de, li kêleka Çiyayên Gabar û Çiravê, li Çiyayê Şêx Emer jî şerekî gelek mezin çêbû. Ev şer bû bingehek, ku têkoşîna me ya rizgariya netewî li Dihê pêşveçûneke mezin şanî bike û xwe bigihîne gehîneka şerekî gerîlla yê berfireh.

Di encama şerê li Çiyayê Şêx Emer de, ku bi saetan doma, hêzên dijmin lêdanên mezin girtin. Şer, serê beyanê dora saet heftan destpêkir û bi şêweyeke şerekî gelek dijwar heya êvarî doma. Piştî ku tarî dakete erdê, grafîka tirs û bizdanê ya hêzên dagirkeran bilind bû û ketin nava rewşekî, ku êdî nekaribin şerê xwe bidomînin.

Hêzên ARGK jî vê rewşa dijmin û tariya şevê delîv ji xwe re girtin û serî dan manevreyeke nuh, da xwe ji bo şerên nuh amade bikin. Di şevê de şer disa destpêkir û heya beyanê berdewam kir. Gelek kuştî û birîndarên ji hêzên dijmin çêbûn. Dijmin lêdanên mezin girt. Her di vî şerî de, çar têkoşerên keleş ên ARGK jî şehîd ketin.

Di rojên paşê de, şerê li Dihê bi dijwarî berdewam kir. Sixurek li pêl mayineke ARGK kir û di encama peqîna mayinê de mir. Li gundê Toptepe ji hêzên ARGK, du sixurên welatfiroş bi mirinê ceza kirin.

ŞERÊN LI ŞEMZÎNAN BÊ RAWESTAN DIDOMIN

Derdoreke din, ku şer li wir dijwar û befireh dibe, êrdima Şemzînanê ye. Şemzînan, ji gelek aliyan ve ji bo rizgarkirina herêma Botanê û bi dest ve anîna serxwebûna Kurdistanê, ristên pêwîst dileyize û xwediyê rewşekî taybetî ye.

Şerê me yê rizgariya netewî ku li derdorên Şemzînanê jî tund û berfireh dibe, lêdanên mezin û giran li dijmin dixe. Di encama vî şerî de dijmin giha rewşekê, ku li gelek derdoran êdî nekaribe xwe bitevgirîne û bilivîne. Bireki mezin jî çiyayên li Şemzînanê şev û rojan ketine bin kotrola hêzên ARGK. Waliyê êrdimê Hayri Kozakçioxlu bi xwe jî, neçar ma, ku vê rastiyê bîne zimên û bipejirîne.

Bi destpêka Hilpişkîna Bihara 1989'ê, têkoşîna me ya rizgariya netewî li Şemzînanê xwe gihand gehînekên şerekî herî berfireh. Li çiyayên nêzîkî navenda Şemzînan şerên mezin di navbera hêzên ARGK û hêzên dijmin de çêbûn, ku bê rawestan bi rojan berdewam kirin. Şerên rêz bi rêz xwe şanî kirin.

Şer bi roj destpêkir û bê birrîn berdewam kir. Car-caran şer xwe gihand gelek derdorên çiyê û di dirêjahiya şevê de jî nesekinî. Di rojên dûv re de, şer berdewam kirin û ranewestin. Şer roja 26'ê Gulanê destpêkir û hin jî didome. Gava rojnameya me kete çapê, salox digihan me ku şer dijwartir dibe û belavî gelek derdorên Şemzînanê bûye.

Dagirker, ji bo rawestandina binketina xwe, destpêkirin ku hêzên leşkerî yên mezin bigihînin Şemzînanê. Bi desteka helîkopteran, hêzekî mezin ê leşkerî li derdorên Şemzînanê kom kirin. Lê disa jî heya niha nekarine rewşa şer bizivirînin aliyê xwe û rewşa xwe baştir bikin. Di şer de hêzên artêşa dagirkeran kêlî bi kêlî lêdanên mezintir digire û hejmara kuştiyên dijmin zêdetir dibe.

Şerê li Şemzînanê weke me gotî berdewam e. Nola salox û agahiyên gihane rojnameya me yên ku ji Şemzînan pêşemîn car hatin, eşkere dibe, ku bi dehan serleşker, şerbaz û endamên dijmin hatinê kuştin û hevqasî jî birîndar ketine. Herçiqasî dijmin ji aliyên hejmarî û teknîkî serdesttire jî, hêzên ARGK şerekî çalak û jêhatî bilind dikin. Lê mixabim di van şeran de, heft têkoşerên ARGK ên hogir û gernas jî şehîd ketin.

LI ZERENÎK ÊRDIMA DÊRSIMÊ LÊDANA BIHARÊ LI DIJMIN KET

Bi destpêka domana biharê, şerê me yê rizgariya netewî jî li derdorên Zerenîkê dest bi pêşveçûneke tund û befireh kir. Livbaziyên domana biharê, bi livbaziyên li dijî hevxebatkar û sixurên dijmin destpêkirin û bi livbaziyên rêz bi rêz ên li dijî hêzên artêşa faşîst û polîsan berdewam dikin.

Li nêzîkî gundên Atlica, Doludibek û Garipuşaxî, li çiyayên derdorên Zerenîkê, pêşmergeyên ARGK dafek danin pêşiya yekitiyên hêzên taybetî yên dijmin. Hêzên dijmin ketin dafa pêşmergeyên ARGK. Pêşmergeyên ARGK, hêzên dijmin xistin bin reşandineke berik û gulleyan a dijwar û nehiştin ku hêzên dijmin jî bi binî bikaribin xwe bitevgirînin. Jî hêza dijmin a taybetî çar polîs hatin kuştin û piraniya yên mayin jî xedar birîndar ketin. Cemsa hêza taybetî jî, bi tevayî hat şewitandin.

Li Zerenîkê livbaziyeke duwemîn jî pêkhat. Pêşmergeyên ARGK êrîşek birin ser karakoleke dijmin. Karakola hêzên artêşa dagirkeran rastî reşandineke dijwar bû. Di encama êrîşa çûyî ser karakolê de jî, gelek şerbazên dijmin hatin kuştin an jî birîndar ketin.

Lêdanên demsala biharê ku bi şêweyeke lez û bez di serê dijmin de peqin, bi hinde şêweyên din û livbiziyan cure-cure berdewam kirin. Bi mirinê ceza kirina sixur û welatfiroşekî, ev pêşveçûn xwe bêhtir lezand.

Lêdanên ku di mehên bihare de li Zerenikê li dijmin ketin, bûn bingehek ji bo têkoşîna me ya rizgariya netewî û rê ji bo pêşveçûneke û hilpeşkineke mezin li Dêrsimê vekirin. Ji ber ku li derdorên Zerenîkê jî livbaziyên me xwe tund kirine, mîna li êrdimên din li vir jî bingeheke rind derketiye holê, da girsên gel alîkariya xwe bigihînin têkoşîna me ya rizgariya netewî. Bi vî awahî têkoşîna me dest bi pêşveçûneke mezin kiriye û gelek mirov bi lez xwe digihînin hêzên şoreşê û gelê me jî alîkariyên xwe pêşkêşî pêşmergeyan dike.

LI ELBÎSTAN Û PAZARCIKÊ DU AJAN BI MIRINÊ HATIN CEZA KIRIN

Li Elbistan û Pazarcikê, du welatfiroşên ku ji demeke dirêj e sixurî bo dijmin dikiran bi mirinê hatin ceza kirin.

Ev herdu guhbel û sixur, berî cuntaya faşîst a 12'ê Êlûnê jî giliya şoreşgeran dikiran û bûbûn sedema girtin û kuştina gelek şoreşgeran. Piştî 12'ê Êlûnê jî ev herdu sixur xebatên xwe yên gilîkariyê berdewam kirin û di demê de bûbûn harên devbixwîn. Bi vî awahî gunehkariyên gelek mezin li dijî gelê me bi rê ve biribûn û dibiran.

Piştî ku têkoşîna me ya rizgariya netewî dest avêt vê êrdimê jî, rewşa van herdu ajanan zelaltir bû û hejmara gunehên wan jî zêdetir bû. Ji ber vê yekê bersiva gunehên xwe û karên xwe yên gemar girtin. Navê sixurê li Elbistanê Îbrahim û navê sixurê li Pazarcikê jî Yusuf Dîlek bû. Yusuf Dîlek keyê gundê Dih Ciwê (Çîçekalan) yê kevin bû. Ev herdu sixur di dawiyê de bi

→

←

mirinê hatin ceza kirin.

Pêkhatina livbaziyên Hilpişkîna Bihara 1989'ê li derdorên Elbistan û Pazarcikê ji, şanî me dike, ku li van herdu derdoran ji têkoşîna me bi şêweyeke pêwîst pêş ve çûye.

Dagirkerên Tirk ên faşîst, da têkoşîna me li bajarên bi Tirkiyê re tixûbên wan hene pêş ve neçe, li kêleka tedbîrên leşkerî, serî dan tedbîrên din ên rêz bi rêz ji. Berî her tiştî dagirker, xortên van bajaran ajotin metropolên Ewrupa. Bi hezaran ciwanên me ji Kurdistanê derxistin û di van bajaran de hejmara ciwanan gelek kêm kirin. Dagirkerên Tirk ên faşîst, bi vî awahî dixwestin ku rawestînin, têkoşîna me ya rizgariya netewî li van derdoran bingeh bigire.

Pêşveketina livbaziyan li dijî ajanan li van derdoran, bûn destpêkeke nuh da livbaziyên me xwe belavî hemû enîşkên welatê me bikin. Herweha ev livbazî lêdanên mezin in, ku li politikaya dijmin a ji bo koçber û ji cih hilkirinê, ketine. Gava ku têkoşîna me li van derdoran çêtir pêşvebikeve û berfireh bibe, xortên Kurd ji wê bêhtir xwe nêzîkî çeka rizgariya netewî bikin û wê politîkaya koçberkirinê ya dijmin di avê de bibin. Ji ber vê yekê jî, livbaziyên me yên ku li van derdoran pêkhatine, xwediyê pêwîstiyeke gelek mezin in.

Têkoşîna me, ku li van derdoran roj bi roj bingeheke xurt ji xwe re ava dike, wê pêşveçûnên dorfireh ji bi rê ve bibe û wê xwe bilezîne.

LI GUNDÊ GOKTEPE NAVÇEYA PAZARCIKÊ ŞEREK DERKET

Têkoşîna me ya berxwedana çekdarî, ku li derdorên Pazarcikê pêş ve dikeve, ber bi hedefên nuh ve dileze û livbaziyên nuh bi rê ve dikevin.

Pêşmergeyên ARGK, xwestin li gundê Goktepe livbaziyek li dijî keyê gund ku ajanî bo dijmin dike û parêzkarên gundan bikarbînin. Şer, di navbera pêşmergeyên ARGK û parêzkarên gundan de derket. Piştî ku hêzên leşkerî yên dagirkeran ji hatin cihê şer, şer demeke din jî berdewam kir. Pêşmergeyên ARGK xwe ji cihê şer paş ve kişandin. Heya niha hin diyar nebûye, ka kuştî an birîndar ji parêzkarên gundan û hêzên leşkerî yên dijmin hene an ne.

LI BELKISÊ (NÎZÎP) ÊRDIMA DÎLUKÊ LIVBAZIYEK PÊKHAT

Bajarê Belkisê, navendek ji wan navendên gelek pêwîst e, ku çîna karkerên Kurdistanê li wir xurt e. Belkis, navendeke ji bo çîna karkerên Kurdistanê. Niha têkoşîna me ya rizgariya netewî li Belkisê ji giha tevger û bizaveke xurt û bi lez. Li Belkisê gelek karkerên Kurd hene. Berî 12'ê Eelûnê ji, têkoşîna me ya din pêşengiya Partiya me PKK de, pêşveçûnên mezin şanî kirîbû û Belkis bûbû navendekî gelek pêwîst ji bo têkoşîna me.

Piştî derbeya faşîst a 12'ê Êlûnê, têkoşîna me ya rizgariya netewî gelek caran dest avêtiye vê derdorê jî û xebatên mezin birêvebiriye jî bo jî nuh ve xwe komkirinê. Bi vê armancê hinde xebatên befireh hatine kirin. Berî Hilpişkîna me ya Bihara 1989'ê, têkoşîna me ya rizgariya netewî hinde pêşveçûnên pêwîst bi destê xwe ve anî.

Di encama van xebatan de, di navenda bajêr de û li gundan, têkoşîna me xwe di nava rêzên karkeran, gundiyan û ciwanan de berfireh kir û hejmareke mezin ji dilxwaz û piştgirtan derkete holê. Ji ber van pêşveçûnan, dijminê faşîst ji kefaratên xwe yên dij-şoreşgerî lezand û hevxebatkar û sixurên xwe livand.

Li hemberê van xebat û êrişên dijmin, ku dixwestin têkoşîna me li vê derdorê bingeh negire û berfireh nebe, hêzên ARGK ji livbaziyên xwe lezandin. Pêşmergeyên ARGK êrişek birin ser komeka ji faşîstên devbixwîn û gilîkaran, ku di navenda bajêr de xwe bi cih kiribûn. Bi vê livbaziya li Belkisê, lêdaneke mezin li leyistokên dijmin ket û pilanên dijmin hin di destpêkê de hatin hilweşandin.

Di nava wan de keyê gundê (taxa) Belkisê ji, sê kes hatin kuştin, heft kes ji di vê livbaziyê de birîndar ketin. Ev kesên bûn hedefa livbaziya me, berî cuntaya faşîst a 12'ê Êlûnê li hemberê têkoşîna me suc birêvebiribûn. Ji ber vê yekê ji, ceza kirina van sixuran posîdeyên mezin li ser girsên gel belav kir.

Bili hemû xebatên dijmin ên ji bo rawestandina têkoşîna me, berxwedana me ya çekdarî ku roja 15'ê Tebaxê sala 1984'ê destpêkiribû, bi livbaziyên xurt niha xwe gihand derdorên mîna Belkis, Pazarcik û Elbistanê ji, ku li ser tixûbên Tirkiyê diminin. Ev ji şanî me dike, ku têkoşîna me li hemû derdorên welêt berfireh dibe. Dîsa derdikeve holê, ku agirê berxwedanê yê ku têkoşîna me dadaye, bê ku tu caran vemire, xwe bilind û geştir dike.

BÊHTIR KES XWE DIGIHÎNIN ARGK

CERDEVANÎ DIHILWEŞE

Perçebûna xelekên cerdevaniyê, ku dagirkeriya Tirkan li hemberê têkoşîna me ava dikir, xwe lezand. Hêzên pêşmergeyên ARGK di Hilpişkîna Bihara 1989'ê de, cerdevaniyê ji nola hedefeke pêwîst hilbijartin û êrişî parêzkarên gundan kirin. Ev avahiya dij-şoreşgerî lêdanên mezin girt û dest bi hilweşîna xwe kir.

Piştî ku li Hezexê livbaziyek li dijî axayekî çêbû, ku cerdevanî bi rê dixist, cerdevanî li Hezexê bi lez diruxe. 15 cerdevan ji aliyê pêşmergeyên ARGK hatin bê çek kirin û bi dehan jî ji ber xwe çekên xwe danîn, da nebin hedefên ARGK.

Herweha li Çolamergê ji li derdorên Başkale 70 parêzkarên gundan çekên xwe danîn. Li kêleka van, li Elkê êrişeke ARGK çû ser cerdevanên Tahir Adiyaman. Yekitiyeke ARGK hat zozanikê, ku cerdevanên Tahir Adiyaman xwe li wir bi cih kiribûn. Şerekî dijwar di navbera pêşmergeyên ARGK û cerdevanan de derket. Di şer de, cerdevan Îbrahim Adiyaman hat kuştin û gelek cerdevan ji birîndar ketin. Herweha pêşmergeyên ARGK gelek hebûnên cerdevanan jî ruxandin û zirarên bi milyonan Lirên Tirkî gihandin wan.

Gava ji aliyekê parêzkariya gundan bi dijwarî dihilweşe, ji gelek hêldorên welatê me ji, gelek xortên Kurd xwe digihînin ARGK. Li navçeyên Şax, Şirnex, Berwarî, Dih û Girgê Amo, herweha ji gelek êrdimên Kurdistanê gelek ciwanên Kurdistanê bi lez û bez xwe digihînin şoreşa Kurdistanê.

Di van mehên dawiyê de bi sedan ciwan, mîna lehiyekê xwe gihandin nava rêzên ARGK. Ev ji bû sedemek, ku hejmara hêzên ARGK zêdetir bibin. ARGK, ji bo pêşvebirina vî şerê dijwar û tund, hejmara yekitiyên xwe zêdetir dike û bi hatina ciwanên Kurd ên nuh nava rêzên ARGK, ARGK xwe gihand hedefên xwe. Bi vî awahî ew leyistokên dijmin ji di avê de diçin, ku dijmin dixwaze xortên Kurdistanê li hemberê ARGK têxe di nava şer de.

ÊRÎŞÊN REJÎMA FAŞÎST ZÊDE DIBIN

REWŞEKE JI BO BÛYERÊN NUH LI GIRTÎGEHAN HEYE

Destpêk di rûpela dawî de

de, hinde berxwedan bilind bûbûn. Berxwedan dawî bû, piştî ku piraniya daxwazan hatibûn pejirandin.

Rejîma 12'ê Êlûnê ya faşîst, ku di her delîvê de rûçikê xwe yê derî-mirovî dide xweya kirin, zagoneneke pêşniyar a nuh aniye rojenîna meclîsê. Bi vê dixwaze, Fermana Yekê Tebaxê bigihîne rewşeke zagonî û pikoliyên xwe yên li ser girtîgehan ji nuh ve zêde bike. Lewma ji bikaranînên xwe yên di girtîgehan de niha dilezîne û girani dide çareyên bo danîna bingehekê ji bo van daxwazên xwe.

Rejîma faşîst, ji bo vê yekê gava yekemîn di girtîgeha Nazillî de, berpirsiyarên faşîst êrîşek birin ser dîliyên şoreşger. Li hemberê êrişa berpirsiyarên faşîst, dîliyên şoreşger bersiva xwe bi berxwedanê dan. Gava ku berpirsiyarên faşîst têgihiştinê, ku bi êrişan nikarin bigihin armancên xwe, serî dan rakirina mafên girtiyan. Dîliyên cengê, ku li hemberê van êrîşan dixwazin mafên xwe biparêzin, dest bi greveke xwebirçîhiştinê ya demdirêj kirin, ku hejmara wan 27 kes e û di nava wan de sê jin ji hene. Piraniya van dîliyên şoreşger, endamên PKK ne. Greva xwebirçîhiştinê roja yekê Gulanê destpêkir. Herçiqasî niha ev bû nêzîkî 30 rojan e berxwedan didome ji, hin encamek xwe eşkere nekiriye û rewş ne zelal e.

Rewşa saxiyê ya dîliyên şoreşger, ku di greva xwebirçîhiştinê de ne, niha gelek ne baş bûye. Lê hikumeta faşîst, li hemberê vê pêşveçûnê bê dengiya xwe berdewam dike û liva xwe ya derimirovahî eşkere datine pêşiya çavan. Bi van bikaranînên xwe rejîma faşîst, hisabên xwe dike, ku dîsa pikolî û hingavtinên xwe bike karên rojene.

Piştî bûyerên di girtîgeha Nazillî de, provokasyonek ji di girtîgeha Bayrampaşa de bi rê ve ket û hinde êriş pêkhatin. Bi hiceta ku tunelek hatiye peyda kirin, girtîgeh bi tevayî hat vala kirin û di wê navberê de ji, êriş hatin ser dîliyên şer endamên PKK. Di encama erişan de 44 dîliyên şoreşger birîndar ketin, ji van ji girtiyê bi navê Mehmet Eksen û sê kesên din jî xedar birîndar ketin.

Di êrişê de pêşemîn girtiyên ji daweya PKK bûn hedef. Ev ji armanca provokasyonê xweş danî holê. Bi gelemperî êriş çûn ser hemû girtiyên di girtîgehê de, lê dîsa jî êriş, bi taybetî çûn ser koxuşên ku endamên PKK têde bûn. Rejîma faşîst bi êriş û provokasyoneke wusa armanc dike, ku zagonên pikoliyê yên nuh serdest bike. Lê herweha dixwaze dîliyên şer endamên Partiya me PKK bi armanca şantajeke li dijî têkoşîna me ya rizgariya netewî bikarbîne û bi daxwaza tolehildanê kuştina wan deyne pêşiya xwe. Êrîşên dijmin ên bi vê armancê, bi berxwedana dîliyên şoreşger di avê de çûn.

Ji ber êrişên pêkhatî, dîliyên şoreşger ên di girtîgeha Bayrampaşa de, dest bi greva xwebirçîhiştinê ya demdirêj kirin. Piştî ku êriş li derveyî girtîgehan jî hatin bihîstin pêve, malbatên girtiyan xwe li dora girtîgehê kom kirin û xwestin agahî li ser bûyeran bistînin. Birek ji malbatên girtiyan, ku êrîşên faşîst ên berpirsiyarên girtîgehê protesto kirin, ji ber ku çi agahî negihan wan, êrişî hêsinên dîwarê girtîgehê kirin û xwestin têkevin hundurê girtîgehê.

Hemû komên şoreşger tevlî greva xwebirçîhiştinê ya demdirêj bûne, ku di girtîgeha Bayrampaşa de destpêkiriye. Piştî ku greva xwebirçîhiştinê destpêkir, rejîma 12'ê Êlûnê ya faşîst ji 165 dîliyên şoreşger ji girtîgehê koçber kir Wan şiyand girtîgeha bajarê Bartinê. Dîliyên şoreşger di bin azineyên taybetî de hatin koçber kirin û diyar dibe, ku rastî hinde bikaranînên derî-mirovahî bûne.

Li dûv girtîgehên Nazillî û Bayrampaşa, li girtîgeha Erzinganê ji daxwazên rakirina mafan xwe xweya kirin. Lewma li Erzinganê ji greveke xwebirçîhiştinê ya demdirêj destpêkir. Girtiyên ji daweyên Dev-Yol û TKP-ML, roja 20'ê Gulanê dest bi greva xwebirçîhiştinê ya demdirêj kirin û dixwazin, ku ew mafên dîsa hatine rakirin, bên vegerandin.

Ji ber ku di girtîgeha Erzinganê de hemû ocaxên pijandina xwarinê hatine qedexe kirin, kesên ku paşnavên wan ne yek be nikarin merivên xwe bibînin, dest li ser pirtûk, teyb û daktiloyan hatiye danîn, girtiyên şoreşger dest bi greva xwebirçîhiştinê ya demdirêj kirine. Dîliyên şoreşger bang li hemû kes û hêzên şoreşger û demokrat kirin, ku bi livbaziyên xwe hevkariyekê şanî bikin.

Ji nuh ve rakirina mafan û daxwaza dîsa bikaranîna Fermana Yekê Tebaxê di girtîgehan de, bûn sedem ku rewşeke nuh ji bo bûyeran di girtîgehan de xwe şanî bike. Dîliyên şoreşger ên di girtîgehên din de ji, ji bo hevkariya grevên xwebirçîhiştinê, dest bi livbaziyên hevkariyê kirine. Dîliyên şoreşger ên di girtîgeha Eskişehir de daxweyaniyek anîn der û dan zanîn, ku bi armanca hevkariyê dest bi greveke xwebirçîhiştinê ya jî bo du rojan kirine.

Berxwedana li dijî bikaranînên rejîma 12'ê Êlûnê ya faşîst bilind dibe. Ji aliyê din jî, Wezîrê Karên Dadmendiyê da xweya kirin, ku ji bo girtiyên bi tehlûke dest bi ava kirina girtîgeheke nuh a taybetî kirine. Bi vê armanc dikin, ku pikoliyên xwe bi şêweyeke sistematîktir bi kar bînin.

Pîroziyên Newroza sala 1989'an bi şahî dawi bûn

BER BI NEWROZÊN NUH VE ...

Destpêk di rûpela dawî de

London-Îngiltere: Cejna Newrozê roja 23'ê Nisanê 1989'ê li serekbajarê Îngiltere bajarê London hat piroz kirin. Dora 250 kes beşdarî şadimaniya Newrozê bûn.

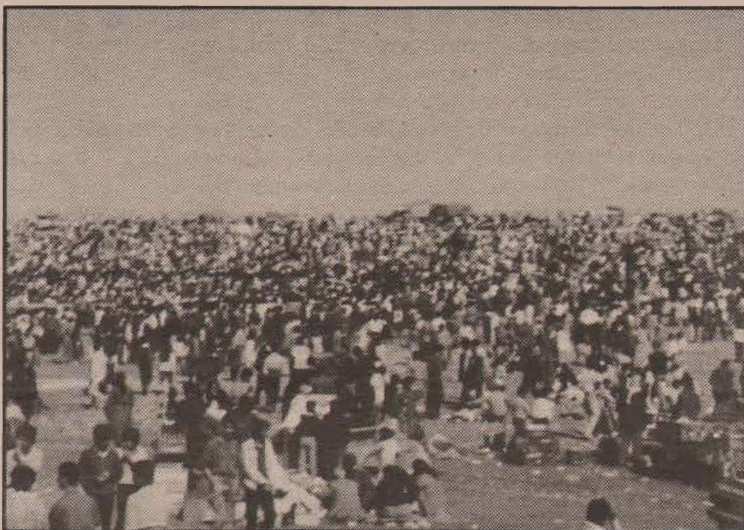
Bernameya şadimaniyê bi silava ji bo şehidên şoreşê destpêkir. Bername ji destpêkê heya dawiyê bi dilê beşdaran bû. **Hozan Seyidxan, Hozan Xemgîn** û **Koma Berxwedan** birê muzîkê yê bernameyê amade kiribûn. Sê zarokên Kurd bi hev re helbestek xwendin û gelek kêfxweşî belav kirin. Koma stranan ji xoşxaneyên şoreşgerî pêşkêş kir. Axiftina konevanî bersiva xwe bi kutana çepikan girt. **Koma Govenda HUNERKOMê** cara yekemin tevlî bernameyê bû û leyistokên gelêrî yên ji gelek êrdimên Kurdistanê pêşkêş kir. Herweha di bernameyê de şanoyek ji hebû. Bi bal û dêhn guhdarî û temaşe ji bo şano hebû. Bernameya şadimaniyê bi govenda **"APO hate Hilwanê"** dawî bû.

Şadimaniya li bajarê London bi xweşî û dilxweşî derbas bû. Şahiya ku di şadimaniyê de hebû, posidiyên pêwist û mezin li ser beşdaran û welatperweran hişt.

Gronobl-Frense: Roja 23'ê Nisanê 1989'ê li başûrê Frense bajarê Gronbl cejna Newrozê bi şadimaniyekê hat piroz kirin. Dora 400 welatparêz beşdarî şadimaniyê bûbûn.

Di bernameya şadimaniyê birê çandî de hozanên HUNERKOMê yên navendî, komeka govendê û **Koma Serhedan** ji bajarê Parisê hebûn û berhemên xwe pêşkêş kirin. Axiftineka konevanî ji hat çêkirin û li ser naverok û pêwistiya Newrozê hat rawestandin. Di şadimaniyê de şanoyek ji hebû û bi govenda **"APO hate Hilwanê"** şadimaniya cejna Newrozê dawî bû.

Metz-Frense: Li bajarê Metz welatê Frense cejna Newrozê roja 29'ê Nisanê 1989'ê bi şadimaniyekê hat piroz kirin.

Şadimanî bi şahî derbas bû û dora 600 welatparêz beşdar bûbûn.

Şadimanî bi bernameyeke pêwist, ku li ser Newrozê hatibû amade kirin, destpêkir. **Hozan Xelîl Xemgîn, Hozan Şemdîn, Hozan Tîrêj, Hozan Seyidxan** û ji bajarê Montbeliard hinde hozanên welatparêz stranên xwe yên berxwedanê û şoreşgerî pêşkêş kirin. Herweha ji bajarê Montebeliard komeka folklorî leyistokên gelêrî da temaşe kirin. Axiftina konevanî ya di şadimaniyê de bersiva xwe bi dûrişmeyên **"Silav, silav hezar silav ji APO re!", "Bijîn PKK, ERNK û ARGK!"** girt. **Koma Serhedan** jî bi govend û muzîkê tevlî bernameyê bû. Şanoyek ji hat pêşkêş kirin. Di dawiyê de **Koma Berxwedan** bername domand û şadimaniyê gihand dawiyê. Şadimaniya piroz kirina cejna Newrozê bi govenda **"APO hate Hiwanê"** û li ber lêdana dahol û zirnê dawî bû.

Trablus-Libya: Roja 24'ê Nisanê 1989'ê cejna Newrozê li bajarê Trablus welatê Libya hat piroz kirin. Gelek mirov beşdar bûbûn û şadimanî ji gelek xurt derbas bû. Dora 2.500 welatparêz beşdar bûbûn. Bilî welatparêzan biqasî 200 mêhvanên dost jî tevlî şadimaniyê bûn. Ev dost, dostên pêşveçûyî yên ji gelên Sowyetî, Bulgarî, Filistinî, Libyayî, Polisario û her weke din bûn.

Bernameya şadimanî bi silava ji bo şehidên şoreşê destpêkir. Koma çandî ya navendî li Libya xoşxaneyên şoreşgerî pêşkêş kir û govendên Kurdî da temaşe kirin. **Koma Karker,** bi şahiyeke mezin stranên gelêrî yên şoreşgerî xwend. Herweha koma muzîk û folklorê ya bi nave **Bindwelid** berhemên xwe pêşkêş kir. **Koma Zarya** jî leyistokên gelêrî pêşkêş kir. Di şadimaniyê de bi Kurdî û Erebî axiftinên konevanî çêbûn. Şanoyek jî hat şanî kirin. Şadimanî bi govenda serpêhatinî **"APO hate Hilwanê"** dawî bû.

Berlîna Rojava-Almanya Rojava: Roja 15'ê Nisanê 1989'ê cejna Newrozê li şadimaniyekê li bajarê Berlîna Rojava hat piroz kirin. Bêhtirî 1.100 kes beşdarî şadimaniyê bûbûn. Şadîmanî gelek bi bizmitî û şahî derbas bû.

Di şadimaniyê de bi sê zimanan axiftinên konevanî hatin pêşkêş kirin. Di bernameyê de hozan, komên muzîkê, komên stranan hebûn. Stran û xoşxaneyên şoreşgerî bersivên xwe bi çepikan girtin. Bi şêweyeke xurt dûrişm dihatin bangin. Komên govendê yên zarok û mezinan leyistokên gelêrî yên ji gelek êrdimên Kurdistanê pêşkêş kirin. Di domana şadimaniyê de filmek jî ji vîdeo hat şanî kirin, ku li ser jiyana pêşmergeyên ARGK bû. Herweha di bernameyê de şanoyek jî hebû. Şadimaniya cejna Newrozê bi govenda **"APO hate Hilwanê"** dawî bû.

Dilxwazên Partiya Sosyalist li Berlîna Rojava, dilxwazên TKP (B), Yekîtiya Gervanên Almanî yên Demokrat, YKWK, YJWK û YXK mesajên xwe yên hevkariyê gihandibûn şadimaniya cejna Newrozê.

Başûrê-rojavayê Kurdistanê: Li perçeya Kurdistanê ya di bin doliwgeriya Surîye de, mîna her salê vê salê jî Newroz bi têkiliya bi sed hezaran welatparêzan û bi şahî hat piroz kirin. Li vê birê welatê me, ku bêhtirîn posîde ji têkoşîna rizgariya netewî yê li bakurê rojavê Kurdistanê digire, gelê me di bin pêşengiya PKK, ERNK û ARGK a giyanî de, her salê Newroz bêhtir digihîne maneya xwe ya rast û vê salê jî li ser riya yekîtî û yekbûna berxwedanê cejna xwe piroz kir û ve yekê kire gaveke pêşveçûnê. Li bajarên Qamişlo, Dêrika Endiwerê, Amûdê, Hesekê, Kubanî, Efrîn û her weke din cejna Newrozê bi beşdar bûna hezaran welatperweran piroz bû. Nimûneyên stranên gelê me yên çê û xweşiktirîn derketin holê. Cilên netewî yên renga-reng, govend û foklorên netewî yên dewlemend di qadên piroz kirina cejna Newrozê de bi firehî hatin dîtin. Ev sal li gora salên derbas bûne, bû saleka pêşveçûyîtir.

LI DÛV PÎROZIYÊN CEJNA NEWROZÊ

Piroziyên cejna Newrozê yên sala 1989'ê dawî bûn. Li welatên Almanya Rojava, Frense, Swis, Swêd, Hollanda, Danimarka, Avusturya, Îngiltere, Norveç, Belçîka, Yewnanistan, Libnan, Avustralya, Saudî Erebistan û Libya berpirsiyarên ERNK li derveyî welat şadimaniyên piroz kirina cejna Newrozê dirust kirin. Li welatên mîna Yekîtiya Sowyet û Yugoslavya jî dilxwazên ERNK cejna Newrozê bi şadimaniyan piroz kirin.

Li Almanya Rojava li 11 bajaran, li Frense li 3 bajaran, li Avusturya li 2 bajaran, li Norveçê li 3 bajaran, li Swêdê li 2 bajaran, li Swîs li bajarekî, li Hollanda li bajarekî, li Danimarka li bajarekî, li Îngiltere li bajarekî, li Belîçika li bajarekî, li Saudî Erebistanê li gelek bajaran, li Libyayê li bajarekî, li Libnanê li bajarekî, li Yewnanistanê li bajarekî, li Avustralya li bajarekî, li Yugoslavya li bajarekî û li Yekîtiya Sowyet li bajarekî şadîmaniyên cejna Newrozê bi beşdar bûna hezaran mirovan çêbûn. Li bêhtirî 33 bajarên kêşorên Ewrupa, Asiya, Afrîka û Avustralya Newroz bi şahî piroz bû.

Weke em dibînin Newroza sala 1989'ê bi posideyên berxwedana netewî ya li Kurdistanê, xweştir gihaye naveroka xwe û yekîtî, yekbûn û hevkariya gelê me xurttir bûye. Vê salê li gora salên bihurî, bi şêweyeka girsetir cejna Newrozê piroz bû. Di Newroza par de biqasî 20 hezar mirov li derveyî welat beşdarî Newrozê bûbûn, lê vê salê ev hejmar xwe nêzikî 35 hezar mirovan kir. Pîrozbûna Newrozê di vê salê de bi şêweyeke hevqasî bi şahî û beşderbûneke hevqasî mezin, rastiyek di serê wan kesan de da bi cih kirin, ku naxwazin rastiyan bibînin. Ev rastî jî eve: **Newroz berxwedan e!**

Di Newrozê vê salê de herweha rastiyek din xwe şanî kir: Hêzên netewîperestiya kevnare û reformist, ger li gora bîr û baweriyên xwe ji be, nekarîn xwedî li Newrozê derkevin û bi navê Kurdistanê bêhtir xwe bi şaxên biyanî ve girêdan. Tenê bi vî awahî dixwazin temenê xwe berdewam bikin. Di çend "şadimaniyên" Newrozê de, ku dirust kiribûn, xwe ne li ser quwweta xwe bilind kirin, bêhtir pişta xwe dan çend kesên Hunermend, ku karê wan muzîk û dengbêjî ye. Van hêzan bangeşiya van hunermendan kirin û li ser vê bingehê xwestin çend "şadimaniyan" dirust bikin. Kin bê gotin neçar bûn, ku Newrozê bi şêweyeke bê naverok û vala piroz bikin. Ji ber ku weke me gotî, **Newroz berxwedan e.** Lê ev jî, ji bo reformistan û xwesparan tiştekî xerîb e.

Ev komîkên dijminê berxwedan û serxwebûnê, her demê bi navê Kurdistanê şopên rûreşiyê li dûv xwe dihêlin. Kêliya ew vê yekê dikin, ji aliyê din jî, têkoşîna serxwebûna Kurdistanê mewziyên nuh bi destê xwe ve tîne; Newrozê bi naverokên nûjen û buha tijî dike û ispat dike, ku **navê Newrozê, yekîtî-berxwedan û serihildan e.**

Newroza vê salê li derveyî welat, li gelek bajarên gelek welatan hat piroz kirin. Bêhtir kes beşdarî şadimaniyan bûn. Gotina, **"her tişt bi berxwedanê dibe"** bêhtir giha rastiya xwe. Newroz, ku navê berxwedanê ye, vê salê gelek mirovên me gihand hevûdu û hevkarî û yekîtiya mirovên me xurttir kir.

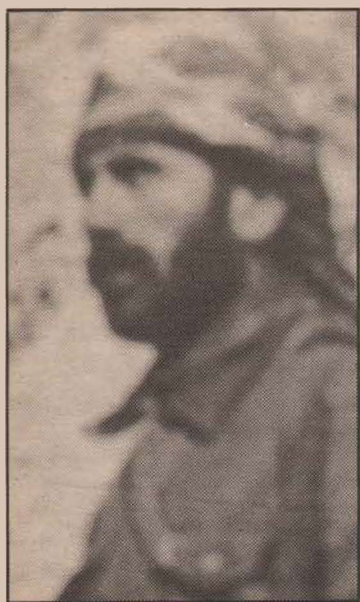
Dîsa eşkere bû, ku tenê yên li ber xwe dîdin û yên piştgiriya berxwedankaran dikin, dikarin xwedî li Newrozê derkevin, ji ber ku Newroz serpêhatina serihildan û berxwedana gelê Kurdistanê ye. Lewma Newroz, di dîroka Kurdistanê ya nûjen de gihaye naveroka xwe ya nûjen. Di Newroza nûjen de, xwîna **Kawayê Serdemî Mazlum DOGAN** heye. Lewma Newroz, ji bo gelê Kurdistanê ne cejneke şahî û dîlanê ye. Gelên bindest ji xwe ne xwediyê tiştekî ne, ku bikaribin ji bo tiştekî cejnên şahî û dîlanê bi rê ve bibin. Tiştê ku gelên bindest bikaribin bikin eve, ku ji bo rizgariya ji dîlîtiyê, her tiştên xwe bizivirînin serihildanê. Li ser riya serxwebûn û azadiyê ber bi Newrozên nuh ve...

CIHÊN KU NEWROZ HAT PÎROZ KIRIN Û HEJMARA BEŞDARAN

Almanya Rojava:	
Nûrnberg :	1.000
Rüsselsheim/ Frankfurt :	1.800
Duisburg :	1.000
Saarbrûcken :	1.000
Hamburg :	2.000
Stuttgart :	1.500
Koln/Bonn :	2.000
Hannover :	2.000
Braunschweig :	400
Bielefeld/Mûnster :	1.200
Berlîna Rojava :	1.100
Frense:	
Paris :	2.500
Gronobl :	400
Metz :	600
Norveç:	
Stavanger :	150
Trondheim :	300
Oslo :	400
Swêd:	
Gotebourg :	200
Stockholm :	1.000
Avusturya:	
Wîen (Viyana) :	700
... :	600
Swîs:	
Lozan :	4.000
Danîmarka:	
Kopenhaag :	1.000
Îngîltere:	
London :	250
Yewnanîstan:	
Atîna :	300
Belçîka:	
Liege :	700
Avustralya:	
Sîdney :	...
Libnan:	
Barlias :	1.000
Libya:	
Trablus :	2.500
Saudî Erebîstan:	
Li çend bajaran :	...
Yekîtiya Sowyet:	
Moskov :	...
Yugoslavya:	
... :	...
Hollanda:	
Den Haag :	1.600

Ew şêrê mezin Salihê dirêj:

Abdurrahman MOTOR

Belê! Abdurrahman MOTOR ji aliyê kesên, ku di konevaniyê de ji pozên xwe dûrtir nabînin, ango rewşenbîrên burjuwaziya piçûk, bi hişkî û sertiyê gelek dihat rexne kirin. Ji aliyê din gelek kin û nefret ji bo wan kesên ku pirsgireka netewî dikirin riya nandoziya xwe, di dilê wî yê tijî evîn û hêviyên mezin de, di hundirê wî de mîna çiyayên giran cih girtibûn. Bi biryar û qirarên xurt wusa digot:

"Çiye, gereke di Kurdistanê de tayên reş û sipî ji hev rind cuda bibin? Divê bi ronahî û eşkeretî qaliteya welatparêziyê bê xweya kirin. Kesên, ku hunerên xwe mîna yên melayiketan dan xweya kirinê, rewşê baş dizanin, lê belê bi hemû hebûnên naveroka xwe dijminahiya gelê Kurdistanê dikin."

Tim bi dilsozî nişan dida, ku îxanet li herderê mîna hev îxanet e; li bakur, başûr û rojhilat giring e bigihîje bersiva xwe ya şoreşgerî.

Mêranî û lehengiya, ku hevalê Salih nişan dida, dibû bingeha tirseka giran ji bo dijiminan. Lewma dijmin bê tebat hemû' keftûleftên xwe dikirin, ku hevalê Salih ji holê rakin. Belê hesreta wan ew bû, ku hevalê me bi saxî bigirin.

Bi şerhiniyeka gelek xurt hevalê Abdurrahman MOTOR, erdnigariya Kurdistanê; çiya, gelî û asêgeh ji bo stratejiya rizgariya netewî û şerê gelî bikartanî. Lewma ev hesret her tim di ber dijmin de ma, heya kêliya dawî ya jiyana wî. Dewleta Tirkên faşîst, ji bona wî "terorîst" nişan bide, şev û rojan bangeşiya xwe li dijî şexsiyeta wî dikir. Wêneyên wî li hemû karakol, yekîtiyên polis û cendirman belav kiribûn. Daxweyanî kiribûn, ku diyariyeka gelek mezin heye ji bo kesên ku Abdurrahman MOTOR ji ortê rakin, bidin girtin an kuştin.

Roj bi rojê, hîn bêhtir bi birdozî û ramanên Partiyê, bi rêberiya Serokatiya Partiyê ve xwe girê dida. Roj bi rojê bilindtir dibû ji bo bigihîje ronahî û rastiya şoreşa Kurdistanê. Di nava karvaniya welat de gelek fêr û tecrube girt. Hema ji bo hîn bêhtir kesbûna xwe bike mîna polayê, xwe gihande çarçiva Rojhilata Navîn û di Akademiya Mahsum KORKMAZ a Leşkerî de demeke dirêj tevlî pratîkê bû. Li wir, dîsa nimûneyekî ji mêranî, dilêrî, cesaret û fidekariyê bû. Bi tevayî şexsiyeta Kurdeki şervanê çiyan dida nişandan.

Dewleta Tirkên faşîst, bê hedar destê xwe dirêjî hemû pêt, azine û bikaraninên dij-mirovayetî dikir. Dîsa bi bê şermî û rûreşî bangên xwe-bi-dest-dayinê ji bo wî bilind dikir. Belê hevalê Salihê dirêj, bersiva wan li ser rûpelên rojnameya Serxwebûnê gelek bi şoreşgerî û dilsozî da:

"Çi buhatiya jiyana di bin destê dijmin de tune. Ew ne jiyan e, belê di her kêliyekê de mirineke reş i tariye. Jiyana rast, tenê di nava rêzên berxwedanê de vedibe."

Carekê dewleta faşîstan çend serbaz û serleşkereki xwe şiyand ba pireka wî, ji bo xwe bi mirovayetî bidin xweya kirin. Daxwaza xwe ji pireka wî re wilo anîn ziman:

"Em dizanin, ku Abdurrahman tê malê û diçe. Daxwaza me ji eve, ku rojekê, eger hate malê tu xeber bidi me. Emê çend mehan wî bigirin û dûv re dîsa serbest berdin. Di vê yekê de rihetiya te ji wê çêbibe."

Bi canê xwe yê germ, bi welatparêziya xwe ya dijwar, ku bi tu awayî tu caran îxaneti di ramanên wê re derbas nedibû, tiliya xwe ber bi çiyê ve dirêj kir û got:

"Waye Abdurrahman li serê vî çiyayî ye, vî çiyayê li pêşiya we xweya dike. De xwe biavêjin halê. Herin, herin Abdurrahman li wir e. Belê, Abdurrahman tê malê, eger hun hevqasî mêr in çare û rê ji xwe re peyda bikin."

Gotinên vê jina Kurd mîna qurşînan li mejî û canê peyayên dewletê ketin. Giraniya wan gotinan ew bû, ku ji devê jineka Kurd derdiketin. Jineka, ku zilm, zorî û pikoliyê napejirine û banga berxwedanê dike û jiyana rast tenê bi çiyan ve girêdayî dibîne.

Li hemû hêlên welat hevalê Salih, giraniyeka mirinê li ser dilê kesên şêlanker, diz û tirsonek bû. Carcaran awir li wan tûj dikir. Navê wan diavêt lîsteya mirinê. Salih dikir, ku ew ji serî ta binê lingên xwe bihejin:

"Çiqasi mirovên çete û hevxebatkarên dijmin hene, giring e bigihîjin bersiva xwe. Cezayên xwe bi mirinê bigirin. Dûriya wan ji navenda şerê serxwebûnê, nabe asteng li pêşiya dayina bersiva wan."

Carekê hevalê Salih, ji toreya gelêrî çîroka "Mehkema Şevê" bo me şirove dikir. Di dawiya çîrokê de min nûçeya kuştina hevxebatkarê dijmin ê bi navê Seydo Bakir, ji wî re got. Wê çaxê bi lingê xwe gummênî ji erdê anî û weha got:

"Ha... ha! Vaye mehkema şevê eve. Ez wusa dibînim."

Dûv re, di nava peyvandina xwe de, gelek gûnehên wî mirovê çete anîn ziman. Gelek tiştên ku wî xayinê mezin li derdorên Kosarê, Serê Kehniyê û Cizîra Botan pêkanîbûn, danezane kirin.

Dema ez agahdar kirim, herim hêldoreka din xebatê bikim, nişan da, ku giring e em zanibin şerê me bi rêberiya karkeran û di bin ala wan de tê meşandin. Digot, belê di Kurdistanê de pêwist e mirov baş zanibe, çawa gundiyan rake ser piyan, çawa wan bike yek, çawa rayê tirsê ji dilê wan derxine. Dîsa daxweyan dikir, ku piraniya gelê me li gundan rûdine û lewma çarçiveka gelek pêwist iroj gundên Kurdistanê ne:

"Nabe mirov bikeve ber pelên avê. Gereke em zanibin çawa em keştiya xwe bigihînin beravên xilasî û rizgariyê."

Herdem bi firehî nişan dida, çawa mirov dikare bibe şoreşgerekî profesyonel, bi seranserî li banga şehîdan û riya wan xwedî derkeve. Bersiva qir û hawarên diliyên şer ên di hundirê zindan û dadgehên dagirkeran de bide. Hevalê Salih şev û rojan mîna hev kar dikir û dîsa digot:

"Hey wax çi teng e ev demê me!"

Bi lez û bez ji ciheki diçû ciheki din. Ji gundeki diçû gundeki din. Ji bo kesên, ku ziman-dirêjî dikirin, teşqelan derdixist û wusa digot:

"Di malê wan de, dîsa emê êrîşê bibin ser wan. Emê bikin, ku ew kerafiyê vexwûn. Belê, dîsa pêşvebirina xebatê wê bike, ku ew di nava gemara berjewendên xwe de bifetisin. Bi rastî, gereke mirov carcaran zendên xwe ji bihejîne."

Hemû taybetiyên hevalê Salih ên şoreşgerî, herdem dihêlin, ku mirov girêdayî biraninên wî bimîne. Sala 1985'ê roja 15'ê Tebaxê, bi xwe roja yekemîn a cejna qurbanê jî bû. Bi hev re, em komek xort li mala welatparêzeki rûniştî bûn. Hevalê Salih pirsî, ji bo çi ev cejn wê dîrokî bimîne? Dûv re bi firehî li ser giringiya Hilpişkîna 15'ê Tebaxê axiftin kir. Tiliyên hevalê Salih li ser derziya radyoyê bûn. Derzî bada û bire li ser nûçeyên xeberên îzgeya Ankarê. Radyo digot:

"Refek ji firokên artêşa me li bakurê Iraqê lêdanek giran li qampên teroristên cudakar xistin. Heyfa livbaziya ku wan a 11'ê mehê pêkanîbûn û 2 serbaz û 3 serleşker kuştibûn, hate hilanîn."

Radyo ji destê xwe danî û bi hêrs got:

"De binêrin, vaye firokên mêtinger û imperyalîstan Kurdistanê bombe dikin. Ev tê maneya, ku êdî artêşa wan li ser erdê bê çare dimîne. Hejmara artêşa wan nikare mêzina şer ji bo wan biguhurîne. Dixwazin bi vê barandina bombeyan tenê hîma xwe bi gelê me xweya bikin û çavê gelê me bişikînin."

Dûv re bi dijwarî lanetiya gel bi ser reformîstan, burjuwaziyên piçûk ên bê ber û pîst, doxtorên ku cara dawî di sala 1979'ê de çûbûn Îsraîlê û hemû memurên sosyal demokratên Ewrupayê, barand. Eşkere da nişandan, ku barandina bombeyan tê maneya, ku derdorên Çolamergê û başûrê Kurdistanê bi nezîkahî rizgar bûne, lewma dijmin, nikare navçe-yekê bombe bike, eger hebûnên wî hîn têde mabin û dîsa eşkere xweya dibe, ku êdî grupên şerê serxwebûn û azadiyê, li başûrê Kurdistanê cihê xwe xweş girtine. Dîda eşkere kirin, ku bi aktîfî karê hêzên rizgariyê tê meşandin û barandina bombeyan li aliyê tixûb ê din nişan dike, ku perçeyê başûr ji nuh ve bi ramaneke nûjen tê tevgerandin, nexweşî û bargiranî ji mêtingeran re çêdibin.

Careke din di sala 1986'ê de, di bin germiya rojeka havînê de, em gihiştin gundên Mêrdînê yên bi navên G..., R..., C..., B..., S... û C... Vê carê, hevalên Cahit û Dijwar ji bi me re hebûn. Pişti ku em derbasî mala welatparêzeki li gundê S... bûn, bi lez hevalê Salih delamet û vatiniyan di nava me de belav kirin. Perspektîfan û riya kar, ji me re nişan da, daku bi pelên tariyê re em dest bi karvaniya xebata xwe bikin. Bi xwe ew derdor, demeke dirêj di bin posideyên kevneperestên netewî de mabû. Belê, di dema dawiyê de bi riya çend xortên ku rastiyan naskiribûn, xebata me derbasî vê navçeyê ji bûbû.

Li wir, jineka welatparêz hevalê Dijwar nas kir. Bi navê wî yê rast bang li wî kir. Navê hevalî Mistefa bû. Me tevan li çavên hevûdu nêri û em keniyan. Dijwar got:

"Maxa, em mîna roviyên dûv bi zengil in."

Bi canê xwe yê şad û rûkeniya xwe Dijwar, em tim germ û dilovan dikirin. Xebata me bi kollektîfî û xurtî derbas dibû. Bi ronahiya talîmatên Serokatiya Partiyê û berçavdana hevalê Salih me xebat, li wê navçeyê berdewam kir. Heya ku bi temamî armancên me pêk hatin û bingeha peşvebirina kar, li gora berjewendên xebatê, li wir hate xurt kirin.

Hevalê Salih meşa azadiyê berdewam kir. Bi xurtî, tim livbaziyekê li dûv a din pêktanî. Ala şehîdan bilind û bilind radikir, heya ku zar û neviyên Îdrîsê Bêdlîsê careka din serê xwe hildan û vê carê ji, dîsa çinên serdest xulamtiya xwe ji bo dewleta faşîstan re xweya kirin. Welatfiroş û bêbext, karîn hevalê Salih bi gelek xinizî û bê şerefî şehîd bikin.

Hevalê Salih, di nava kerwanê şehîdan de ciheki gelek bilind girtiye. Buye sembola qehremaniya gundiyên Kurdistanê, mêranî û goridaniyeka bê tixûb. Lewma Serok li ser wî weha digot:

"Ew şêrê mezin Salihê dirêj."

Dewleta Tirkan bawer ne dikir, ku wê rojekê karibe hevalê Salih şehîd bike. Lewma pişti şehîdbûna wî bi 20 rojan, peyayên xwe şand û tirba wî da vekirin.

Belê rastî, roja 3'ê Mijdarê şehîdbûna heft hevalan di berxwedana Çiyayê Cudî de, bû peleka dîroka me ya bi rûmet. Berxwedana 1982'ê ya bi rêberiya rêheval Şahin Kilavuz, berxwedana 9'ê Adarê ya rêheval Cahit, berxwedana 16'ê Nîsanê ya rêheval Sefkan, berxwedana 21'ê Gûlanê ya rêheval Xidir tine bira mirovan, weke çawa ku şehîdbûna hevalê Salih, şehîdbûna hevalê Hasan Cabadek tine bira me.

Lê belê dîrok tu caran nikare bi şûn ve vegere. Di dîroka Kurdistanê de êdî cih ji bo tarî û dûmanê nemaye. Roj bi roj, Partiya me bandev û baniyên nuh vedigire, bi xwîna şehîdan radibe jor û baniyan. Di karvaniyê de û bi karê kêlî bi kêlî, bi lez xurt dibe. Şexsiyeta mîlîtanên PKK dibe pola di jiyana şoreşa rizgariya netewê Kurdistanê de. Gelê me di bin ala Eniya xwe ERNK de gihiştiye yekitiya xwe ya konevanî û bi biryarî û vaye di bin ala Artêşa xwe ARGK de bi lehengî şer dike û ber bi pêş ve, ber bi rojên serxwebûn û azadiyê ve dibeze.

Em soz û peyman didin hemû şehîdên xwe, ku em girêdayî bi riya wan bimînin û şehîdên serxwebûn û azadiyê bikin alên serfiraziya şoreşa gelê Kurdistanê, em herdemê haziriya gavên nuh bikin ji bo Kurdistanê, da netewê me ji bi ronahî û serbilindî tevlî kerwanê mirovatiya pêşverû bibe û li ser riya meşa ber bi pêş ve çuyîna mirovatiyê cihê xwe bigire. Tenê bi vî awahî em dikarin biranîna rêhevalê Abdurrahman MOTOR û rêhevalên din ên şehîd, fahm bikin û bersiva doz û rûmeta wan di jiyana xwe de temsil bikin û fermanên şehîdan bi cih bînin. Ev ji tê maneya parastin û pêşvebirina xebatên şoreşê, ku di bin ala PKK de, wan bi xwîna xwe dane destê rêhevalên xwe û gelê Kurdistanê.

Piste-pista xwuşkên Rûkenê yên piçûk

Bi dengekî gelek nizm û hêdî, Narînê weha di guhê Mizgînê de digot:

-Hemo jî çû. Şeva bihurî di navbera bavê min û diya min de dengekî hêdî dihat. Eger ez ne şaşbim, li ser pêwîstiya çuyina Ferhad diaxifin. Kurê meta min Şêro berî du mehan çuye. Bi xwe jî, salekê ji Ferhad piçûktir e.

-Belê, min ev guman dikir. Ez di vê bîr û baweriyê de bûm. Berî hefteyekê, dema ez di civîna li taxê çêbû de hazir bûm, hevalên Partiyê biryar û berhemên Kongreya Sisiyan tanîn ziman. Pir bi ronahî yek li du yekê dipejilandin.

Rast e xwuşkê, bibuhure hevalê, hîna salên me ji dehan derbas nebûne. Belê ma wê çi bibe, eger rêheval me di nava rêzên xwe de qebul bikin? Hîna çingîniya gotinên hevala Rûkenê di guhên min de ne, gava destana keçeka Viet-Kongê ya ku ambareka kolonyalîstan hemû TNT peqandî, digot. Ax...ax, çi dîlaneka xweş e eger heval razî bibin û delameta peqandina baregehê Xeyrî Kozakçioxlu bidin destê min. Wê çaxê bila dîrok li ser "Ernekeya" piçûk, ku fermandarekî kolonyalîstan kuştî, nivîsî bana. Wêneyên min wê li ser rûpelên pêşin yên Serxwebûn, Berxwedan, Dengê Kurdistan û hemû rojname û kovarên Partiyê, Eniyê û Artêşê wê hatibana weşandin. Navê min wê di rêza şehîdan de, li jêrê navên Mazlum, Besê, Azime ûhw. hatiba xwendin. Bê guman, wê Serok jî li ser min axiftinekê bikira, belkî mîna axiftina li ser hevalê Egîd dirêj bihata... Narînê, qurbanê? Ma dibe ev xewna me rojekê di karvaniyê de pêkbêtin, dibe rojekê em wusa bi hev re bi çek û rextên giran di nava rêzên pêşmergeyan de bimeşin?

Derbasî aliyê din ê celdê bûn. Li wir, li ser dîwarên avahiya "adaletê", hîna bermayên sloganên hevalan nivîsîbûn, xweya dikiran. Hindekî bi zehmetî dihatin xwendin. Narînê, di bin lêvên xwe de hêdî hêdî wan dixwend:

"Hertişt ji bo rizgarkirina parçekî ji axa welat!

Bijîn PKK, ERNK û ARGK!

Bijî Serok APO!"

Dûv re, bi hev re derbasî çarçivekê bûn. Di navê de senemekî Kemalê faşîst danîbûn. Li dorê çemberekî serbazan pêwanî dikir. Narînê û Mizgînê, hema axiftina xwe her berdewam dikirin.

-Emê vî senemî gêr bikin, bixin bin lingan. Ji nuh ve emê vê çarçivê ava bikin û nav lê bikin... Çarçiva Mazlum DOGAN, tu dibêjî çi?

-Ne hevala Narîn! Hemû çarçivên welat bi navê Mazlum kom dibin. Divê mirov navê bajêr deyne "bajarê Mazlum."

-Rast e... Mizgînê belê ka bibêje, te belavoka "Yekîtiya Xortan" xwend? Hîna di bala min de ye, digot, "Giring e hemû çîn û birên gelê me yên welatparêz di bin ala ERNK de bibin yek, ji bo rizgariya netewa Kurdistan. Hemû hebunên xwe di vê riyê de seferber bikin." Ev tê maneya, ku li dora ERNK avakirina yekîtiyekê heya girsên zarokan. Nemaze avakirina yekîtiyên karkeran, jinan, xortan û hunermendan. Lewma giring e em karê xwe yê di nava zarokan de bigihînin koçberên rêkxistinî û şiyar kirinê yên bilind. Ma ne rêhevalên Partiyê di civîna dawiyê de nîşandan, ku hemû karên me, pêwîst e li ber ronahiya xwîna şehîdan pêkbên. Giring e qenaleke xurt ji dan û standinê çêbibe. Hemû liv û tedbîrên dijmin em bidin ber çavan, nûçe û agahiyan di dema xwe de bigihînin hevalan. Bi rastî, zarokatiya me gelek delîvan dixe destê me, ku em bikaribin wan karan bikin, ên ku mezin qet nikarin bikin

Dem, li gora saeta Ankarê heftê sibê nîşan dida. Narînê û Mizgînê berê xwe dabûn dibistanê. Di nava xwe de li ser rengê xebatên bi dizî dibin, rewşa hebûna rejîmeke faşîst û xwînxwar ku darê zorê dihejîne, dipeyivîn. Ev bi xwe talîmatên Partiyê bûn, ku mirov nedikarî qet sistî û nermiyê di karvaniya wan de pêk bîne.

Ji nişkan ve herduyan xwe avêtin ser kêleka celdê. Çend tomofîlên alarmê mîna bruskê bi lez dihatin. Derdor, bi dengê gazî û hewara alarmê dagirtin. Ji bo Mizgîn û Narînê, ev nîşana pêkanîna livbaziyeke gelek xurt bû. Çuyina hevqasî tomofîlên alarmê, dihat wê maneyê ku kuştî û birîndar ji aliyê dijmin gelek in. Narînê dikir, ku bide liliyan. Lê belê ji xwe re got:

"Bila cîhan tev zanibe, ku gavên me di cih de ne, meşa me leheng û qehremanan e."

-Hey ho çi rêberek hekîm e ev Serok! Di axiftineka dawiyê de dibêje, "Giring e mirov hemû hebûnên dijmin bide ber xwe, da ji holê rake. Ji generalan heya dîrekên telefonê."

Bi van raman û baweriyan axiftinên xwe domandin, heya ketin sûrha dibistanê. Bi lez û pir bi eşkeretî nîşanên keyf û şahiyê di ruyê zarokan tevan de dihatin xwendin. Çavên zarokan mîna gulên biharê şewq didan. Hemû zarokan leyistokên xwe bi dilekî bi hêrs û canekî bilind pêktanîn. Bi rastî liv, çûn û hatina zarokan ne tiştekî normal bû. Mirov dizanî, ku tiştek ji bin ve wan digihîne hevûdu. Helbet hêvî û omîdên wan mîna hev di jiyanê de, bi rêzê ketine di nava karvaniyê de. Roj, weke rojeka bi xweşî, hêvî û mizgînên mezin dihat xweya kirin.

Dema nîvrojê ji dibistanê vegeriyan mal. Bi zanebûn riya xwe guhartin, da ji ber nexweşxaneya dewletê re derbas bibin. Li wir, bi rengekî gelek tunde liv xweya dikiran. Tomofîlên alarmê diçûn û dihatin. Kuştî û birîndarên wan gelek bûn. Lewma, hemû nexweşên sivîl ji nexweşxanê der kiribûn. Serbazên dijmin li ber dîwaran dilerizîn. Ji tirsa mirinê çavên wan tarî dibûn. Bang li hev dikirin û digotin:

"Ulan, ma wê ev 23 roj xilas nabin, berê ku Apocî me bikujin! Xwedê bike, ku mala dewletê bişewite, kevirek li ser ê din nemîne!"

Mizgînê û Narînê sozekê ji bo civînê dan hevûdu, ku xwendina pirtûka "Berxwedan Jiyan e" berdewam bikin. Ji hev veqetiyan. Dema gihîştin malê, îzgeyên (radyoyên) vir û derewan weha digotin:

"Li gora deng û behsên ji Ajansa Anadolu ya nîv resmî gihane me, di şeva derbas buyî de, pozberiyeke dijwar çêbuye, li gundekî dora Diyarbekrê, 150 km. nêzîkê tixûbê Suriye, di navbera yekîtiyên artêşê û teroristên Kurd de, yên ku dixwazin welatekî Marksîst-Lenînîst li rojhilat, başûrê-rojhilatê Tirkiyê ava bikin. Di vê pozberiyê de serbazek hatiye kuştin û yek birîndar buye. Terorîst, bi lez ji derdorê xwe belav kirine, lewma artêş niha operasyoneka gelek xurt li dijî wan pêktîne."

Belê hejmara tomofîlan û qedexekirina nexwşxanê ji bo sivîlan, derewên wan eşkere dikiran.

Nûçe, ji yekî gihan ê din. Dora êvarî herkesekî rastiya livbaziyê dizanî. Ev livbaziya bi serkeftinî pêkhatibû, nîşana derbaskirina biryarên Kongreya Sisiyan gelek bi aktîfî, di warê karvaniyê de dida xweya kirin.

Belê, Mizgînê wê mezin bibe... Li kêleka Narînê wê şer bike û bi dilsozî ber bi rojên pêş ve here.

Dersa min: -HERE û WERE-

Mehmedê Kemal

Li Deşta Amedê gundek hebû. Navê wî gundi M... bû. Mala X... çend sal berê xaniyek li wî gundî kirîbûn.

Lê mîna li hemû gundên Kurdan, li vî gundî jî lihevxistin û fesadî hebû. Hîn demek kin derbas nebibû, lawê X.... ji bo erdê gund hatibû kuştin.

Wan jî, ji ber dubendiyê mîna bi hezaran gundiyên Kurdan mala xwe ji gund barkiribûn, hatibûn bajarê Amedê. Sal derbas bibûn, zarokên wan jî mezin bibûn. Dema çuyina dibistanê ji bo zarokan hatibû. Mîna piraniya Kurdan, wan jî daxwaz dikir, ku zarokên wan herin dibistanê. Bixwînin, bibin zilamên mezin û ji nezaniyê xelas bibin...

Wê salê, zarokê wan Mehmed mezin bibû. Divîbû ew biçuya dibistanê, bixwenda û biba zilamekî mezin, nola dixtoran, parêzgeran ûhw... Ji dil û can amadekariyên Mehmed û dibistanê wî dikiran. Ji Mehmed re desteyek cilên nuh dan çêkirin, cohtek solên nuh kirîbûn. Çi ji bo Mehmed pêwist bûn, wan gişt kiribûn û amade kiribûn.

Rojekê kalê wî destê Mehmed girtibû û biribû dibistanê, wî dabû nivîsandin. Mehmed gelek kêfxweş bibû, ji ber ku wê biçuya dibistanê. Dayika wî tim û tim pesna dibistanê ji bo Mehmed dida û digot: *"Lawê min dibistan gelek baş e. Tu wê ji xwe re hevalên nuh nasbikî. Ji dibistanê, tu wê gelek tiştan fêr bibî. Tu wê fêrî nivîsandin û xwendinê bibî. Lê gava tu ji dibistanê vegerî mal, pêwiste tu tiştê ku li dibistanê fêr bibî ji dayika xwe re jî bêjî..."* Mehmed bi van axaftinên dayika xwe, gelek şa dibû û dixwest rojek berî rojekê here dibistanê.

Mehmed tinaziya xwe li birayê xwe dikir û digot: *"Ez ê din mezin bûme, ez dê herim dibistanê û dayê, her rojê wê diravan bide min, ez wê ji xwe re nohkan û şekiran bikirim."*

Gava li derve bi hevalên xwe re gokê (talê) dileyist, tim û tim qala çuyina xwe û dibistanê dikir.

Demek derbas bû. Dema destpêkirina dibistanê hatibû. Wê rojê şahiyeka mezin li mala Mehmed hebû. Xuşk û birayên Mehmed, gişt li ser seriyê wî civiya bûn. Cilên wî yên nuh li wî dikiran. Yekî pora wî şeh dikir, yekî solên wî dixist lingên wî, yekî çenteya wî ya nuh, pênus û pirperên wî amade dikir. Gişt bi xweşî ketibûn dora Mehmed.

Piştî taştê, birayê Mehmed ê mezin destê wî girt û ber bi dibistanê ve çûn. Berî ku ji xênî derkevin, Mehmed destên mezinên xwe maçîkir û sê caran danî ser eniya xwe. Dûvre dayika wî carek din dest bi şîretan kiribû û başiya dibistanê ji wî re gotibû.

Gava Mehmed û birayê wî yê mezin ji malê derketin, dayika wan rabû kuzek tijî av li ber deriyê xênî reşand, ji bona ku tu bela bi serê zarokan neyê.

Gava Mehmed bi birayê xwe re gihîşt ber dibistanê, te ax biavêta erdê li erdê nediket. Ji ber ku dibistan nuh destpêdikir, bi hezaran zarok li dora dibistanê hatibûn ser hev.

Dayika hinekan bi wan re hatibû, birayê hinekan bi wan re hatibû. Te digot, wê rojê tevayî zarokên Amedê li wir bûn. Hinek zarok digiriyan, hinekan şerm dikir û hinek jî bi dil xweşî li pêşiya avahiya dibistanê, li nik dê, bav û birayên xwe divehesîn.

Mehmed li zarokan nêrî û ji birayê xwe re got:

—Keko, ma gelo ev zarok gişt wê werin dibistanê?

—Erê keko, gişt wê werin dibistanê.

Demek derbas bû, zingiloka dibistanê lêxist. Zilamek derket ser pêlekan û kaxezên di destê xwe de yeko yeko xwend. Navê zarokan digot û bang dikir: *"Bêvan zar bila here bêvan cihê!"* Ji ber ku Mehmed bi Tirkî nedizanî, gava navê wî hatibû xwendinê, birayê wî bi wî re çûbû. Gava mêrik navê zarokan gişt xwend, birayê wî heya mezela dibistanê bi Mehmed re çû hundurî. Mezel şanî Mehmed dabû. Giring bû, ji wê rojê pêve, Mehmed hertim bihata wê mezelê. Dûvre birayê wî, wî maçîkiribû û ji bona ku tiştan ji xwe re bikire, bîstûpênc çexî dirav dabuyê.

Di navbera deh kêliyan de, pîrekek hate hundurê mezelê. Got, *"Roj baş!"* Yên ku bi Tirkî dizanîn, wan jî got, *"Roj baş!"* Dûvre zarok danişîn (rûniştin) cihên xwe.

Mehmed ji xwe re heyirî mabû. Li mamhostaya xwe dimeyzand. Dirbên wê, ne mîna yên xuşk û dayika wî bûn. Kincên wê bi şêweyeka din bûn. Lêv û rûçik, çav û birh bi boyaxên sohr û reş hatibûn makyaj kirin.

Mamhostayê dest bi karê xwe kir, yeko yeko navên zarokan xwend. Yên navên wan dihat xwendin, radibûn serxwe û digotin, *"Buradayim! - Ez li vir im!"*

Kêliya dora Mehmed hat, rabû serxwe, lê ji ber ku bi Tirkî nedizanî, nekarî bêje, *"Buradayim!"* Mamhostaya wî li wî nêrî û têgihîştê, ku Mehmed bi Tirkî nizane. Bi destan gote wî rûne. Piştî ku mamhostayê navê zarokan gişt xwend, dest bi axaftinê kir û got:

—Navê min Nîlûfer e. Paşnavê min Çûbûk e. Zarokno! Ez bawer dikim, ku em wê hevûdu baş fahmbikin. Lê ez dibêjime we, divê hun çi tinaziyan û rûtehliyan nekin. Divê hun her di dema xwe de werin dibistanê. Lê ya ji giştan pêwistir eve, divê hun ji vê rojê pêve, hew bi Kurdî biaxifin. Divê hun tenê Tirkî biaxifin. Heke ez bibînim hinek ji we bi Kurdî diaxifin, ez wê ya nemayî bînim serê we.

Zarokno! Heye ku hun bibînin, hinek zarok bi zimanê Kurdî biaxifin. Divê hun ji min re vê yekê zû bêjin. Hun têgihîştin ne we?

Rastî Mehmed tiştek fahmnekiribû. Roj derbas dibûn. Ji tirsan Mehmed nediwêrî bi hevalên xwe re bi Kurdî biaxife. Dilê Mehmed gelek şikestibû. Ne dilxweş bû. Tiştên ku dayika wî gotibû û yên li dibistanê dida berhev, lê nediketin serê wî. Gava Mehmed ji dibistanê vedigeriya malê, dayika wî ji wî dipirsî:

—Lawê min tu vê rojê çi fêr buyî?

—Ez çi tiştek fêr nebûme.

—Çawa tu fêrî tiştekî nebuyî?

Bi girîn:

—Ez ji te re dibêjim, ku ez tiştek fêr nebûme!.. Mamhostaya me, bi zimanê me napeyive û nahêle ku em Kurdî biaxifin. Dibêje, kî Kurdî biaxife, ez wê lê bidim û bikujim. Ji ber vê yekê, em newêrin bi hevre bi Kurdî biaxifin. Dayê! Ez naxwazim herim vê dibistanê!..

—Ne... ne lawê min! Çawa tu naçî dibistanê? Dibistan gelek baş e. Divê tu bixwînî û bibî zilamekî mezin. Xem nîne, hêdî hêdî tu wê hînî zimanê Tirkî jî bibî.

Li ser van gotinên dayika xwe, Mehmed her rojê mîna berê diçû dibistanê û dihat malê. Rojekê mamhostayê ji zarokan pirsî, bavê wan çi karî dike. Zarokan yeko yeko bersivên wê didan. Dor hatibû Mehmed . Ji ber ku Tirkî nedizanî, ji hêrsa dest bi girînê kir.

Mamhostaya wî got:

—Çima tu digirî lawê min?

Mehmed jî bi dengekî nizm û bi Kurdî got:

—Ez bi Tirkî nizanim.

Çima ku Mehmed bi Kurdî axiftibû, mamhostayê pir hêrs bû û ji wî re got:

—Zû danişe cihê xwe kuçik! Nexwe ez wê li te bixim! Tu çawa bi min re bi Kurdî diaxifî seyê se!

Mehmed bi lez û kele-girî rûnişt cihê xwe û dest bi girînê kir. Dûvre mamhostaya wî hat çend şîrmekan (şeqaman) li nav çavên wî xist û gotê:

—Zû bisekine, nexwe ez wê hîn pirtir li te bixim seyo!

Mehmed ji tirsan, dev ji girînê jî berda. Piştî ku wê rojê dibistan belav bû, Mehmed bi kela girînê bera xwe da malê. Gava gihîşt malê û çavên wî li dayika wî ketin, dest bi girînê kir û çenteya xwe avêt aliyekê. Bezî himbêza dayika xwe. Dayika wî, bi wî rewşa wî heyirî ma. Wê jî wî himbêz kir, çar-pênc caran çavên wî maçîkir û ji wî pirsî:

—Lawê min çi bi te buye? Çima tu digirî?

Mehmed bi dengekî girînê, serpêhatina xwe û mamhostayê ji dayika xwe re got û dawiyê bi dengekî sist:

—Dayê ez naxwazim herim dibistanê!

Dayika wî jî bersiva wî neda, ji bona ku negirî. Mehmed çend rojan neçû dibistanê. Lê dayika wî bi gotinên xweş dilê wî dîsa xweş kir û bi vî awahî Mehmed dîsa dest bi dibistanê kir. Lê gelek dem derbas bibû, Mehmed hînî Tirkî nibibû. Her carê gava ji dibistanê bihata malê, dayika wî ji wî dipirsî:

—Lawê min dersa te çiye?

Mehmed jî tim û tim digot:

—Dayê, dersa min: -HERE û WERE- ye!..

SILAVEK BO DOST Û YARAN

Cankurd/1988

Silava min hejarî bibin bo dost û yarên min
Ji dildarî û dilnazî bibin bo wan du çavên min
Eve zû de ji wan dûrim hema naçin ji bîra min
Wekî bilbil dinalînim, birîndar û hejarim ez...

Eve her sal dibe bihar, dibe xweşî li gundê min
Binefş û gulşen û sunbil dibin mêhvan li baxê min
Ji her alikî Kurdistanê dengbêjên welatê min
Ditên şahî û Newrozê, tenê dûrim ji cejnê ez...

Dilê min girtî jeng û toz li durî te delala min
Ji boyî te ketim gorê, reş û tarî jiyana min
Bi roj û şev dikim hawar li min guhdare çala min
Hemû yar diçin ba hev tenê bê te dimînim ez...

Dilê min her tijî pêle ji hozanan û hizrên min
Ji axin û ji fixanan xuşîna çem di singê min
Gur û keftar û marên reş civîne tev di rêka min
Felek hare û canbaze, gelo çibkim û çi bêjim ez?..

Welato ez nema rûnim ji sotîna di cergê min
Gelek hogir û rênasan, gelek dost û birayên min
Ji bo carek te aza kin ketin gorê li dora min
Li şûn şêran dikim hawar, li dûrî te diqêrim ez...

Dila carek tu aza bî, tu rizgar bî welatê min
Bila deynin du kêlên reş li her alyên di gora min
Tenê bo te şemala min hene hêvî di jîna min
Li dergahê te westa me, bi eşqa te dijîme ez...

Eger bimrim bila negrîn xuh û dayik ji boyî min
Nekin qêrîn nekin nalîn jin û zaro li dora min
Tenê pençek ji axa sor bila bînin ji gundê min
Bila deynin li ser gorê, bi bêhna wê dihoşim ez...

MIROVEK JI GUNDÊ GELHOKÊ

Mirovek ji Gelhokê bê kêf
û pir difikirî
Çima ku li ser erdê wî,
genim di wextê xwe de
nedihat şînî
Bi gêjbûna tevlîhevî û
bi her quwweta jê hatî
Dixwest genimê xwe bi destan
bikişîne jorî
Di wê xebatê de pir westiya
û li serê wî hat gêjî
Gihîşt nav malê û dît
ku mêhvan rûniştî
Ji wan re got:
"Mirim ji xebata dijwarî
Min alîkarî kir ji bo mezinbûna
genim bi zuyî"
Zarokên wî revîn ser erdî
lê hema çi bibînî
Serê genim ketî jêr
û ba tev li hev dayî

Wusa tê li serê mirovî
dur an nêzîk bi piranî
Pir hene bê bawerî!

Her genim ji wî re giring wextê wî
Divê têde bijî
*****

Raste ku ji her tiştî re, dema wî ji wî re divê. Lê belê em vê ji xwe re nekin mane û şert û bi vê yekê em bimînin li malê rûniştî.

Vê rojê dema şer e. Dema şer e bo rizgarkirina Kurd û Kurdistanê ye. Bi berxwedanê, bi çek û deban wê Kurdistan bêtin damezirandin.

Bingeha rizgariya me li ser erdê me hatiye danîn. Tovê azadiya Kurdan li axa Kurdistanê xweş hatiye reşandin. Av û tava Kurdistanê jî, xweş navdar û bi nav û deng e.

Tovê gelê Kurd, di dîrokê de pir caran ji erdê bi zilm û zorê hatiye kişandin. Her mabû rayê tovî, di binê erdê de veşartî û kesî bi hebûna rayê Kurd nedizanî. Gava em dîroka Kurdistanê bînin ber çavên xwe, em dibînin ku berxwedana gelê Kurd heya vê rojê tim û tim buye neyarê sitembarî û xwînxwariyê. Buye rayê tovî, weke şuran xwe pekandiye.

Lê belê em dibînin, ku tovê gelê Kurd di van çend salên dawiyê de xweş şîn buye. Şîn buye bi xwîna şehîdan, bi xwîna Egîd û Hogiran.

Darê gelê Kurd mezin û mezin dibe, şîn û geş dibe. Kurd pê dilxweş û evîndar dibin. Ji wê dixwun û vedixwun. Şîn dibe û ronahiya xwe diavêje der û derdorên seranserê Kurdistanê. Mirovek namîne, ku bi vê tirêjê pir geş nabê...

Ji nêzîk û dur, mirov dibînin ku genimê Kurdan di wextê xwe de hat şînî. Ji vê rojê pêve, heya yek Kurd di vê cîhanê de hebe û bijî, darê Kurdan wê di Kurdistanê de serbixwe û azad be... bijî, bijî!..

ZOR SPAS APO ZOR SPAS!

Zor spas APO zor spas
Zor spas ji Te re zor spas

Zor spas serokê PKK re zor spas
Reberê Kurdistanê re zor spas

Derketibûn xayin
Gel didîtin nerast

Xebata Te re zor spas
Dîtin û kirinên Te re zor spas

Ji hîm û baweriya Te re zor spas
Ji zanatî û ramana Te re zor spas

Ji vî erdî heya asman zor spas
Roniya Rojhilata Navîn re zor spas

Te derxist kevirên nerast ji nav me
Dîwarê gel pir şidiya zor spas

Gel tev li pişta Te ye
Dayik û bav li ba Te ne zor spas

Derketibûn holê ew kevneperest
Li derdorê digeriyan mejî nexweş

Tu serokê PKK her dem zor spas
Serxwebûn û azadiya Te re zor spas

Zor spas APO zor spas
Zor spas Abdullah OCALAN zor spas

Şêradî / 1988

"Şerê li dijî kedxwaran şertekî namusê ye"

Dilbirîn

Îro rewşa melayên welatparêz, ê din ne weke berî niha û bi çend salan e. Em tev dizanin, ku rizgariya welatan û gelên bindest di bin rêberiya ramyariya çîna kargeran û gundiyan e. Welatên aza û serbixwe bi vê reyê dihên damezirandin. Lê belê gelek hêzên ku derketine, heya niha jî tenha olperest in an jî hinek hene diyalektîkê dihênin ser zimanê xwe û zanistiya ramyariya karger û gundiyan mîna benîştê di devên xwe de dicûn. Rewşa me gelek salan bi vî rengî bû û hêzên vê nolê hîn jî di nav me de hespên xwe dibezînin.

Gundiyên belengazên Kurdistanê bi sê şêweyan hatibûn girêdan: Yek, bi koteka dewletên mêtinger û faşîst; dido, axa û begên me li ser singên me dibezîn û sisê, hinek simsarî bi navê welatê me û çînên bindest dikiran û jiyanaka saltanatî dijiyan. Xwediyên van xetan, şoreşa me mîna agir bi me didan nasdan, daku welatê me di destê wan de bimîne.

Lê belê di sala 1984'ê de, roja 15'ê Tebaxê, di bin rêberiya ramyariya karger û gundiyan bingeheka ji pola li welat hate avêtin. Me melayên Kurdistanê jî, me rewşa xwe ji ber çavan derbas kir. Em jî têgihîştinê û me dît, çiye ramyariya karger û gundiyan, rizgariya gelan û welatan bi çi rengî ye. Di sala 1987'ê de, em 15 melayên Kurd, me civînek di nava xwe de çêkir. Me 15 melayên welatparêz, me biryar girt ku em ji bo rizgariya welatê xwe di nav gelê xwe de xebatê bikin.

Me dest pêkir, ku em di nav gel de axafan çêbikin. Me rastiyan digot gelê xwe. Li ser van bingehên jêr me xebata xwe domand:

1- Li ber şîrovekirina ayetên Xudanê pak, naskirina namusa gelê Kurd. Ji ber ku, yên bi namus, di karakolên dijminan de di bin lêdanê de ne. Parêzkarên namusa me dagirtine zindanan û wan didin ber îşkencan.

2- Xwedî li axa welat derketin. Ji ber ku em gişt dibînin, dijminan axa me, welatê me birine û em bê war mane.

3- Xwedî li Kurdîniya xwe derketin. Ji ber ku, gelek ji me îbadeta xwe dikiran, lê xwedî li bîr û baweriya neteweyî dernedikêtin. Mêtingerên faşîst navê Kurd û Kurdistan jî qebul nakin û gava em behsa van bikin, di mizgeftan de me didin ber feleqê û li me dixin.

Hevalno! Em tev dizanin, heke em xwedî li welatê xwe û gelê xwe derkevin, hemû taktîkên dijmin vala ne û wê vala jî bimînin. Xuda jî gotiye: **"Serê bê namus naçê bihuştê!"** Ez jî dibêjim, ê ku xwedî li welatê xwe dernakeve, ew bê îman e û namusa wî tuneye. Şerê li dijî kedxwaran, şertekî namusê ye. Tu kes nikare xwe li hemberê şerê namusê, şerê welat û gel bigire...

- **Her bijî yekîtî û tevgera gelê Kurdistan!**
- **Bijî serxwebûn!**
- **Bijî Partiya Karkerên Kurdistan (PKK)!**
- **Bimirin faşizm, kedxwarî û koletî!**
- **Her bijîn têkoşerên li ser serê çiyayên Kurdistanê!**
- **Bijî serok APO!**

(...)

Hevalno! Ez dixwazim çend helbestan ji bo welatê xwe xuyabikim. Heke ev helbest di rojnameya me **Berxwedan**"ê de bên weşandin, ez wê dilovan bibim. Hêviya min ew we, ku helbestên min bigihin welatparêzên Kurdistanê...

Welat kehniya zêran e
Dayika keç û kuran e
Ma em nexwun ji çi re ye?
Hoy lezo lezo lezo...
Welat şêrîno ezo
Şoreş meşî da bilezo

Doza xuşk û biran e
Mirin deynê kesan e
Bê al nayin em rê ye
Hoy lezo lezo lezo...
Welat şêrîno ezo
Şoreş meşî da bilezo

Ev şerê netewî ye
Welatê min bê xwedî ye
Hildin ala Partî ye
Hoy lezo lezo lezo...
Welat şêrîno ezo
Şoreş meşî da bilezo

Ev roj roja şoreşê ye
Danîn şerê çekdarî ye
Va da li me ronahî ye
Hoy lezo lezo lezo...
Welat şêrîno ezo
Şoreş meşî da bilezo

...
Xwe rêzkirin bira û xwih
Ji bo welat fidakirin jiyan û rih
Li Alaqamşê gorî li zarokan bû sih
Nalan ji bîr biçin sêpî, serî û rih
Li ber çavan weke borî, îro û dih

Birano welat axa me tevan
Me ne dît roj tim li me şevan
Dest bidin hev bi dil û devan
Ji doza welat qet em nerevan
Em xwe li dîrokî bikin bi navan

Dayê va ez giham bûme ciwan
Simbêl şorin li ser devan
Xweş pîroz be şîrê beran
Da em bibin xwedî ol û ziman
Da em rûnin nav baxçe û jiyan

Hun jî bibin dayikên keç û kuran
Bibin leşker ji artêşa xwe re
Ji bo serxwebûn herin şeran
Bihejînin ala rengîn li jor xwe re
Weke dayikên Mazlum, Egîdan

DAGIRIM

We da beyaneka pîroz bi xum-xum û nalîn
Dahat dengê bilbilan bahozan û şahîn
Em tev bixwînin bibin zana û hîn
Da em rûnin nav baxçeyan dilxweş û jîn
Pir şêrînî tu hevalo bi hisreta Mem û Zîn

Weke damaran li ser tene Dîcle û Ferat
Bigirîn û binalin ne hedar e û ne tebat
Sê hezar sal in ev nalîn ji te dihat
Dibuhurê ji ser dil û hinavan kul û şewat
Pir şêrînî tu hevalo bi hisreta Mem û Zîn

Va hekîm û nûjdar hatin li ber serê te ne
Rîhan û beybûn dihejin ew sosin bêhna te ne
Dilxweş û şadî şêr û piling Bêrîvanên te ne
Çavên reş û belek hêvî û evîndarên te ne
Pir şêrînî tu hevalo bi hisreta Mem û Zîn

Va tu gihîştî bi das û mekût li nav te ne
Te dan ber bayê rizgarî keç û kurên te ne
Serxwebûn û berxwedan li cîhanê şanê te ne
Kesk û sohr û zer serfirazî û nîşanê te ne
Pir şêrînî tu hevalo bi hisreta Mem û Zîn

GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

Êrdimeka niştîman ku gelek împaratorî nekarîne vebigirin

B Ê D L Î S

- III -

CIHÊN DANIŞVANIYÊ Û REWŞA BELAVBÛNA ŞÊNÎ

Êrdima Bêdlisê êrdimek ji yên Kurdistanê ye, ku hejmara şênî roj bi roj zêdetir dibe û şêniyê Bêdlisê ji gelek êrdiman bêhtir ji vî alî pêş ve diçe. Êrdima Bêdlisê li başûrê rojavayê Zireya Wanê dimîne û ji aliyê başûr bi Sêrtê, ji aliyê rojava bi Muşê, ji aliyê bakur ji bi Agirî hatiye zivirandin. Şêniyê êrdima Bêdlisê bi giranî li derdorên gelî û newalan dijê. Li êrdima Bêdlisê bajarê mezintir û bêhtir pêş ve çûyitir navenda Tûxê ye. Rewşa êrdimê eve:

> Hejmara şênî : 329. 000 kes
> Pîveka erdî : 8.551 km²
> Tundbûna şênî bo her km² : 38,5 kes
> Navçeyên Bêdlisê : Elcewaz, Tûx, Xêlat, Xizan, Mirtax (Motkî)
> Hejmara qopaniyan : 19
> Hejmara gundan : 264

Li êrdima Bêdlisê şênî ji gundan tê navenda bajaran. Lê disa ji ji sedî şêst, piraniya şênî li gundan dimîne. Lê ji ber bûyerên koç kirinê, ev hêjmar roj bi roj kêmtir dibe û şêniyê li bajaran bêhtir dibe.

Bajarê Tûxê li keviya Zireya Wanê

Çiyayê Nemrûdê û gundeki Xêlatê

Navenda bajarê Bêdlisê: Berî ku Çemê Bêdlisê bigihe Besta Amedê, çem li Çiyayên Torosê newaleki kûr vedike. Bajarê Bêdlisê di vê newala kûr de ava bûye. Erdê cihê Bêdlisê gelek ne rast e; tev gir û girasê ye. Bilindahiya navenda bajarê Bêdlisê ji derya yê li dora 1.500 metran e. Aboriya bingehîn xwe li ser xwedî kirina pezî bilind dike. Ji pezî ji bêhtirîn mih tên xwedî kirin.

Hejmara şênî 77.295 kes e. Pîveka erdî 1.631 km² ye û ji bo her km² ji 47 kes dikevin. Qopaniyên bi navên Bolûkyazı, Çukur, Narlidere û Sarikonak û 43 gund bi navenda bajarê Bêdlisê ve girêdayî ne.

Elcewaz: Li keviyeka bakurê Zireya Wanê li ser qontareki çiyê hatiye ava kirin. Li Elcewazê di navbera Çiyayê Sipanê û Zireya Wanê de erdeki rast heye, ku ev ji bo çinandinê rêda û destdayî ye. Gel, debara xwe bi xwedî kirina pezî û zireatê pêktîne. Bilî zireata di zêviyan de û hebûna gelek gûzan, herweha mih û bizin jî tên xwedî kirin. Li Elcewazê karê mêşên hingivîn ji berfireh e.

Hejmara şênî 23.483 kes e. Pîveka erdî 812 km² ye û ji bo her km² ji 29 kes dikevin. Qopaniya Goldûzû û 25 gund bi Elcewazê ve girêdayî ne.

Xêlat: Li keviyeka bakurê Zireya Wanê li ser kendalê gireki hatiye ava kirin. Diroka navçeya Xêlatê geleki kevin e. Bi hezaran sal e, ku Xêlat cihê rûniştinê ye. Gelek caran bûye navendeki pêwist. Gelek imparatorî û mîrikdarî ev der ji xwe re navendek hilbijartine. Debariya gelê navçê bi xwedî kirina pezî dibe. Karên destî yên mina çêkirina mobilya, karên xizarî û karên kevirî pêş ve ketiye. Li bakurê Xêlatê Çiyayê Sipanê û li rojava ji Çiyayê Nemrûdê hene. Li Xêlatê gelek berhemên dîrokî ji hene.

Hejmara şênî 26.396 kes e. Pîveka erdî 1.044 km² ye û ji bo her km² ji 26 kes dikevin. Qopaniya Ovakişla û 25 gund bi Xêlatê ve girêdayî ne.

Xizan: Navçeya Xizanê dikeve başûrê rojhilatê bajarê Bêdlisê. Erdê Xizanê gelek asê û rênedar e. Xebata aborî ya yekemîn li Xizanê xwedî kirina pezî ye. Herweha tûtin, fêkî û hingivîn ji cîhekî giring digirin.

Hejmara şênî 33.746 kes e. Pîveka erdî 917 km² ye û ji bo her km² ji 37 kes dikevin. Qopaniyên Akşar û Saxinli û 33 gund bi Xizanê ve girêdayî ne.

Mirtax (Motkî): 25 km ji navenda bajarê Bêdlisê dûr li ser erdeki asêgir hatiye ava kirin. Derfetên aborî geleki kêm in. Ji ber vê yekê ji bireki pêwist ji şênî an diçe navenda bajarê Bêdlisê an ji nola karkerên demsalî dixebite.

Hejmara şênî 31.233 kes e. Pîveka erdî 1.068 km² ye û ji bo her km² ji 29 kes dikevin. Piraniya şênî li gundan dijî. Qapaniyên Geyikpinar, Kavakbaşi û Meydan û 42 gund bi Mirtaxê ve girêdayî ne.

Tux (Tatwan): Li başûrê rojavayê Zireya Wanê li keviya avê hatiyê ava kirin. Xakerastên li keviyê Zireya Wanê û xaka li dêmenên Çiyayê Nemrûdê ya li aliyê rojhilat erdê Tûxê ne. Li êrdima Bêdlisê, Tûx bajarê pêşvekêtitir e. Sedema vê ji eve: Ger ji derveyî tixûbên êrdimê û ger ji ji nava tixûbên erdimê gelek mirov koçberê Tûxê dibin. Tevgera koçber bûnê xwe li vir navendî dike. Ev rewş ji hinde pirsgirekên civakî yên mina xaniyan û her weke din ji derxistiye holê.

Hejmara şênî 65.512 kes e. Pîveka erdî 1.235 km² ye û ji bo her km² ji 53 kes dikevin. Ji sedî 62 ji şênî li bajarê Tûxê dijê. Bi Tûxê ve, qopaniyên Kûçûksu û Reşadiye û 42 gund girêdayê ne.

(Hejmarên li jor tev ji istatistikên sala 1980'an hatine wergirtin.)

REWŞA ÇANDÎ

Di serpêhatinên çandî yên êrdima Bêdlisê de posideyên hilbirina civakî, avahiyeke civakî ya girtî û pêwendiyên şêxitî û axatî tên ditin. Li derveyî van şopên bajarvaniyên kevnare, şopên koçeran ku ji êrdimên din hatine û konên xwe li vir danine, li vê êrdimê zengînî tevlî kombûna çandî ya êrdimê kirine. Bûyerên serpêhatinî û sedemên olî niha ji hebûna xwe berdewam dikin.

Piştî salên 1960'an pêve kapitalîzma Tirkan kete êrdimê. Li bajaran hinde guhartin çêbûn, lê li gundan tiştek ne guhurî. Kapitalizm hin nekariye posideyên xwe li gundan kûr bike. Avahiya civakî ya girtî li gundan hin ji hev venebûye, ji ber ku pêwendiyên axatî, şêxitî û eşîrvanî gelek xurt in û posideyên kapîtalîzmê ji jar û tenik mane.

Cil û temtîlên êrdimê yên xwecih û netewî ne. Mirov serpêhatinên xwe yên di vê warê de hîn ne guhartine. Bi piranî zarokên piçûk kirasên serpêhatinî li xwe dikin. Mêr, şal û şapikan dikişînin ser bejna xwe. Şal birê xwar û şapik ji birê banî yên van cilên Kurdî ne. Li kêleka şal û şapikan şiwutkên stûr û derdor xemilî tên girêdan. Li seriyan ji puşiyên ji çawên stûr hene. Navê van puşiyan an egal an ji kefî ne. Goreyên mêran ên ji hirî ji xemilî û gelek rengîn in.

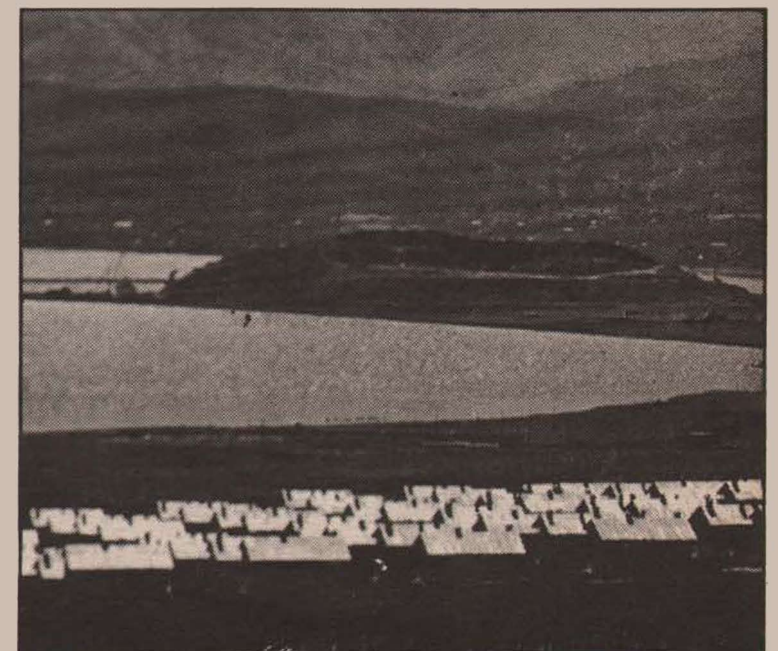
Jinên Bêdlisê ji kirasan li xwe dikin. Mil û çengên kirasan dirêj û lewendî ne. Jêrê kirasan ji gelek fireh e. Carnan çend kiras bi hev re û li ser hev tên li xwe kirin. Ev hejmara kirasên li ser hev li gora rewşa aborî diguhure. Li seriyan ji kofî hene. Aliyên eni yên kofiyan bi zêrên rêze-rêz tên xemilandin. Kiras û cilên din tev gelek rengîn in.

Herçiqasî li êrdima Bêdlisê gelek pez tê xwedî kirin ji, xwarina goştî li êrdimê gelek kêm e. Lê rasti ev rewş ne tenê li Bêdlisê wusa ye, bi giranî li teviya Kurdistanê rewşeke wê nolê heye. Ji ber ku gelê me di nava xizanî û belengaziyê de avjenî dike. Mirovên me berhemên pezên xwe bi giranî ji bo debariya xwe difiroşin. Heke xwedî kirina pezan riya debariyê yê yekemîn be, ev rewş hîn ji serdesttir e.

Li êrdima Bêdlisê nirxên folklorî û wêjeya gelêrî dewlemend in. Gelek stran, lori, payizok û gorani derbasi jiyana gelê derdorê bûne û bûne hevîrê govend û folklorê. Bi hezaran gotinên pêşiyan, galegal, çîrok û qoçanî bûne perçeyek ji jiyana gelê êrdima Bêdlisê.

Dîmenek ji navçeya Elcewazê

Birek ji bajarê Tûxê û Zireya Wanê

REWŞA ABORÎ

Hilbirîn û berhemên zireatê li Bêdlisê kehniyên bingehîn ên debariyê ne. Piraniya şênî xwe bi hilbirîna çandinî mijûl dike. Di xebatên aborî de xwedî kirina pezan ji cîheki pêwist digire. Bêhtirîn mih tên xwedî kirin û paşe ji bizin tên.

Piraniya axa Bêdlisê çiyager e. Klima êrdimê ji geleki hişk û dijwar e. Lewma hilbirîna çandinî gelek pêş ve ne çûye. Li ser erdên ku tên çandin ji sedî 95 dexl û zad tê hilanin. Bi piranî ji genim tê hilanin.

Tûtina ku li Bêdlisê tê hilanin bi tixûb e, lê gelek bi nav û deng e. Tûtina Bêdlisê sert e û ne weke tûtinê êrdimên din e. Ev tûtin di Fabrikaya Cixaran a Bêdlisê de tê bi kar anin. Ji vê tûtinê berî niha cixara bi nave "Doxu" dihat çêkirin. Niha ji cixara "Bêdlis" ji vê tûtinê tê çêkirin.

Herweha hişinahî ji li Bêdlisê hene. Bi piranî gûz û kelem (lahana) hene.

Daristanî ji pêş ve çûye. Daristanên êrdima Bêdlisê erdeki biqasî 125.460 hektaran digirin. Ev ji dibe ji sedî 32 ji hemû erdê êrdima Bêdlisê. Darên daristanan bi giranî darên berrû (mazî) ne. Lê bêhtirî 20 şêweyên darên berrû li Bêdlisê hene.

Li êrdima Bêdlisê bilî Fabrikaya Cixaran, Saziya Goşt û Masiyan ji heye. Girêdayî bi vê saziyê li navçeya Tûxê Kombîneya Goştî heye. Hinde saziyên din ên piçûk ji li êrdima Bêdlisê hene.

REWŞA RIYAN

Riyê pêwisttir ê li êrdima Bêdlisê riyê Erzerom-Çewlik û Muşê ye, ku ji aliyê bakurê rojava tê. Ev rê bi tevayî bi asfaltê çêbûye. Ev rê ji aliyên Diluk, Ruha û Amedê tê. Li nêziki Bêdlisê ev rê, xwe digihîne riyê Eleziz, Çewlik, Muş û Tûxê.

Riyeki tirênan ê pêwist ji ji Bêdlisê derbas dibe, ku Ewrupa bi Rojhilata Navîn ve girê dide. Ev rê ji bajarê Stanbolê destpêdike û ji ser bajarên Eskişehir, Ankara, Sêwas, Meletî û Eleziz digihe Tûxê. Li bajarê Tûxê, li berava Zireya Wanê ya bi navê Tûx dawî dibe.

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

AGIRÊ RIZGARIYÊ MEZIN DIBE NIHA DOR HAT BAJARAN...

Di meha Çileya 1989'ê de, têkoşîna me ya rizgariya neteweyî pêşveçûnên herî pêwist jiya. Di navbera dewleta Tirk a mêtinger û faşîst li hêlekê, hêzên me yên rizgariya neteweyî û gelê me li hêla din de, li hemû qadan şerekî dijwar birêve ket û birêve dikeve. Ji bona ku mohra xwe li pêşveçûnan bixin, di vê mehê de berxwedan û îxanet, şerekî ser bi serî û dijberî bilind kirin. Nimûneyên ji bo vê yekê, di vê mehê de gelek xwe şanî kirin. Piştî ku çend bêbext xwe dan destê dijmin, mêtinger bawer kirin, ku wê di vê sala têkoşînê ya nuh de, têkoşîna me ya rizgariya netewî binkeftî bikin û xwestin vê derfetê ji xwe re biqulibînin heviyeka mezin. Ji hêlekê xebitîn li çar aliyên Kurdistanê û heya bajarê Stanbolê bi operasyonên leşkerî yên tunde mirovên me bigirin û xebatên me birîndar bikin, ji hêla din jî li du hev bangên bêbextî û xwebidestdayinê bilind kirin. Piştî ku hêviyên wan ên lîkîdasyonê di avê de çûn û hêviyên ku provokasyonê derxistibûn vemirîn û bi vî awahî di sala 1988'ê de tiştek nekete destê wan, vêca xwestin bi hewleka dijwarî bikaranînan pêşve bibin. Di sala 1985'ê de li Şemzînan û derdorên Şemzînan pîlaneka îxanetê hatibû derxistin. Niha jî pîlaneka wusa, ji bo êrdimeka gelek firehtirîn û bi armancên zêdetir, dixwazin birêve bibin. Ji ber vê yekê hemû hêzên xwe yên polêsî û leşkerî, hemû xulamokên xwe yên bêbext û provokatoran tevgerandin û tevlî arîkariya rojname û weşanên xwe êrîşbaziyeka derfireh birêve xistin.

Li kêleka bajarên Kurdistanê yên mîna Amed, Sêrt, Mêrdîn, Bêdlîs, Dîluk, Ruha û Çolamergê, li bajarên metropol ên Tirkiyê mîna Stanbolê jî, rewşeka cengê ya bi rojan hat jiyankirin. Operasyonên rêz bi rêz pêkhatin. Her kevî û enîşk bi kûrî hatin sehkirin. Bêhtirî 3000 Kurd, tevlî jin, mêr, xort, kal û zarokan hatin girtin û ji lêdanan hatin derbaskirin. Gundiyên Kurdistanê weke di rojên pêşemîn ên hatina cuntaya faşîst a 12'ê Êlûnê de, dîsa rastî lêdanên komî, mişextebûnî, tazikirinê ûhw. bûn. Bikaranînên derî mirovayetî bi serê wan de hatin. Di nivê şevan de êrîş hatin ser malan, tevlî tehdît û sîxefan malên welatperweran tarûmar kirin. Ji kalên 90 salî heya keçikên 11 salî, mirovên me dîsa dagirtin karakolan. Zarokên dibistanan bi dorfirehî pirsyar kirin. Mirovên bê gûneh hatin hingavtin, kop û seqet ketin. Bi gliyên nerast, xwestin ku mirovên me hinde tiştên nekirine, bipejirînin. Kin bê gotin, bayê terora mêtingeriyê, dîsa bi hemû posîdeyên xwe, xwe dagerand. Mirovên me carek din li pêşiya çavê cîhanê, ji cendera zilmê û zînatê hatin derbas kirin.

Başe, tiştê ku hovîtiya mêtingeran wusa dijwar kiribû çibû? Çima mêtinger wusa bi yek carê dest bi operasyonên dorfireh kirin? Çima Kurdistan dîsa gund bi gund, bajar bi bajar dagîr kirin?

Bersiva van pirsan di gotineka waliyê mêtinger de eşkere tê ber ronahiyê: "PKK ê din xwe li bajaran jî rêkxistin dike." "PKK xwe amade dike, ku di bajaran de jî livbaziyên mezin pêkbîne, lewma çekan ji xwe re komdike!"

Tiştê ku mêtingeran xistibû nava tirsê û bibû sedem, daku

Dûmahîk di rûpela 21'an de

Li Frense deh saliya damezirandina PKK hat pîroz kirin

Roja 28'ê Çilê li bajarê Dreux welatê Frense, sersaliya damezirandina dehemîn a PKK hat pîroz kirin. Ji ber hinde sedeman, sersalî bi derengî hat pîroz kirin, lê şadîmanî gelek bi dilxweşî û dilovanî derbas bû. Bêhtirî 2000 welatperwer beşdar bibûn. Ji destpêka şadîmaniyê heya dawiyê, dîrûşmên bi awazî hatin bangkirin. Eywan bi lêdana çepikan bi berdewamî dihejî. Dilxweşî û heyecana girsên gel, gihabû bandevên xwe. Mêhvan, di peyvên nav xwe de, digotin, ku "cara pêşemîn e em rastî şeveka hevqas rind dibin."

Bernameya şadîmaniyê, bi silava bîranîna şehîdên şoreşê destpêkir. Paşê bernameya şevê bi sê zimanan hat pêşkêş kirin. Cihê pêşkêşkirina barnameyê, bi wêneyeka Sekreterê Gelemperiya PKK rêheval Abdullah OCALAN, amblema PKK, wêneyên endamên PKK ên navendî ku şehîd ketine û bi nivîseka "Bijî serok APO" ku bi ronahiyên kesk, sor û zer tîrêj dida, hatibû xemilandin. Piştî xwendina xoşxaneya "Ji bo PKK", Koma Stranan helbestên şoreşgerî xwend. Bername bi hozan Seyîtxan doma. Dûre axafeka konevanî li ser têkoşîna PKK a deh salan hat pêşkêş kirin. Koma Serhed govendên

Dûmahîk di rûpela 24'an de

Mêtingerên ku amadekariyên qirkirinekê dikin bayê terorê li Kurdistanê dadigerînin

Hovîtiya mêtingerên Tirk ên faşîst a li dijî gelê me, xwe gihand koçberên nuh û bilind. Ji meha Kanûnê 1988'ê vir ve, pêşemîn li Botanê, li gelek bajar û gundên Kurdistanê, mêtingerên hov operasyonên leşkerî birêve dibin. Bêhtirî hezar mirovên me hatin girtin û ketin bin lêdan û îşkencê. Di nav mirovên me de, ku rastî van her babêt bikaranîn derî mirovayetî bûne, gelek zarok, jin û kal jî hene. Mêtingerên Tirk ên ku bi çavsorî êrîşî gelê me dikin, bi pêşvebirina van bikaranînan, amadekariyên qirkirinan dilezînin.

Gava em van çend mehên dawiyê bînin ber çavên xwe û lêbikolin, emê xweş bibînin ku gihanekên hovîtiya mêtingerên Tirk a li dijî gelê me gihane kîjan bilindahiyê. Bi kişandina maskeya demokrasiyê li ser rûçikên xwe, mêtingerên Tirk dixwazin bikaranînên xwe yên hov û hingavtinên xwe ji gelên cîhanê veşêrin. Xebateka dijwar di vê pirsê de birêve dibin. Bi buyerên vê dawiyê, çêtir derkete ronahiyê, ka mêtingerên Tirk kîjan bikaranînan li ser gelê me pêktînin.

Li Kurdistanê niha yek gund tenê nemaye, ku rastî lêdan û îşkencan nebuye, ku gundî di qada gund de nehatibin hingavtin, û para xwe ji operasyonên leşkerî nestandibin. Çuqas serdestiya mêtingeran li Kurdistanê tenik û sisttir dikeve, hevqas jî bêhtir bikaranînên xwe zêde dikin û dilezînin. Mêtingerên Tirk bi gêjbûna hêdî-hêdî binkeftina xwe, êrîşî gelê me dikin û ji bona ku temana xwe hindekî din jî dirêj bikin, xwe ji çi bikaranîneka dirinde dûr nagirin.

Di bin hovîtiyeka wusa, mêtinger dixwazin, arîkariya gelê me ya ji bo têkoşîna rizgariya netewî birawestînin. Dixwazin, ku gelê me xwedî li serxwebûna xwe dernekeve û lewma mêtinger serî didin wan nimûnên hovîtiyê ku mêjiyê mirovan nekaribin wan fahmbikin. Bikaranînên hingavtinan ên ku bi destê mêtingeran bi tundî tên domandin, ji bo pêkanîna van armancên mêtingeran tên birêve birin.

Mêtingerên Tirk bi metodên (azînên) şerê taybetî dixwestin di sala 1988'ê de têkoşîna me ya rizgariya netewî binkeftî bikin. Lê belê negihan armancên xwe. Ala berxwedana ku PKK bilind dike, hîn bêhtir li baniyan hat pêldan. Ev rastî, mêtingeran xist nava hêrs û diltengiyê. Di encama vê de, bi çavsorî û devbixwînî destpêkirin ku êrîşî gelê me bikin.

Operasyon di meha Kanûnê 1988'ê de destpêkiribûn. Yekîtiyên cenga taybetî li derdorên Îlloh, Farqîn, Qubîn, Misric, Sêrt û Şirnexê bi sedan mirovên me yên bê hay û ji rêzê girtin. Dûre jî operasyonên xwe dirêjî derdorên Cizîra Botan, Hezex, Midyad, Girêkamo, Kerboran û Mistbînê kirin. Li vir jî bi sedan mirovên me bê pirs û pirsyar hatin girtin.

Dûmahîk di rûpela 22'an de

- *Di operasyonên leşkerî de, li bajarên Îlloh, Sêrt, Şirnex, Farqîn û Cizîra Botan bêhtirî hezar mirovên me hatin girtin. Operasyon tevlî hingavtin û lêdanên gelek dijwar berdewam dikin. Mêtinger, serî didin azînên derî mirovayetî.*
- *Şeniyê gundê Cinbirê (Yeşilyurt) bajara Cizîra Botan, dengê xwe li dijî hingavtinan û êrîşan bilind kir. Bikaranînên derî mirovayetî, ji hêla gundiyan hatin protesto kirin. Gel, li ba saziyên mîrî gliya xwe kir. Cizîra Botan xwe gihandiye rewşa serhildanekê.*
- *Protestoyên dorfireh li dijî êrîş û bikaranînên mêtingeran ên li ser gelê me birêve ketin. Mêtingerên Tirk wê bersivên tewan û gunehkariyên xwe bi hezaran caran zêdetir bigirin...*

Li dijî pîkoliyên polîtîk ên emperyalîzma Almanya Rojava

Berxwedana Kurdên konevanî yên girtî û livbaziyên hevkarî û piştgirtiyê

Bi armanca rakirina pîkoliyên li ser Kurdên konevanî yên ku li Almanya Rojava girtî ne, welatperwerên Kurdistanê livbaziyên xwe yên protestoyê didomînin. Weke nûçeyên gihane rojnameya me, bilî Alî Haydar Kaytan, girtiyên din ên şoreşger jî, dest bi livbaziyên xwebirçîhiştinê kirine. Şoreşgerên konevanî, bi armanca protestokirina pîkoliyan, hoyên îzolasyonê û destureka taybetî ya li dijî xwe, dest bi berxwedana xwebirçîhiştinê kirine.

Serekdadgerê Almanya Rojava, pirsyariyên li dermafê girtiyan di meha mijdarê de dawî kir û di Dadgeha Federal a Bilind de li bajarê Dûsseldorfê daweyek vekir. Lê pîkoliyên li ser soreşgerên polîtîk, bi derxistina destureka taybetî bêhtir hatin dijwar kirin. Bikaranînên ku ev destur dixwaze, di dîroka Almanya Rojava de, cara yekemîn e, ku tên dîtin. Li gora daxwazên vê desturê, divê girtî rojê 23 seetan di hûcrên yek kesî de bimînin, seetek jî tenê bi serê xwe wê derkevin hewa standinê. Dêrî bi kilîdên nuh tê têkûzkirin, hûcre tarî tên hiştin. Ronahiyên heyin jî, carnan tên vemirandin û bi vî awahî îşkencên psîkolojîk tên bikaranîn. Dîtina merivan, hevdîtin, di mehê de tenê seetek wê bên pejirandin. Bilî rojnameyên "Hûrriyet, Milliyet, Ter-

Dûmahîk di rûpela 23'an de

Platforma Yekîtiya Şoreşgerî damezirî

NIVÎS DI RÛPELA 24'AN DE